

7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ SONRASI DEĞERLENDİRMELER

www.mhp.org.tr

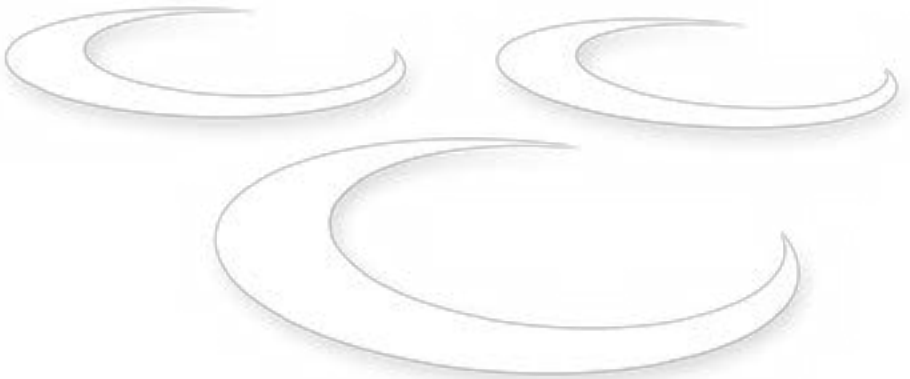
CC MHP

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ SONRASI DEĞERLENDİRMELER

2

DEVLET BAHÇELİ

47 yıldır soygun, vurgun ve adaletsizliklerle savaşıyoruz.
Yorulduğumuzu sananlar hayal aleminde gezenlerdir.
Yıldığımızı düşünenler bizi kendilerine benzeten korkaklardır.
İlk günkü gibi heyecan doluyuz. İlk günkü gibi damarlarımızdaki kandan ilham ve kudretimizi alıyoruz.

Bir an olsun karamsar olmadık, akıl ve kararımıza ket vuracak kötümserlik seline kapılmadık.

Hep başaracağına inandık.

Ülkülerimizin duldasında yaralarımızı sara sara, omuz verdiğimiz şehit tabutlarının altında hıçkırıklarımızı gizleye gizleye bu aziz vatanın hedeflerine varacağına güvendik.

Yıllarca hiçbir mükâfat gözetmeden tuttuğumuz gönüllü vatan nöbetiyle tarihi görevimizi ifa ettik.

Sofrasına oturup ekmeğini yediğimiz bu aziz vatanın, yeri geldi kefensiz toprağına girdik.

Haklı çıktık, hala da çıkıyoruz.

Millet şahittir: Ne söylediysek oldu, neyi öngördüysek gerçekleşti.

Hiçbir tasavvur ve tahayyülümüzde sapma göstermedik.

Allah'a şükürler olsun ki, yanılıp yenilip mahcubiyet yaşamadık.

Mensubiyetiyle övündüğümüz milletimiz 47 yıldır bize kol kanat gerdi, dua ve desteğıyle hep yanımızda oldu. Bundan dolayı şükran borçluyuz.

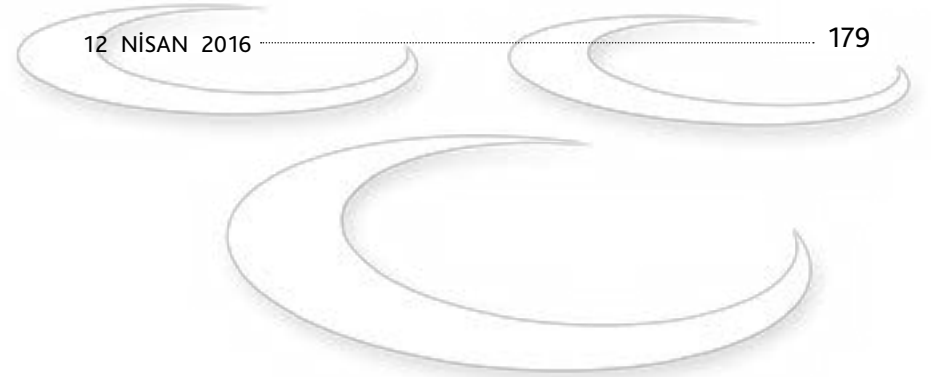
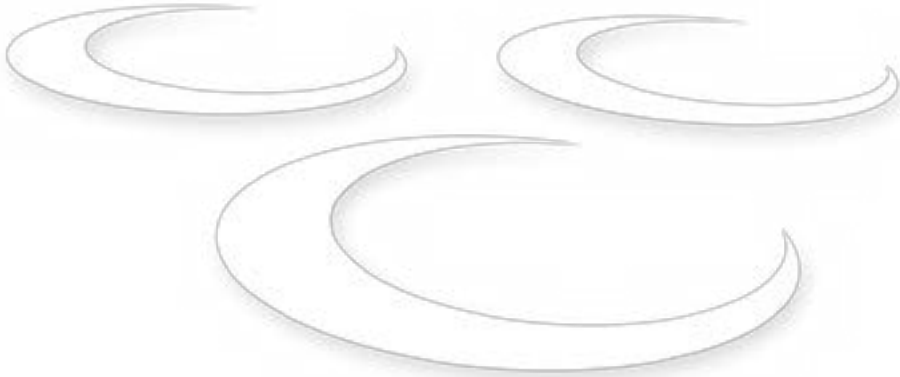
DEVLET BAHÇELİ

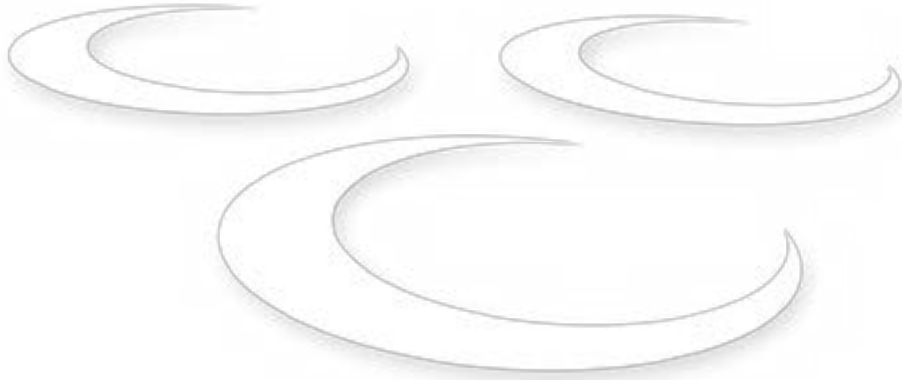

İÇİNDEKİLER

05 OCAK 2016	7
09 ŞUBAT 2016	37
16 ŞUBAT 2016	59
23 ŞUBAT 2016	81
22 MART 2016	105
29 MART 2016	129
05 NİSAN 2016	155
12 NİSAN 2016	179

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

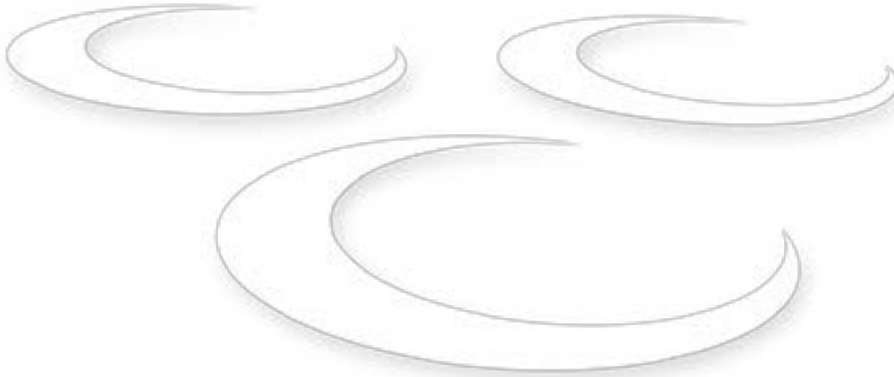
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 OCAK 2016

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

2016'nın bu ilk grup toplantısına başlarken sizleri en halisane duygularıyla selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Yeni yılınızı bir kez daha kutluyor, hayır ve güzelliklere vesile olmasını, anlaşmazlıklardan doğan darboğazların, husumetten beslenen katılıkların son bulmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Türkiye'miz maalesef geride kalan yıl içinde düzensizliğin, bozguncu emellerin zalim pençe darbeleriyle tökezlemiş, tarihi yürüyüşü kesintiye uğratılmıştır.

Nitekim 2015'e kaybedilmiş, ziyan olmuş, israf edilmiş bir yıl dersek abartmamış, aksine isabetli bir değerlendirmede bulunmuş oluruz.

AKP'yle geçen her yılın milletimize herhangi bir hayrının dokunmadığını, bundan sonra da dokunmayacağını yaşıyor, görüyor, tecrübeyle de biliyoruz.

2015'e terör kanlı mührünü vurmuşsa, bunun vebali AKP'nin sırtındadır.

2015'te bölücülük isyan bayrağını kaldırmışsa, milli beka ağır bir hasar almışsa bunun arkasındaki asıl provokatörün AKP olduğu besbellidir.

Yılların ihmal ve tavizleri milletimize pahalıya mal olmuştur.

Hainler, insan canına kast etmiş katiller, 2015'i adeta cinayet ve cinnet yılına çevirmiştir.

Türkiye dört bir koldan saldırı ve ateş altına alınmıştır. Her neviden terör örgütü ülkemizi mesken tutmuştur.

Canlı bombalar Suruç'tan başkentin göbeğine kadar ölüm tezgahı açmışlar; öldürerek, korkutarak, yıldırarak amaçlarına ulaşmak istemişlerdir.

Hükümet ise çaresizce terörün meydan okumalarını sineye çekmiştir.

Her şey bununla kalmamıştır; kan nehir gibi akarken terörün bittiğini müjdeleyenlerden, çözüm sürecine methiyeler düzenlerden ne bir ses, ne de bir görüntü gelmiştir.

Hani 63 akılsız vardı ya, işte bu güruh 2015'te adeta firar etmiş, köşe bucak saklanmıştır.

Ne zaman Türkiye aleyhine bir sahne kurulsa, ne zaman milli değerlere karşı operasyon ve propaganda mangası teşkil etse anında yerlerini alan bu 63'lüklerin, bugüne kadar ağızlarından bir kez vatan, bir kez millet namına övücü söz çıkmamıştır.

Biz bu 63'lüklere akılsız dediğimiz zaman alınganlık gösterenlere, yine bu 63 sözde akilden birisinin; "Biz aklımızı falan kullanmıyorduk. Lüzumsuz adamlardık. Heyet konu mankeni gibiydi." sözlerini de yeri gelmişken hatırlatmak isterim.

Şu işe bakınız ki, AKP-PKK işbirliğiyle aranıp bulunan, sonra 7 bölgeye özenle sevkiyatı yapılan 63 lüzumsuz adamdan şimdilerde eser yoktur.

Şehit gelmiş, vatan gitmiş, Türkiye Suriye ve Irak'a dönmüş, bunlar için önemsizdir, üzerinde durmaya değmeyecektir.

Fakat sıra PKK tezlerinin anlatılması, kanlı niyetlerin aklanması safhasına geçtiği anda bunların öne çıkmaları, özgürlük ve demokrasi elçisi kesilmeleri ise sürpriz sayılmamalıdır.

2015'te PKK fren tutmamış, insaf ve vicdan tanımamıştır.

Şayet PKK, bugünkü aşamaya geldiyse, şayet şu anki güç ve imkanına kavuşmuşsa bunun günahı bütün işbirlikçi mihraklardan önce AKP'nindir.

AKP, PKK'ya taşıyıcı bedenlik yapmış, silahlanmasına göz yummuş, sonra da çark edip üst perdeden verip veriştirmiştir.

PKK 11 Temmuz'da sözde ateşkesi bitirmiş, 14 Temmuz'dan itibaren sözde devrimci halk savaşını başlatmıştır.

Ne tesadüftür ki, koalisyon şartlarının doğduğu, AKP'nin tek başına iktidarı kaybettiği 7 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerinden sonra PKK saldırılarını eşzamanlı yoğunlaştırmıştır.

Sanki gizli ve vahşi bir el 7 Haziran'ın intikamını almak için devreye girmiş, böylelikle terör kartı tekrar açılmıştır.

Uzun süreli çabalar neticesinde kaos fitili tutuşturulmuştur.

Bölücü terör, AKP'nin müsaadesi ve ataletiyle Doğu ve Güneydoğu'nun hücrelerine kadar sinmiştir.

2015 yılında tarihte eşine az rastlanır bir gaflet, dalalet ve hat-ta hıyanet AKP'ye nüfuz etmiştir.

Yine bu yıl içinde siyaset tamamıyla ayağa düşmüş, devlet yö-netimi liyakatsiz ve millikten mahrum kadroların tekeline girmiştir.

Bunun yanında demokrasi rafa kalkmış, bireysel hak ve özgür-lükler tanınmamış, medya susturulmuş, hukuk ve adalet karabor-saya düşmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti 7 Haziran'dan sonra tarihinde görülme-dik rezaletlere, kumpaslara, komplolara mahkûm edilmiştir.

Erdoğan ve Davutoğlu koalisyon kurulmaması, ülkemizin düz-lüğe çıkmaması için oyun üstüne oyun planlamışlardır.

Erdoğan, sırf bireysel hırs ve gizli gündemi uğruna ülkeyi hükü-metsiz bırakmak, muhtemel koalisyon hükümetinin önüne geçmek için her tuzağa, her tertibe müracaat etmiştir.

Bir yanda bölücü terörün hain eylemleri, diğer yanda Erdoğan ve Davutoğlu'nun çifte standartçı ve ahlaken sorunlu tavırları Tür-kiye'nin içe kapanmasına neden olmuştur.

Erdoğan ve Davutoğlu 7 Haziran'ı sorgulatarak, sandık sonu-çlarını yok sayarak tekrar seçimin şartlarını oluşturmuşlardır.

Türkiye 7 Haziran'dan 4 ay 23 gün sonra, yani 1 Kasım'da ikinci seçime mecbur bırakılmıştır.

Siyasi tarihimizde ilk kez böylesi bir vaka yaşanmıştır.

Koalisyondan korkan, uzlaşmadan kaçan, bu itibarla Türki-ye'yi istikrarsızlığa, terörün kanlı namlusunun önüne kasten iten AKP'den başkası olmamıştır.

Öyle ki 7 Haziran'dan sonra geçici AKP hükümeti Türkiye'yi hepten geriletmiş, ilkel ve zalim dürtülerin keyfine hiçbir vicdan azabı duymadan bırakmıştır.

Beyaz Toroslu korkutma taktikleriyle, iftiralarla, karalama kampanyalarıyla ve yandaş medya çarpıtmalarıyla giden iktidar tekrar kazanılmaya çalışılmıştır.

AKP, Türkiye'yi çembere almış, demokrasiyi çengele asmıştır.

Erdoğan AKP'yi parmağında oynatmış, Davutoğlu'nun elini ko-lunu bağlamakla kalmamış, irade ve inandırıcılığını da sıfırlamıştır.

Biz bunu farklı örnek ve uygulamalarıyla açıkça gördük.

Sahnelenen oyunu okuduk, taraf ve faillerinin amacını net ola-rak anladık.

Erdoğan'ın koalisyon hükümeti kurulmasına karşı kökleşmiş direncini hem çelişki dolu mesajlarından hem de sinsî tutumundan açıkça çıkardık.

Davutoğlu'nun ise yalnızca ve yalnızca kaçak sarayın planına refakat eden bir siyaset figürü olduğunu da isabetle teşhis ettik.

Buna rağmen, Türkiye'nin çaresiz olmadığını dürüstçe açık-ladık.

Aynı zamanda üç hilale oy veren aziz vatandaşlarımızın da ta-lebi olan 4 milli ilkemizin kabulü halinde değil elimizi gövdemizi taşın altına koymaya hazır olduğumuzu ısrarla söyledik.

Minderden kaçmadık. Anlamsız, uyduruk, bizi mahcup edecek bahanelere sığınmadık.

Türkiye'nin hükümete kalması amacıyla farklı partiler arasında oluşacak koalisyon modellerini safiyetle ve samimiyetle muhataplarımıza teklif ettik.

Yeter ki Türkiye kazansın, biz kaybedelim dedik.

Mensubiyetinden onur duyduğumuz büyük Türk milleti milli birlik ve kardeşlik ruhunun kılavuzluğunda huzuru yakaladıktan, kronikleşmiş sosyal ve ekonomik sorunları çözüldükten sonra koalisyonu oluşturan partilerin ideolojik ve politik kimliğinin ne önemi olacaktır?

Biz, önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben diyen bir anlayış ve kavrayış tutarlılığını rehber edinmedik mi?

Bizim milliyetçiliğimiz Türk milletine karşı beslenen derin ve köklü bir sevginin tezahürü değil midir?

Biz Türkiye'nin büyümesi, zenginleşmesi, muasır medeniyetler seviyesine çıkmasını istemiyor muyuz?

Elbette istiyoruz, bunu amaçlıyoruz.

O halde, başka siyasi partileri bilemem, ama bizim hassas olmak gibi bir mecburiyetimiz, fedakârca davranmak gibi de bir özelliğimiz olmalıdır.

Önce koltuk diyerek ilkelerimizi yok saysaydık, kırmızı plakalara kurulmak pahasına tüm sözlerimizi yutsaydık, bunu ecdada, bunu şehitlerimize, bunu Türklüğün vicdanına nasıl izah edecektik?

Hırsız görmesek, rüşveti konuşmasak sorun yoktu.

Anayasanın ilk dört maddesini müdafaa etmesek yine sorun yoktu.

İhanet sürecini ağırdan alsak, Erdoğan'ın Anayasa ihlallerini hoş görsək, parlamenter sisteme vurulacak darbeyi olağan karşılasak her şey bambaşka olurdu.

Türklük gurur ve şuuruna yönelik hakaretlere gözümüzü kapatıp, açılan habis savaşa ses çıkarmayıp, hatta ortak olsaydık ve sonra da uzatılan iktidar koltuğuna otursaydık, bizlere nasıl ülkücü denilecek, Milliyetçi Hareket Partisi tarihe nasıl geçecekti?

Biz 7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar geçen kısa, ama yoğun sürede doğru ve olması gerek neyse onu yaptık, onu söyledik, onun yanında durduk.

Her konuda haklı çıktık.

Hiçbir görüşümüzde açığa düşmedik, öngörü hatası yapmadık.

Fakat Erdoğan ve Davutoğlu'nun koalisyon mimarisini müştereken sabote etmesi, doğrudan bizi hedefine alan algı operasyonları, devreye sokulan kirli propaganda sayesinde hayırcı olduk, hayırcı gösterildik.

2015 yılının en unutulmayacak yalan ve aldatması bizim hayırcı olduğumuz iddiasıdır.

Biz hayır demesini de, evet demesini de iyi biliriz.

Türk milletinin yararına, Türkiye'nin yüksek menfaatlerine, Türklüğün hayırına itirazlarımız hayırcılıkla suçlanıyorsa, evet biz hayırcıyız, hayırda da hayır var diyoruz.

Belki kendimizi iyi anlatamadık.

Belki daha fazla insanımıza ulaşamadık.

Belki de isabetle temellendirdiğimiz doğru strateji ve politikalarımızı aktarmakta engellerle karşılaştık.

Hayırcı olarak afişe edilmemizin sebebi ne olursa olsun, 7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadarki haklı olduğumuz mücadeleyle ilgili lazım gelen ders ve sonuçları yine de detaylarıyla çıkardık.

Soyuluyoruz dediğimizde, hayırcı diyorlardı. Ancak soygun sürüyordu.

İhanet köşe başlarını tuttu dediğimizde, hayırcı diyorlardı, ama güneşi balçıkla sıvamanın saçmalığı gizlenemiyordu.

Türkiye kötü yönetiliyor, vatandaşlarımızın aş ve iş sorunları dayanılmaz seviyelerde dediğimizde, hayırcı korosu iştahla, utanmazca çalışıyor, algıları etkiliyor, siyaseti terörize ediyordu.

Biz haramzadeler götürüyor derken, onlar hayırcı diyorlardı.

Biz müzakereciler iş tutuyor derken, onlar her şeye hayır dediğimizi söylüyorlardı.

Biz herkes eşittir Türkiye derken, onlar Kürdistan diyecek kadar alçalıyor, alçaklaşıyor, bayağılaşıyor, PKK'ya ilik nakli yapıyorlardı.

Biz buradayız, düne nazaran daha da azimliyiz ve Türk milletinin sadası olmak için insanüstü gayret gösteriyoruz.

Şunu gönül huzuruyla ifade etmek isterim ki, 7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar geçen sürede Milliyetçi Hareket Partisi milli, sorumlu ve ahlaklı siyasetini kararlı bir şekilde savunmuştur.

İlkelerimizi nefsanî arayışlara, kısa vadeli arzulara değişmedik. Bundan sonra da değişmeyeceğiz.

Ülkülerimizi siyasi çıkarlara, gelip geçici heveslere çığnetmedik. Bundan sonra bırakınız çığnetmeyi, aklından geçirenlerle hesabımız olacaktır.

Bedeli ne olursa olsun, sonu nereye varırsa varsın; şeref ve namus timsali Milliyetçi Hareket'in varlığını hakkıyla, layıkıyla sahiplendik, dava hukukunu herkese karşı da müdafaa ettik. Bu yolda yürümeye de devam edeceğiz.

Bizim başkalaşmamızı umanlar, millete verdiğimiz sözleri unutmamızı isteyenler doğal olarak hayal kırıklığına gömüldüler. İnanıyorum ki, bir daha da başlarını kaldıramayacaklar.

47 yıllık siyaset mazimizi karartacak, şehitlerimizin kemiklerini sızlatacak, gazilerimizin boynunu bükecek en ufak bir karakter kırılması veya şahsiyet erozyonu hamd olsun yaşamadık, yaşatmadık.

Kamuoyu araştırması yaptırıp bize 2015 yılının kaybedeni diyorlar. Huzurlarınızda söylüyorum, bunların alayı halt etmişlerdir.

Merhum Talat Paşa, şehit edilmeden önce Berlin'de kendisini görenlere aynen şöyle söylemişti: "Ne yapalım kader böyleymiş, harbi kazansaydık İstanbul'da heykellerimizi dikerlerdi, lakin kaybettik diye sövüyorlar."

Yine aynı kamuoyu araştırmasında kazanana bakıyorum, eğer kazanmak için değerlerden ve ahlakî kaidelerden taviz gerekiyorsa, biliniz ki biz her zaman kaybetmeye razıyız.

Haklılık, doğruluk ve millilik kendini duyuracağı gür ve güçlü bir ses aramaktadır. İşte o ses Milliyetçi Hareket'tir.

Milliyetçi Hareket Partisi, hastalıklı bir bünyenin aramakta olduğu tek ve yegâne şifadır.

Bu milli şifaya zehir karıştırmak, bu tarihi şifayı şirret hesaplara alet etmek biz varken, biz hayattayken ve şehitlerimizin aziz hatıraları manevi semalarımızda dolaşırken kesinlikle mümkün değildir, kesinkes ham bir hayaldir.

Muhterem Milletvekilleri,

Diğer alanlarda olduğu gibi, 2015 yılında Türkiye ekonomisi de dibe vurmuştur.

Hayat pahalılığı artış göstermekle birlikte günlük ve insani ihtiyaçlar güç bela karşılanmıştır.

Üzüntümüz odur ki, yeni yılla beraber sağanak gibi yağan zam ve vergi artışları mağduriyet ve perişanlıkları şiddetlendirecektir.

Lükslerinden kısımayan, israftan kaçınmayan saray ve hükümetin orta ve dar gelirli insanımızı bunaltan sözde fiyat ayarlamaları ahlaka sığmadığı gibi insani de görülemeyecektir.

Yandaşlar devlet hazinesine kapılanıp keyif sürerken, vatandaş nasıl geçineceğini, nasıl doyacağını, nasıl barınacağını kara kara düşünmektedir.

Uyarmak isterim ki, böylesi adaletsizlikler sosyal ve ekonomik patlamaların hazırlayıcısı, teşvik edicisidir.

2015'te çarşı, pazar, bakkal masrafları vatandaşlarımızı zora sokmakla kalmamış, mutfaklarda tencereler boş kaynamış, sofralardaki ekmekler dilim dilim azalmıştır.

2015 yılına ait enflasyon hedefi ve büyüme tahminleri tutmamıştır.

Yatırımlar durmuş, jeopolitik riskler ekonomiyi can evinden vurmuştur.

Yüzde 8,81'lik enflasyon oranı, daralan ihracat pazarları, azalan refah, borçlanan milyonlar, bozulan gelir dağılımı adaleti ekonominin ne hallere düşürüldüğünün hazin bir göstergesidir.

2015 yılında 850 milyar dolar olması hedeflenen Gayri Safi Yurt İçi Hasılanın 700 milyar doların biraz üstünde gerçekleşmesi, 10 bin 936 dolar planlanan kişi başına düşen gelirin ise 9 bin 200 dolara inmesi beklenmektedir.

Yani milletimiz vahim ölçüde fakirleşmektedir.

Hükümetin kurnazca, Orta Vadeli Plan'da kişi başına geliri Satın Alma Gücü Paritesi hesabıyla belirlemesi bir işe yaramayacak, ekonomideki söküğü yamamaya yetmeyecektir.

Bir avuç mutlu azınlık, saray beslemesi küçük bir elit zümre servetine servet eklerken; Erzurumlu Hasan yoksullaşmış, Adıyamanlı Mehmet muhtaç hale gelmiş, Manisalı Hatice Bacı derdine dert katmıştır.

Türkiye ekonomisinde tüm cephele bölgesel ve küresel sorunlara paralel şekilde çökmüştür.

Hükümetin çürük dış politikası sonucunda ticaret durmuş, esnaf, işadami, müteşebbis sıkıntı üstüne sıkıntı yaşamak durumunda kalmıştır.

Dönmeyen çekler, ödenemeyen senetler, karşılanamayan cari giderler, kapatılamayan açıklar ekonomik hayatı yangın yerine çevirmiştir.

Ülkemiz yalnızlaşırken, ekonomi darlık ve kıtlığa hapsolmuştur.

Sayıları 2,5 milyona yaklaşan Suriyeli sığınmacıların yarattığı ilave sosyal ve ekonomik maliyet her geçen büyümüş, bu nedenle Türkiye istikrarsızlığın, risk ve belirsizliklerin yörüngesine sabitlenmiştir.

2015'te Türk lirası inanılmaz ölçülerde değer kaybetmiştir.

Şişirilmiş, üzerinde oynamalar yapılmış hormonlu rakamların ne söylediği şöyle dursun, işsizlik ve yoksulluk toplumsal hayatı mahvetmiştir.

Dış politikadaki eksen kaymaları, politika tutarsızlıkları, hükümetin imkan ve iddiaları arasındaki muazzam çelişkiler ülkemizin belirleyicilik ve etkinlik vasfını köreltmekle kalmamış, ekonomiye de yük bindirmiştir.

AKP'nin ekonomideki iflasının yanında, iç ve dış politikadaki başarısızlıkları artık dizginlenemeyecek boyutlara ulaşmıştır.

Türkiye çevresindeki hiçbir gelişmeye müdahil olamamış, hiçbir komşu ülkeye sözünü geçirememiştir.

Suriye politikası enkazdır. Irak politikası çöplüktedir. Mısır politikası rehinlidir. Rusya politikası kriz geçirmektedir.

Neredeyse dost ve komşu ülke kalmamıştır.

Erdoğan'ın sivri dili, hayalci ve omurgasız politikaları Türkiye'yi boğmuş, eski hakimiyet havzalarımızda acıklı ve utanılacak durumlara taşımıştır.

Hükümet sınırlarımız ötesindeki vatan toprağı olan Süleyman Şah Türbesi'ni 2015 yılında teröristlere teslim ederek kaçırmıştır.

Davutoğlu'nun stratejik derinlik kabusu ayak bağı olmuş, milli kabul ve gerçeklerle bağdaşmayan teorik çatısı Türkiye'nin üstüne göçmüştür.

Dış politikada, milli ve tarihi gerçeklerden uzak tasavvur ve teklifler birer birer hüsrana davetiye çıkarmıştır.

Erdoğan'ın, düne kadar terörist devlet dediği İsrail'e muhtaç olduğumuzu, ihtiyaç duyduğumuzu söylemesi ise yakın tarihin en talihsiz, en katıksız çarkı ve açıklaması olmuştur.

Erdoğan da ilke ve istikrarlı bir duruş yoktur.

Maalesef AKP sayesinde, 2015 yılı da kaybedilmiştir.

Kaybedenlerin kazanması, kayıplara neden olanları sürekli kazançlı çıkması tarihi bir tramva ve buhran alametidir.

Bunun düzeltilmesi ve tamiri muhakkak yapılmalı, Türkiye AKP'den mutlaka kurtarılmalıdır.

Bunu da yapacak olan Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin özü batıl, görüntüsü batık olanlarla başa çıkacak, onlara baş eğdirecek gerçek bir millet eseri olduğunu dost düşman herkes günü geldiğinde görecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti 140 yıldır anayasa tartışmalarına şahit olmaktadır.

Ne var ki herkesin ittifakla benimsediği, görüş ayrılıklarının bıçak gibi kesildiği bir anayasa henüz bulunmamış, hala yazılmamıştır.

Farklı dönem ve tarihlerde bu kronik anlaşmazlık konusu tekrar nüksetmekte, tekrar gündeme gelmektedir.

Her kesim, her akım ve dünya görüşü siyasi ve ideolojik dürtülerine göre bir anayasa modeli önermektedir. Bugüne kadar hep böyle olmuştur.

Sanki anayasa değişince veya yeni bir anayasa yapılıncı Türkiye kanatlanacak, bir çırpıda sorunlarından sıyrılacak, yeryüzü cenneti haline gelecektir.

Servisi yapılan propaganda sürekli böyle olmuştur.

Halbuki anayasalar toplumsal mutabakat ve sözleşmenin yazılı belgeleridir.

Dikkat ediniz, önce mutabakat, sonra da bunun yazıya dökülme safhası gelmektedir.

Anayasa birlikte yaşamanın sınırlarını çizen, asgari kurallarını tescil eden hukuki, siyasi ve idari teşkilatlanmanın teyit edilmiş, kararlaştırılmış halidir. Ve bir sonuçtan ibarettir.

Ne kadar kapsayıcı anayasa yaparsanız yapınız, uygulanmadıkça ve riayet edilmedikçe bir sonuç doğurmayacaktır.

Türkiye bu açmazı, bu keşmekeşi yıllarca her seviyede yaşamıştır.

Anayasaların çağın ihtiyaç ve yönelimlerine göre yenilenmesi, yeni baştan yazılması elbette mümkün ve hatta zorunludur.

Ancak yeniden yazıyoruz kisvesiyle, anayasanın içine yerleştirilecek karanlık ve kindar hevesleri hoş görmek, bunlara kulak tıkamak bir o kadar ahlak dışı ve vatana ihanetle eşdeğer bir sapma halidir.

Anayasa herhangi bir parti veya siyasal hareketin mahsulü değil, topyekûn 78 milyonun tamamına ait olmalı, zamanlar üstü bir zeka ve demokratik ölçülere dayanmalıdır.

Bugün Türkiye'nin yeni bir anayasaya ihtiyaç duyduğu inkar edilmez bir gerçektir.

140 yıllık anayasa tartışması diyalog ve kapsayıcı uzlaşmayla bitirilmelidir.

Parti olarak biz de bu konuda olumlu ve sıcak bir tutum içindeyiz.

Yeni anayasa beklentilerinin, bu çerçevedeki tazyik ve arayışların arttığını yakinen biliyor ve müşahade ediyoruz.

Özellikle Erdoğan ve Davutoğlu'nun yeni anayasa konusundaki ısrar ve çabaları milletimizin gözü önünde cereyan etmektedir.

Bu maksatla Başbakan Davutoğlu Meclis'te grubu bulunan partilerle temas kurmuş, sırasıyla görüşmelere başlamıştır.

Davutoğlu ve beraberindeki heyet ilk önce 30 Aralık 2015 günü TBMM'de Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı ve arkadaşlarını ziyaret etmişlerdir. Bu görüşme 2 saat 15 dakika sürmüştür.

Medyaya yansıyan haberlere göre iki genel başkan yeni anayasanın yanı sıra, Meclis İçtüzüğü'nün değiştirilmesi, reformlar, terörle mücadele, bütçe, AB süreci ve uluslararası gelişmeleri değerlendirmişlerdir.

Anlaşıldığı kadarıyla AKP ile CHP Türkiye'nin çoğulcu, özgürlükçü, demokratik ve sivil bir anayasaya kavuşturulması hususunda uzlaşmaya varmışlardır.

Davutoğlu başkanlığındaki AKP heyeti ikinci ziyaretini dñn saat 14'de Meclis grubumuzda partimize gerçekleştirmiştir. Bu gñrüşme de 1 saat 45 dakika sürmüştür.

Son derece yararlı, nazik ve olumlu bir havada geçen gñrüşmede başta anayasa olmak üzere; TBMM İçtüzüğü, bütçe süreci, terörlle mücadele, i ve dış siyasi gelişmeler ele alınmış, karşılıklı dñřünceler paylaşılmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak yeni bir anayasa yapılması konusunda herhangi bir engel görmediğimizi, bu kapsamda üzerimize dñřeni yapacağımızı samimiyetle muhataplarımıza ilettik.

19 Ekim 2011 tarihinde çalışmalarına başlayan ve Meclis'te grubu bulunan siyasi partilerin eşit sayıda temsilci vermeleriyle vücut bulan Anayasa Hazırlık ve Uzlaşma Komisyonu'nun tekrar canlandırılmasını faydalı bulduğumuzu söyledik ve bu konuda da mutabık kaldık

Bu komisyonun çalışma usul ve esaslarının belirlenerek, daha önceden kabul edilen 60 maddenin aynen korunması hususunda fikir birliğine vardık.

Temennimiz milletimize hak ettiği ölçü, kalite ve nitelikte bir anayasa yapılması ve kazandırılmasıdır.

Anayasalar zamanın ruhuna, insan ihtiyaç ve beklentilerine, devlet-birey ilişkilerinin değişen çapına, toplumsal arayış ve yönelişlere cevap vermeli ve toplumsal dinamiklerin arkasına dñřmemelidir.

Fakat AKP heyetine ekincelerimizi de açık yüreklilikle dile getirdik.

AKP sivil anayasa yapılmasını istemektedir. Başkanlık sistemine geçilmesini önermektedir.

Tıpkı 1982 Anayasasında olduğu gibi, bir anayasanın sivil bir kimlik taşıması için siviller tarafından hazırlanması yeterli değildir.

Anayasanın millet tarafından onaylanmış olması da anayasayı sivil bir hale getirmemekte, vesayetten kurtarmamaktadır.

Yine 82 Anayasası'nın halkın yüzde 90'ı aşan bir çoğunlukla kabul edildiği unutulmamalıdır.

Halkoylamasında kabul edilip yürürlüğe girmiş olması, 82 Anayasa'sının sorunlu bir hukuki metin olduğu gerçeğini örtbas etmemiştir.

Anayasaya ahlaki ve milli bakışın yanında, yüklenen anlam ve zihniyet berraklaşmadan istenen hedeflere ulaşmak, anlaşmazlıkların önüne geçmek bize göre imkânsızdır.

Yüksek bir katılım ve halk desteğiyle yazılacak, bireysel hak ve özgürlükleri güvenceye alacak, kuvvetler ayrımını tam anlamıyla özümsemiş bir anayasa için sorumluluk şuuruyla hareket şarttır.

Geçtiğimiz hafta AKP sözcüsü ilk falsoyu vermiş ve demiştir ki: "Yeni Anayasa Türkiye'nin kimlik belgesidir."

Biz kimliksiz değiliz ki anayasayla kimlik bulalım.

Biz köksüz değiliz ki anayasada varlığımızı tanıyalım.

Bu yersiz söze karşı diyorum ki, Türkiye'nin kimliği anayasayla değil, yüzyıllar içinde oluşmuş tarihsel ve kültürel mirasla belirlenmiş, vatanla dñđümlenmiřtir.

Türkiye'nin milli kimliği Türk'tür.

Ve kimliğimiz Türk milletinin özlemlerini, milli emanetlerini yansıtmaktadır.

Bu itibarla yeni anayasada AKP'nin gündeminde olan Türk kimliğinin dışlanması, Türklüğün tasfiye planı bir PKK talebidir ve Milliyetçi Hareket Partisi'nin buna çanak tutması asla düşünülemezdir.

Türksüz bir anayasa, kansız damar, kalpsiz vücut, cansız beden demektir. Bu ise yıkımdır.

Üzerinde yaşadığımız ülkenin ismi Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Adına anayasa yapmak için çalışacağımız milletin ismi Türk milletidir.

Anayasadan Türk'ün silinmesi veya ayıklanması milli izmihaldir.

PKK istedi, Erdoğan buyurdu, Davutoğlu önerdi diye Türklüğü anayasadan çıkarma teşebbüs ve girişimi milli vicdanda karşılık bulmayacaktır.

TBMM'de koltuk sayımız ne olursa olsun, Türk milletinin anayasa vasıtasıyla bölünmesini, etnik kafilelere ayrılmasını, ruhsuz, ufuksuz ve kimliksiz bırakılmasını hoş görmeyiz, herkes ayağını denk alsın ki, buna da müsaade etmeyiz.

Milliyetçi Hareket Partisi yürürlükteki Anayasa'nın değiştirilmesini istemekle birlikte; ilk dört maddenin tartışılmasına bile tahammül ve müsamahası yoktur.

Anayasa'da devletimizin şeklinin tanımlandığı ve Türkiye Devletinin bir Cumhuriyet olduğunu belirten birinci maddenin,

Cumhuriyet'in niteliklerinin sayıldığı ikinci maddenin,

Devletimizin bütünlüğünün, resmi dilimizin, bayrağımızın, milli marşımızın ve başkentimizin ifade edildiği üçüncü maddenin,

Ve değiştirilmeyecek hükümleri ihtiva eden dördüncü maddenin hiçbir şart altında değiştirilmesi ya da bu çerçevede teklifi söz konusu olmamalıdır.

Bizim görüşümüz nettir. Bunun dışında Anayasa'da gerekli düzenlemeler yapılabilmesinin önü de açıktır.

Değerli Milletvekilleri,

Erdoğan "sıfır kilometre bir anayasa yapmaktan" bahsetmektedir.

Anayasayla ilgili arama konferanslarını tavsiye etmektedir.

Tüm partilerin anlaştığı, üzerinde toplumsal uzlaşmanın olduğu bir anayasa beklentisi olduğunu söylemektedir.

Erdoğan yeni anayasa derken asıl amacının başkanlık olduğunu da gizlememektedir.

İşin özü şudur: Erdoğan ve Davutoğlu başkanlık sistemini getirebilmek için muhtemel yeni anayasayı kılıf, fırsat, koz olarak kullanmanın peşindedir.

Ancak bizzat Davutoğlu'nun başkanlık sistemiyle ilgili düşünce ve beyanları ikirciklidir.

Bilhassa 7 Haziran'dan sonra ilk kez çıktığı bir televizyon kanalında söylediği şu sözler hala kulaklarımızda çınlamaktadır:

“Parlamentar sisteme karşı değilim, hiçbir zaman da olmadım. Başkanlık sistemine geçmek istedik, ama buna halk yetki vermedi.”

7 Haziran'da başkanlık vizesi vermeyen milletimiz, kısa sürede fikir değiştirip 1 Kasım'da mı vermiştir? Bu nasıl bir aymazlıktır?

Geçtiğimiz yılın Aralık ayı başlarında, Azerbaycan'dan dönerken “Türkiye'nin birinci gündem maddesi başkanlık değil” diyen Davutoğlu'dur.

“Önce gerilimin düşürülmesi, her şeyin sükunetle tartışılması lazım. Ülkemizin birinci gündem maddesi başkanlık değil” sözleri de Davutoğlu'na aittir.

Bir müddet sonra Davutoğlu'nun saray ayarlı konuşmasında “Başkanlık tartışılırken kimsenin konjonktürel bakmasını tavsiye etmem. Öyle bir hükümet modeli ortaya koyalım ki, elli sene sonra torunlarımız rahat etsin. Doğru olan başkanlık sistemidir.” ifadeleri oldukça dikkat çekicidir.

Başkanlık diye tutturana, dayatmalarını sıklaştıran, bununla yapıp bununla kalkan tek kişi aslında Erdoğan'dır.

Davutoğlu da gönülsüz bir şekilde Erdoğan'ın koltuk ve makam sevdasına hizmet etmektedir.

Erdoğan başkanlık sistemini savunurken öyle fahiş yanıtlara, öyle tarihi gaflara imza atmaktadır ki, bir bakıma dilinin altındaki baklayı çıkarmakta, aklının köşesindeki küflü hedefi açığa vurmaktadır.

Suudi Arabistan dönüşü düzenlediği basın toplantısında konuşan Erdoğan, herkesin gözü önünde gerçek niyetini ele vermiş ve şöyle demiştir:

“Üniter sistemde başkanlık sistemi yoktur diye bir şey yok. Hitler Almanya'sına baktığınızda orada bunu görürsünüz.”

Erdoğan Hitler'i örnek alıyorsa, Hitler Almanya'sını arzuluyorsa; gitsin Neo Nazilerin avukatlığını yapsın, gitsin Hitler'in anılarını yad etsin.

Ama aklından bir an olsun çıkarmasın ki, tarihin hiçbir döneminde Türk milletinin sinelerinden Hitler çıkmamıştır.

Dolayısıyla Erdoğan yanlıştır.

Ardından kaçak saraydan yapılan açıklamada, Erdoğan'ın sözleri çarpıtıldı iddiası ise tamamıyla saptırmadır.

Yeni anayasayı saray fermanı gören, parlamenter sistemi yıkmak için her türlü örtülü veya açık ittifakın içinde bulunmayı kafaya koyan Erdoğan'a Türk milleti göz açtırmayacak, sarayın oyununu bozacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi başkanlık sistemine tümünden karşı olup parlamenter sistemin revize edilerek güçlendirilmesinden yanadır.

Planlanan ve geniş katılımlı olmasını istediğimiz yeni anayasa hazırlık çalışmalarında başkanlık sisteminin tıkaç işlevi görmemesi en halisane dileğimizdir.

Davutoğlu iradesini gösterebilir ve gözlerini açsın, başkanlık sistemi Erdoğan'ın şahsi ikbal ve ihtirasıdır. Buna alet olmasın, fırsat vermesin.

Erdoğan'ın mizacıyla başkanlığın diktatörlüğe ortam açması, üniter yapıyı imha etmesi ise kaçınılmazdır.

Erdoğan'ın Hitler açıklamasının yanında, dillendirdiği bir görüşü de tevil ve tamiri imkansız zihni bulanıklığı deşifre etmiştir.

Erdoğan diyor ki, "Başkanlık sisteminin uygulamasında siz eğer adalet dağıtıyorsanız, halkın aradığı nedir, adalettir. Bu olduğu anda zaten sıkıntı olmaz."

Hitler de bu havadaydı, Almanya'ya yapılan adaletsizliği onarmak için kendisini görevli addetmişti.

Stalin de böyle düşünüyordu, sınıfsal adaletsizliği bitirmeyi gaye edinmişti.

Tarihteki tüm despotlar, tüm otokrat yönetimler adalet dağıttıklarını zannetmişlerdi. Fakat dağıttıkları hem ülkeleri hem de kendileri oldu.

Erdoğan bilmiyorsa kendisine öğreteyim: Türkiye'de adaletin dağıtıldığı tek mercii huzuruna çıkmaktan kaçtığı mahkemelerdir.

Çünkü Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir; yasama, yürütme ve yargı erklerinin denge ve denetimine dayanmaktadır.

Erdoğan'ın adalet dağıtmak yerine, 17-25 Aralık'ın hesabını vermesi, eğer konuşacak yüzü kalırsa ondan sonra adaletten bahsetmesi akla en yatkın yol ve önerimiz olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bir tarafta yeni anayasa ve başkanlık sistemi konuşulurken, diğer tarafta dış destekli PYD-YPG terörü Fırat'ın batısına geçmiştir.

Ayrıca, Suudi Arabistan ile İran arasındaki ilişkiler geçen haftaki bir idamdan dolayı aşırı gerilmiş, Ortadoğu kışkırtılan

mezhep kutuplaşmasından dolayı adeta patlamaya hazır bombaya dönmüştür.

YPG'nin Fırat'ın batısına geçerse gereği yapılır diyen Erdoğan ve Davutoğlu yine sözlerini yemek ve yutmak durumunda kalmışlardır.

Türkiye, AKP'nin demokratik açılım dediği, bizim ise yıkım projesi olarak gördüğümüz, yine AKP'nin çözüm süreci ismini verdiği, bizim de çözülme ve ihanet süreci olarak tanımladığımız zincirleme tahribatların bedelini ödemektedir.

Süreç ihanetiyle derlenip toparlanan, dağdan şehirlere inip onbinlerce silah ve mühimmatı, tonlarca bombayı hükümetin müşahitliğinde depolayan alçaklar her gün eylem yapmaktadır.

Cizre, Sur ve Silopi'ye konuşlanan hainler polis ve Mehmetçikleri şehit etmekle birlikte beş yaşındaki çocukları enselerinden vurarak öldürmektedir.

İstanbul'da 4 yaşındaki bir yavrumuz teröristler tarafından anesiyle birlikte otomobilde saldırıya uğramıştır.

Diyarbakır Sur'da dün ve önceki gün yaşanan çatışmalarda şehit düşen 2'si asker, 1'i polis olmak üzere 3 evladımıza Allah'tan rahmet diliyor, ailelerine sabır ve başsağlığı temenni ediyorum.

Barış ve özgürlük dolandırıcısı HDP'li siyasetçi ve belediyeler PKK'lı tetikçilere kuryelik yapmakla meşguldür.

Davutoğlu kaçak çay içmek yerine, HDP'nin verdiği randevuyu iptal etmiş, Kandil'in yolunu göstermiştir.

Bu gelişme karşısında, biz HDP'yi flu görüyoruz dediğimizde, eleştiri oklarını yönelten demokrasi bezirganları, PKK'nın kurşun askerleri niye suspus, niçin kayıptır?

Ekranlarda saz çaldırıp HDP yalakalığı yapan, sonra da "Yanıltın bizi, Türkiyeli yüz sadece bir maskeymiş. Meğer ne kadar da safmışız." diyen kurumuş vicdan ve kof akıllar nerededir?

Evet biz dün solumuza baktığımızda flu görüyorduk, bugün ise sağımıza baktığımızda bomboş sıraları görüyoruz.

Bunlar oluyorken, AKP'li İçişleri Bakanının Büyükşehir Belediye Yasası'nı tekrar gözden geçirileceğini açıklaması zamanlama itibarıyla dikkat çekicidir.

2012 yılından beri bu yasanın mahsurlarını, sakıncalarını, doğuracağı handikapları anlatmamıza rağmen, AKP'nin bu kadar ağır sonuçtan sonra bizimle aynı noktaya gecikmeyle gelmesi olumlu, fakat yetersizdir.

Bizim haklı eleştirilerimizi duymazdan gelen AKP zihniyeti yıllar sonra hata yaptığını anlamıştır.

Ne var ki terör artmış, bölücüler küstahlaşmış ve şımarmışlardır.

Kandil'in TBMM'deki elebaşları, 26-27 Aralık'ta Diyarbakır'da toplanan Demokratik Toplum Kongresi'nde özyönetim ilanı yapmışlardır.

Özünde kan ve cinayet bulunanların özyönetim teklifi cezasız ve yaptırımsız bırakılmamalıdır.

HDP'nin Rusya işbirlikçisi malum eşgenel başkanı ayrı bir devletten bahsetmiştir.

Erdoğan bu ahlaksızlığa ihanet demiş, dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla ilgili yeni bir tartışma başlatmıştır.

Erdoğan'ı tanıyoruz, bu sözlerinin dönemsel tepki olduğunu deneyimlerimiz ışığında iyi biliyoruz.

2012 yılının Kasım ayında, o dönemin BDP'lilerin dokunulmazlıklarını kaldıracaklarını söyleyen Erdoğan, kısa süre sonra bu sözünü unutmuştu.

Hatta Erdoğan idam cezasının geri gelmesine bile yeşil ışık yakmıştı.

Meselenin tuhaf ve hazin tarafı, Erdoğan BDP ya da HDP'lilere ağır hakaret ve eleştirilerini yaptığı her dönemde, terör örgütüyle ya pazarlıklara tutuşmuş, ya da İmralı canisiyle masaya oturmuştur.

Şimdi de Erdoğan ve Davutoğlu'nun teröristler ve siyasi bölücülerle yeni bir müzakere sayfası açmak için el altından çalışmalar yürütmesinden oldukça kuşkuluyuz.

Kaldı ki Erdoğan'ın eyalet sistemine, özerk yönetime ve federasyona soğuk olmadığı da bilinen bir gerçektir.

Bu Erdoğan ki, 30 Mart 2013 tarihinde katıldığı bir televizyon programında; Güçlü Osmanlı'da Lazistan eyaleti var, Kürdistan eyaleti var, güneyde başka eyaletler var. Güçlü bir Türkiye asla eyalet sisteminden korkmamalı" sözü hafızalara mız gibi kazınmıştır.

O halde özyönetim ihanetinden AKP'nin ve kaçak sarayın rahatsız olması tutarlı değildir.

Bizim merakımız, yeni anayasada PKK'ya bir ümit verilmiş midir?

Şu anda yaşanan şehir çatışmalarının maksadı yeni anayasa pazarlıklarını kızdırmak için midir?

Daha açık sorayım, AKP, PKK ile hali hazırda görüşmekte midir?

Erdoğan, özellikle Oslo'da PKK'ya federasyon sözü vermiş midir?

Ve hepsinden önemlisi yaşadığımız şiddet ve dehşet dolu günler özyönetimle temellenmiş başkanlık sisteminin bir ön hazırlığı, ön çalışması mıdır?

HDP'li sözde siyasetçilerin dokunulmazlıkları kaldırılacaksa, Davutoğlu ve AKP'nin önünde engel yoktur, buyursunlar TBMM'de bu sorunu kökten çözelim, hepten bitirelim, hukukun işini kolaylaştıralım.

Erdoğan ve Davutoğlu'nun, yeni anayasa vasıtasıyla PKK'nın gönlünü almak için milletimizin ve devletimizin tarihi haklarından vazgeçecek kadar milli onurları esnemişe, bilinsin ki, bu Türkiye düşmanlığı kimsenin yanına kalmayacak, bırakılmayacaktır. Yanlış hesap sonunda Türk milletinden dönecektir.

Türkiye milli ve üniter bir devlettir. Özyönetim ise bölünmedir, ayrılmazdır ve yılanın başı küçükken ezilmelidir.

Türk milleti bin yıllık kaynaşma ve kardeşlik anıtıdır. Aramıza fitne sokuşturmaya çalışanlara göz açtırılmayacak, vatan ve millet kaderine terk edilmeyecektir.

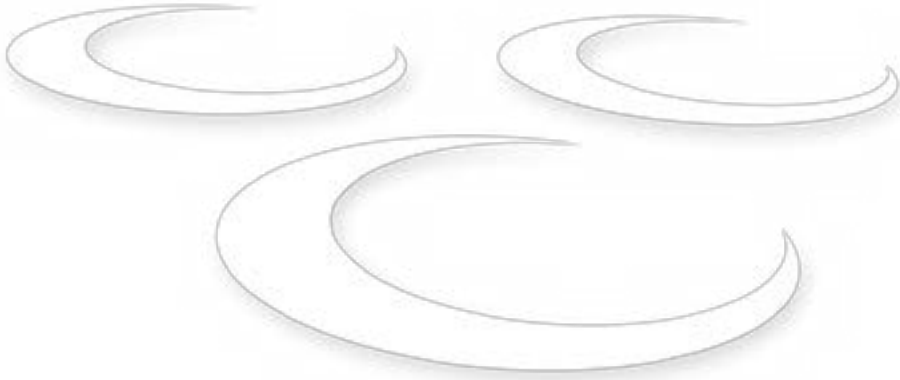
Milliyetçi Hareket Partisi milli bir sorumluluk ve vakarla ihane-te sonuna kadar direnecek, ecdadın mirasına leke düşürmeyecektir.

Sözlerime son verirken, dün Kırşehir-Ankara karayolunda meydana gelen trafik kazasında hayatını kaybeden 7 vatandaşımıza Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyorum.

Yaralanan 23 vatandaşımıza acil şifa dileklerimi iletiyorum.

Bu düşüncelerle sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılı bir hafta geçirmenizi diliyorum, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

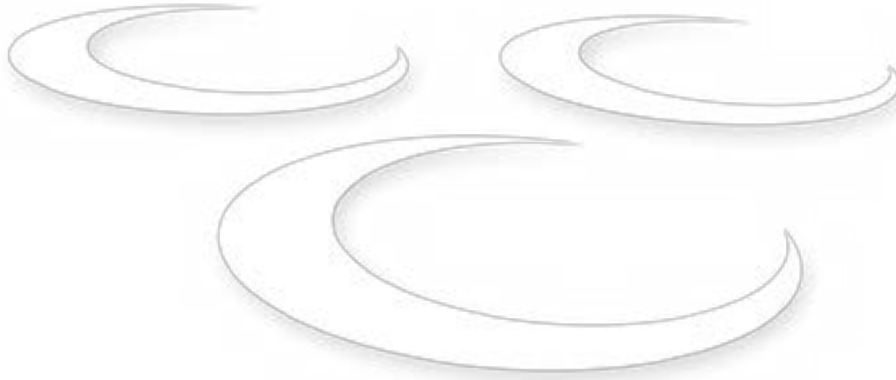
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

09 ŞUBAT 2016

Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bizleri kavuşturan, bizleri buluşturan Rabbim'e şükrediyorum.

Gün be gün büyüyen özlemle geçen yaklaşık üç haftalık bir süreden sonra burada, bu millet eserinin çatısı altında olmaktan kıvanç duyuyorum.

Vuslatımız gerçekleşti. Zorunlu ayrılığımız nihayet sona erdi.

En başta sizleri, ekranları başında bizleri izleyen aziz vatandaşlarımızı en içten, en derinden kopup gelen hislerimle selamlıyorum. Hepinize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

15 Ocak 2016 tarihinde, sağlığımla ilgili daha önceden planlanmış tedavi kapsamında başarılı bir operasyonu geçirdim.

Arkasından normal ve olması gereken istirahat süresinde, aziz milletimle ve siz değerli dava arkadaşlarımla kavuşacağım anı sabırla bekledim.

Bu süre zarfında sıcak siyasi gündemi, ülke ve dünya meselelerini de yakinen takip ettim.

Hamd olsun eskisine kıyasla daha iyi ve zinde bir şekilde buradayım.

Gerek hastane safhasında gerekse de sonrasında, gösterdikleri yakınlık ve alakadan dolayı teşekkür ve şükranı hak eden çok sayıda kişi olduğunu özellikle belirtmek istiyorum.

Öncelikle Anadolu Sağlık Merkezi'nde bulunduğum zaman zarfında, çok titiz ve canla başla tedavimi gerçekleştiren Sayın Prof. Dr. Sertaç Çiçek Bey ve ekibine,

Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görev yapan ve 2004 yılından beri sağlığımla yakından ilgilenen Sayın Prof.Dr. Erol Şener Bey'e,

Yine hastanede ziyaretime gelen, zamanlarını ayırarak beklemeye zahmetine katlanan tüm kardeşlerime ve dava arkadaşlarıma,

Mesaj ve telefonlarıyla geçmiş olsun dileklerinde bulunan Sayın Cumhurbaşkanı'na, Sayın Başbakan'a, Sayın Bakanlara, CHP'nin Sayın Genel Başkanı'na, diğer siyasi partilerimizin genel başkan ve yöneticilerine,

Elbette dualarıyla şahsıma büyük güç veren Milliyetçi-Ülkücü Hareket'in kutlu neferlerine ve aziz milletimin her ferdine yürekten teşekkür ediyorum.

Allah hepsinden ve hepinizden ayrı ayrı razı olsun.

Ömrü veren de, tekrar alacak olan da şüphesiz ki Yüce Allah'tır.

Derdi veren, şifayı da bahşeden yine hikmetinden sual olunmayacak Cenab-ı Allah'tır.

Sağlık her şeyin başıdır.

Bunun için demiyor muydu aziz hünkârımız Kanuni Sultan Süleyman: "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi."

Şu anda bir hastane odasında veya bir başka yerde deva arayan, çare uman, iyileşmeyi hasretle bekleyen vatandaşlarımıza tez elden sağlık ve afiyetler niyaz ediyorum.

Tıpkı bizler gibi sevdikleriyle, sevenleriyle kucaklaşmalarını diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bugünkü toplantımızın, ne mutlu bizlere ki, Milliyetçi Hareket Partisi'nin 47'nci kuruluş yıldönümüne tesadüf etmesi ayrıca anlamlı, ayrıca değerlidir.

Dile kolay, tam 47 yıllık bir emaneti omuzlayarak, özümseyerek ve her şartta sancak gibi taşıyarak bugünlere geldik.

Üşenmedik, gücenmedik, gevşemedik, acze hiç mi hiç düşmedik.

Biliyor ve inanıyorduk ki, Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin ruh kökünden, Türk tarihinin derin kaynağından, Türklüğün binlerce yıllık engin mazisinden doğmuştu.

Mazlumların feryadına kulak vererek, zalimlerin nefes ve heveslerine öfkelenerek bir dev misali doğrulmuştu.

8-9 Şubat 1969 tarihinde milliyetçilik bir hareket, bir ivme, bir kıvılcım almış, böylece Türk siyasetine milli ve ahlaki bir yorum gelmişti.

Merhum Dünder Taşer Milliyetçi Hareket'in yeni bir yolun takipçisi olduğunu yıllar evvel söylemişti.

Bu yolun, Türk milletini kabuk anlayışlardan kurtararak özüne ve öz benliğine kavuşturma gayesiyle temellendiğini ifade etmişti.

Merhum Taşer, Milliyetçi Hareket'i; "Türk'e zarar vermeyene müsamaha, Türk'e fayda vereni himaye" şeklinde özetlerken meseleyi ana omurgasından yakalamıştı.

Merhum Başbuğumuz Türkeş Bey de; Milliyetçi Hareket'in Türk milleti tarafından başlatıldığını ve onun tarafından geliştirilen bir eser olduğunu adeta haykırmişti.

Bu eser hala dilden dile okunmakta, Türklüğün yaşadığı her yerde ümit meşalesi gibi yanmaktadır.

Bu eser ahlakla yazılmış, cesaret ve hamiyetle mühürlenmiştir.

Bu eser fedakârlıklarla süslenmiş, atılganlık ve ileri görüşlülükle perçinlenmiştir.

Ve bu eser tıpkı Merhum Başbuğumuzun dediği gibi, büyük Türkiye'yi eninde sonunda inşa edecektir.

Gururla sahip olduğumuz, her müşkülata göğüs gerip savunduğumuz, iftiharla benimseyip hayat ve siyasetimize kılavuz yaptığımız ülkülerimizin gayesi açıktır.

Bizim hedeflerimiz bir adım sonrasını planladığı gibi uzun vadeyi de kavramaktadır.

47 yıldır olan, bundan sonra da olacak olan elbette budur.

An ve ati arasındaki kopmaz bağlantıyı; milletle devlet arasındaki çözülmeyecek tarihi bağı; Türklükle İslam arasındaki muhteşem terkibi kader bildik, şeref ve namus nişanesi kabul ettik.

Ülkülerimiz hem önümüzü hem de kalbimizi aydınlattı.

Merhum Türkeş Bey boşuna söylememiştir: Ülküsüz insan çamurdan bir varlık gibidir.

Nitekim biz çamurluğu sürekli reddettik.

Hep daha ilerisini, hep daha yükseğini hedef olarak koyduk.

Ülkümüzü göklerde parlayan yıldız gibi gördük.

İşte bu şuurla Milliyetçi Hareket Partisi tam 47 yıldır aşkla, karşılık beklemeyen bir sevdıyla millete hizmet etmektedir.

Yarım asra yaklaşan zorlu mücadelemiz tertemiz ülkücü vicdanların ihlas, iddia ve iradesiyle tarihsel yolculuğunu sürdürmektedir.

Yol doğru, yolcu inanmış, yolculuk ise mübarektir.

Bu yolculukta şehadet ve çile vardır.

Bu yolculukta vatan, millet ve bayrak sevgisinden kavrulmak vardır.

Bu kavramlara yabancılaşanlar bizi idrak edemezler.

Bu kavramlarla esasta ters düşenler bizim gibi görünseler de bizden asla olamazlar.

47 yıldır yalan ve yozlaşmayla mücadele ediyoruz.

47 yıldır Türk ve Türkiye düşmanlarıyla uğraşyoruz.

47 yıldır soygun, vurgun ve adaletsizliklerle savaşıyoruz.

Yorulduğumuzu sananlar hayal aleminde gezenlerdir.

Yıldığımızı düşünenler bizi kendilerine benzeten korkaklardır.

İlk günkü gibi heyecan doluyuz. İlk günkü gibi damarlarımızdaki kandan ilham ve kudretimizi alıyoruz.

Bir an olsun karamsar olmadık, akıl ve kararımıza ket vuracak kötümserlik seline kapılmadık.

Hep başaracağımıza inandık.

Ülkülerimizin duldasında yaralarımızı sara sara, omuz verdiğimiz şehit tabutlarının altında hıçkırıklarımızı gizleye gizleye bu aziz davanın hedeflerine varacağına güvendik.

Yıllarca hiçbir mükâfat gözetmeden tuttuğumuz gönüllü vatan nöbetiyle tarihi görevimizi ifa ettik.

Sofrasına oturup ekmeğini yediğimiz bu aziz vatanın, yeri geldi kefensiz toprağına girdik.

Haklı çıktık, hala da çıkıyoruz.

Millet şahittir: Ne söylediysek oldu, neyi öngördüysek gerçekleşti.

Hiçbir tasavvur ve tahayyülümüzde sapma göstermedik.

Allah'a şükürler olsun ki, yanılıp yenilip mahcubiyet yaşamadık.

Mensubiyetiyle övündüğümüz milletimiz 47 yıldır bize kol kanat gerdi, dua ve desteğıyle hep yanımızda oldu. Bundan dolayı şükran borçluyuz.

Çünkü biz gücümüzü tarihimizden, şaşmaz irademizin kaynağını milletimizin irfanından aldık.

Fakat haklı çıkmak artık yetmiyor, kâfi gelmiyor. Bunu da biliyoruz.

Haklıysak, ki öyleyiz, hakkımızı söke söke almasını da bileceğiz.

Tereddüt etmeyiniz ki, ecdadımızın beklentisi budur.

Kızgın ateşte dövülür gibi dövülen, her gün taciz ve tahrik edilen, yok sayılan, basite alınan, küçümsenen, erimesi ve kökünün kuruması hedeflenen Türklüğün vicdanı bunu dilemektedir.

Partimizin 47'nci kuruluş yıldönümünün hayırlı olmasını temenni ediyor, kurucu Genel Başkanımız Merhum Türkeş Bey'e, bütün şehitlerimize Allah'tan rahmet, zulme direnen gazilerimize uzun bir ömür diliyorum.

Bıraktıkları miras emin ve ehil ellerdedir.

Diktikleri filiz devasa boyutlara ulaşmış, Türk milletinin gönlüne girmiştir.

Ülkü davası, ülküsüz ve ilkesiz ellere bırakılmayacaktır.

Milliyetçi Hareket Türk milletininindir.

Milyonlarca Türkiye sevdalısı üç hilalin gerçek hissedarındır.

Milliyetçi Hareket Türklüğün bekası, devletin devamlılığı ve milletin varlığı konusunda tavizsiz şekilde sürdürdüğü onurlu duruşunu her şartta muhafaza edecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Maalesef Türkiye'de siyaset alabora olmuştur.

Hükümetin akli karışık, politikaları karanlıktır.

Gelişmeler ülkemizin aleyhinedir.

Doğru olan, doğru yapılan hiçbir şey yoktur.

Türkiye'de itiraf edilmemiş bir yönetim boşluğu vardır.

Milli güvenliğimiz her yönden açık ve alarm vermektedir.

Özellikle Sur ve Cizre'den her gün şehit haberleri gelmektedir.

Analarımız her gün ağlamaktadır.

Çözüm sürecinden azami ölçüde istifade eden terör örgütü Doğu ve Güneydoğu'ya silah ve bomba depolamış, militan kadrosunu doldurmuştur.

Düşman vatanımıza tahkimat yapıp her yere konuşlanırken bu hükümet ne yapmıştır?

Fiili işgale nasıl göz yumulmuştur?

Yabancı ajanlar, alçak provokatörler, kan tutkunu katiller Cizre'ye, Sur'a, Silopi'ye iyice yerleşip cinayet planları yaparken, bu ülkeyi yönetenler nereye gitmiş, nereye sinmiştir?

Keskin nişancılar Sur'da yüksek binalardan ateş açıyor diyorlar.

Evlerin kapıları bombalarla tuzaklandı diyorlar.

Yerin altına tüneller kazıldığını söylüyorlar.

Ayn el Arap'tan, yani Kobani'den terörist geçiş ve sızmaları olduğunu iddia ediyorlar.

PKK'nın vatan toprakları üzerinde terör kampları kurduğu söyleniyor.

Haraç almaları, sözde mahkemeler kurmaları, hendekler kazıp pusu atmaları, özyönetim ilanlarını konuşan bile kalmamıştır.

Cizre'de bir evin bodrum katında yaralılar olduğunu günlerdir diline dolayıp teröristleri kaçırmanın peşinde olan HDP'liler milletin gözünün içine baka baka kin kusuyorlar.

Hâlbuki şehit olan polislerimizi, askerlerimizi, sivil ve masum insanlarımızı bu PKK yedekleri ağızlarına dahi almaktan imtina ediyor.

Tamam da, bunlar oluyorken AKP hükümeti neredeydi?

Başbakan hangi kürsüde ahmak kesiyor, hangi salonda konuşuyordu?

Ya Cumhurbaşkanı ne yapıyordu?

Ne yaptığını ben sizlere söyleyeyim.

Keyfi ve totaliter bir yönetim modeli bina etmek için çırpınıyordu.

Milleti kutuplaştırıp birbirine düşürmek için hesaplar yapıyor, yeni anayasa hazırlık sürecine vadeler biçiyor, istikamet çiziyordu.

Dünyevi makam ve servet kibriyle başkanlık çetelesi tutuyor, yeni Türkiye bozgununun çatısını örüyordu.

PKK kan dökerken; Erdoğan Şili'ye, Peru'ya, Ekvator'a, Senegal'e uçuyor, saltanat sürüyor, gezip tozuyordu.

Hatta zırlı makam araçlarını yüzbinlerce dolar maliyetle okyanusun üstünden uçuruyordu.

Hiçbir demokratik ve medeni ülkede rastlanmayacak rezaletler Türkiye'de olağanlaşmıştır.

Ülkesi kan çukurunda, ölüm vadisinde, cinayet batağında olan bir Cumhurbaşkanı'nın yaptıklarına bakınız.

Milleti zulüm altında inleyen, vatani teröristlerin açık saldırısına uğramış bir Cumhurbaşkanı'nın hal-i pürmelaline dikkat ediniz.

Muhatap olduklarımız adeta şaka gibi, adeta derin bir uykuda görülen kâbus gibidir.

Böyle bir dönem ne yaşanmış, ne de görülmüştür.

Böylesi bir sefahat, sefalet ve hezimet ne olmuş ne de olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

20 Temmuz'dan bu tarafa 162 askerimizi, 122 polisimizi, 7'de korucumuzu, yani toplam 291 evladımızı şehit verdik.

1 Kasım'dan bugüne kadar; 58 askerimizi, 42 polisimizi, 2 korucumuzu, kısacası 102 kahramanımızı şehit verdik.

Bu yılın Ocak ayından şu ana kadar ise 31'i asker, 23'ü polis, 2'si de korucu olmak üzere 56 kardeşimiz şehit düştü.

Evvela şehitlerimize Allah'tan rahmet, ailelerine ve milletimize sabır ve başsağlığı diliyorum.

Farkında mısınız, Türkiye yanıyor, yıkılıyor.

Terörle mücadele kararlılıkla devam etsin diyoruz, ama hala hükümetin kafasında soru işaretleri görüyoruz.

Ne yazık ki, düne kadar PKK'ya gösterilen yoğun sevgi ve sempatinin bedelini milletçe ödüyoruz.

Çözüm süreci tamamıyla komada bulunan PKK'ya yaramış, canlandırmış, büyütmüş, silahlandırıp azdırmıştır.

Bugünkü ortamda, Sur ve Cizre başta olmak üzere, şehirlere kadar terör inmiş, sokak savaşı çıkmışsa, bunun gerisinde Oslo'da verilen sözler vardır.

İmralı'da kurulan pazarlık masaları al bayrağa sarılı tabut olarak fatura edilmiştir.

Dolmabahçe Sarayı'nda AKP-PKK buluşmasıyla ilan edilen ihanet mutabakatının kanlı sonuçları Cizre'de, Sur'da görülmüştür.

Erdoğan Dolmabahçe kepazeliğini doğru bulmuyor, kabul etmiyor, hatta yaftalıyordu.

AKP'li bakanlarla PKK temsilcilerinin İmralı canisininin 10 maddelik ihanet metnini kamuoyuna duyurmasına Erdoğan işler sarpasınca tepki gösteriyor, sert çıkıyordu.

Erdoğan haberim yok diyordu.

Ancak Sayın Bülent Arınç geçtiğimiz günlerde, Erdoğan'ın haberi var diyerek bir kez daha malumun ilanını yapmıştır.

Erdoğan ise, eski dostuna okyanusun karşı kıyısından cevap vermiş, birden bire "o zat dürüst değil" sözleriyle telaşının kurbanı olmuştur.

Dolmabahçe mutabakatı madem Erdoğan'ın bilgisi dışında yapılmış, madem çok yanlış; o halde, PKK'nın ara elemanlarıyla fotoğraf karesine giren, koltuklarında zafer kazanmış komutan edasıyla oturan malum bakanlar hak ettikleri karşılığı niçin görmemişlerdir?

Erdoğan kime ne anlatmaktadır?

Türk milleti bir kez daha insafsızca aldatılmıştır.

Şayet aziz milletimiz bu aldanmaya ses çıkarmıyor, akli ve vicdaniyla alay edilmesine itiraz etmiyorsa, bizim diyecek bir şeyimiz yoktur.

Nihayetinde bedeli ödeyen aziz milletimizin ta kendisidir.

Yalan taltif edilip övülüyorsa, yalancılar el üstünde tutulup baş tacı yapılıyorsa, ihanete ortak olanlar görmezden geliniyorsa çok büyük bir sorunumuz var demektir.

Türk milleti sabırlıdır. İnanıyorum ki, gereğini yapmak için uygun zaman ve zemini beklemektedir

Muhterem Arkadaşlarım,

Ortadoğu'daki vekâlet savaşları gün geçtikçe mesafe kaydetmektedir.

Komşu coğrafyalar allak bullaktır.

Eski hâkimiyet havzalarımızın hafızası silinmektedir.

Koskoca bir tarih gözümüzün önünde infaz edilmektedir.

Takvim geriye sarmaya başlamıştır.

Selefi ve paramiliter gruplar, radikal savaşçılar, terör örgütleri, kiralık çeteler emperyalizme tetikçilik yapmaktadır.

Karşımızda herkesin herkesi öldürdüğü bir coğrafya vardır.

Karşımızda kan, ölüm ve şiddet kapanına sıkışmış bir medeniyet kümesi vardır.

Tarih boyunca kaderimizi, reflekslerimizi, kimliğimizi şekillendiren coğrafyalar şimdilerde parçalanmaktadır.

Rusya bombardımanıyla desteklenen Esad güçleri Halep'i abluğa altına almışlardır.

Bayır Bucak Türkmenleri yurtlarından yuvalarından edilmektedir.

Yeni bir mülteci dalgası sınırlarımıza doğru yönelmiştir.

Dün Türkiye'ye gelen Almanya Başbakanı Merkel'in derdi de bu mülteci sağanağına ülkemizi kalkan yapmaktır.

Sayıları 3 milyona yaklaşan mülteciler Türkiye'nin sosyal, siyasal, kültürel ve ekonomik dengesini zaten olumsuz derecede etkilemiştir.

Yeni bir mülteci akınının sonuçları ise daha da ağır olacaktır.

AKP'nin dış politikası geri tepmiş, imha olmuştur.

Bu kadar büyük bir göç hareketinin milli güvenlik ve huzurumuzu dinamitleyeceği çok nettir.

AKP hükümeti mutlaka tedbir geliştirmek zorundadır.

Ve bunu yaparken yabancı başkentlerin gözüyle değil, milli politikaların ve başkent Ankara'nın vizyonuyla hareket etmelidir.

Türkiye ne pahasına olursa olsun, milli varlık ve güvenliği koruyacak etkili, derinlikli ve taviz kabul etmeyen bir tutum sergilemelidir.

Çünkü sınırlarımızın hemen dibinde yeni bir dünya silah zoruyla, vahşet projeleri güdümüyle kurulmaktadır.

PKK/PYD dost ve müttefik gördüğümüz ülkelerden silah alarak Cizre'de, Sur'da Mehmetçiklerin, polislerin hayatlarına kast etmektedir.

Ocak ayında Türkiye'ye gelerek çözüm sürecinin diriltilmesini tavsiye eden Joe Biden'in, doğrudan yüzüne bu gerçekleri vuramayanların bugünlerde iş işten geçtikten sonra yaptıkları sitem ve şikayetleri ise inandırıcı değildir.

Obama'nın bir özel temsilcisinin, geçtiğimiz hafta Kobani'yi giderek YPG'nin ele başlarından plaket alması nasıl bir senaryo ve oyunun devrede olduğunu tartışmaya mahal vermeyecek derecede ispatlamıştır.

Hedef Suriye'den sonra Türkiye'dir.

Sur ve Cizre ise hainlerin, dış güçlerin yönlendirmesiyle özellikle seçtiği, bölünme dinamiklerinin test edildiği yerlerdir.

Şu garabete bakınız ki, Türkiye'ye karşı terörist eylem ve saldırı düzenleyenlerle ABD yanak yanağıdır.

Ve bu ABD'nin başkan yardımcısının Türkiye ziyaretinde AKP'li milletvekilleri, katılımcı diğer milletvekilleriyle birlikte aynı fotoğraf karesine girecek kadar zelil ve zillet faili olmuşlardır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan geçen hafta Cuma günü, Londra'dan Mardin'e ayağının tozuyla gelerek Türkiye ve Türklük hasımlarını mutluluktan havalara uçuran bir konuşma yapmıştır.

Davutoğlu aklınca, kimin hazırlayıp eline tutuşturduğu müphem olan 10 maddelik "Terörle Mücadele Eylem Planı"nı kamuoyunun bilgisine takdim etmiştir.

Başbakan hazırlanan planının, 300 eylemli bir çalışma olduğunu, onun daha da rafine hale getirildiğini ifade etmiş, söz konusu eylem planının ana unsurlarının 10 temel esasa dayandığını dile getirmiştir.

Önce şunu söylemeliyim ki, bu 10 madde PKK'ya elleri kaldırıp beyaz bayrak sallamaktan başka bir manaya gelmeyecektir.

Maksat terörle mücadele değil, mütarekedir.

Mardin'deki 10 maddeyle, Dolmabahçe'deki 10 maddenin hizmet ettiği gaye bir ve aynıdır.

Türk milleti her gün şehit verirken, askerimiz, polisimiz terörle amansız mücadele halindeyken Mardin'den neyin eylem planı, kim ya da kimleri memnun etmek için açıklanmıştır?

Davutoğlu'nun konuşması tepeden tırnağa defolu, yanlış ve skandaldır.

Bu şahsın neresinden tutarsak elimizde kalacak sözlerinin nesi ni ve hangi kısmını onaralım?

Davutoğlu, PKK'ya Mardin'de zeytin dalı uzatmıştır.

Terörist talepleri konuşmasının her zerresine yedirmiştir.

Davutoğlu, Alparslan'ın ordusunda bir Kürt olmak ile Selahaddin Eyyubi'nin ordusunda bir Türk olmak arasında fark var mı diye soruyor.

Sayın Davutoğlu sana cevap vereyim; elbet fark bulunmuyordu, aklına getiren bile yoktu, ama sizinle beraber bu fark oluşmaya, düşünölmeye başladı.

AKP gelesiye kadar, Türk tarihinde etnik ve mezhep kazısı yapmak hiç kimsenin hatırına gelmemiştir.

Acaba diyorum, Birleşik Krallık, Mardin'e gelmeden önce sana özel mesaj ve talimat listesi mi vermiştir?

Zira Mardin konuşmasını, Lord Curzon veya Arabistanlı Lawrence mezarından kalkıp yapsa ancak senin gibi konuşur, ancak senin gibi nifak saçardı.

Davutoğlu diyor ki,

"Bakanlar Kuruluna baktığımda, ben bir Türkmen aşireti çocuğuyum. Sol tarafımda bir Mezopotamya çocuğu, bir Kürt çocuğu oturur, Mehmet Şimşek Başbakan Yardımcımız. Sağ tarafımda Karadeniz'den bir başka vatan evladı, Numan Kurtulmuş. Ama en uç noktada Batı Trakya'dan, Rumeli'den gelen bir Rumeli çocuğu, Mehmet Müezzinoğlu Sağlık Bakanımız."

Evet, bu esef verici talihsiz sözlerin sahibi Türklüğü etnik seviyeye indiren, bakanlarına etnik mercekle bakan Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'dır.

Davutoğlu Anadolu kültürü diyor, Türk kültürünü yok sayıyor.

Davutoğlu aynen bebek katilinin jargonuyla Mezopotamya halkları, Anadolu halkları diyor; Türk milletini inkar ediyor.

Davutoğlu Haçlılardan, Moğollardan, emperyalizmden dert yanyor; ama bunlara da taş çıkartıyor.

Parçalayıcı ulus anlayışı yerine birleştirici millet anlayışını getireceklermiş. Sayın Davutoğlu senin dilin ne söylüyor? Varmak istediğin yer neresidir?

Hiç mi sosyoloji okumadın? Tarih okurken ne yapıyordun, o zaman da Şivan Perver mi dinliyordun?

Davutoğlu insan odaklı devlet anlayışını yerleştireceğiz diyor. 14 yıldır aklınız neredeydi? Erdoğan odaklı devlet anlayışını siz insan odaklı mı sanıyorsunuz?

Teröristle halk ayrılacakmış. Peki aksini iddia eden mi var? Kürt kökenli kardeşlerimizi terörle aynı çemberde tutmak, Öcalan'ı ve çetesini sözde lider seviyesine çıkarmak sizin yaydığınız fitne değil miydi?

Davutoğlu Ortadoğu'da kapsamlı birleştirici ruh hareketi başlatıyoruz diyor. Biz diyoruz ki, pes doğrusu.

Sayın Başbakan, Ortadoğu'nun ruhu çalınmışken, Türkiye bölgenin her köşesinden tasfiye edilmişken bu hayal mahsulü palavrayı ağzına almaktan vicdan azabı duymuyor musun?

Davutoğlu Türklüğe ve Türk kimliğine Kandil'den bakmış, Erivan, Moskova, Brüksel, Vashington'dan yaklaşmıştır.

Bu çok büyük bir geri adım, izahı olmayan zihni bulanıklıktır.

Başbakan yerel yönetimlerin yetkilerini genişleteceğiz diyor, PKK'da tam bunu istiyor.

İstişare meclisleri kuracağız diyor, bölücüler de özyönetim ve özerkliğin kabulü için bunu bekliyor.

Ankara'da masa kuracağız diyor, zımnem PKK'yı başkente davet ediyor.

Akıl alır gibi değil, bu ne rezilliktir?

Ve Davutoğlu freni patlamış, contaları yanmış bir kamyon gibi konuşmayı sürdürüyor ve diyor ki;

“Çukur kazacağıınıza gelin anayasa komisyonuna istediğinizi söyleyin.” Kime söylüyor? PKK'ya; kim söylüyor? Serok Ahmet.

Yani Davutoğlu Mardin'de PKK'yı açıkça masaya davet etmiştir.

Şehitlerimizin ruhu azap içindedir.

Milli ve üniter devletimiz, birlik ve kardeşlik duygularımız linç edilmektedir.

AKP hiçbir şeyden ders almamıştır. İhanet bu siyaset anlayışının hücrelerine kadar sinmiştir.

AKP-PKK'ya ateşkes teklifi getirmiş, teslim senedini imzaya hazır olduğunu ima etmiştir.

Mondrosçular, Sevrçiler, manda ve himaye özlemi çeken köksüzler AKP'yi kısıvrak ele geçirmiş, Davutoğlu'nu da vesayet altına almışlardır.

Sayın Davutoğlu bilesin ki, bu vatan Türk vatanıdır. Türkiye Cumhuriyeti'ni nice badirelerden, nice felaketlerden sonra Türk milleti kurmuştur.

Kutlu ecdadımız Alpaslan bir Türk komutanıdır, askerleri Türk'tür, bu toprakları da can pahasına Türkleştirmişlerdir.

Bu aziz vatanda Mezopotamya çocukları değil, tamı tamamına Türk çocukları vardır ve hepsi bu milletin eşit, saygın, onurlu ve aralarında fark bulunmayan evlatlarıdır.

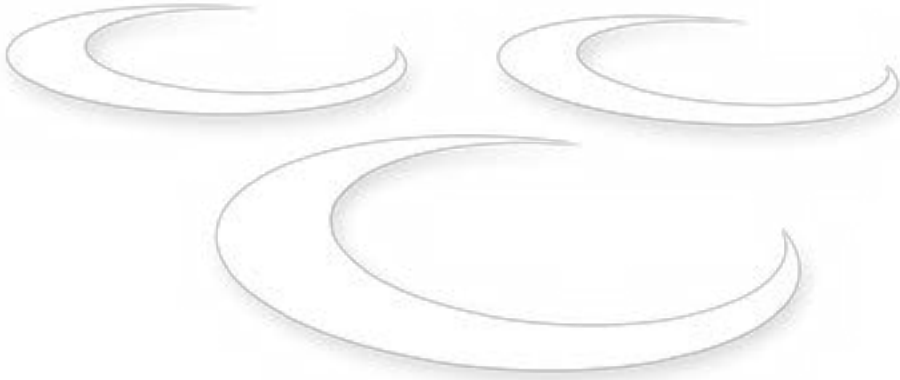
Bu aziz vatan halkların, etnik kabilelerin, yığınların, kavimlerin bakiye ve bileşkesiyle değil; Türk milletinin bin yıllık mücadelesiyle bizlere miras kalmıştır.

Ve Türk milleti “Ne Mutlu Türküm Diyene” veciz sözüyle özetlenmiştir.

Sayın Davutoğlu'na tavsiyem yeni kitap yazdığını açıklamışken, millete kalben, vicdanen ve ahlaken tekrar bakması, kendisine yeni baştan okuma listesi çıkarması, bölücü telkin ve sömürge aşularına karşı bağışıklığını güçlendirmesidir.

Sözlerime son verirken hepimizi saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

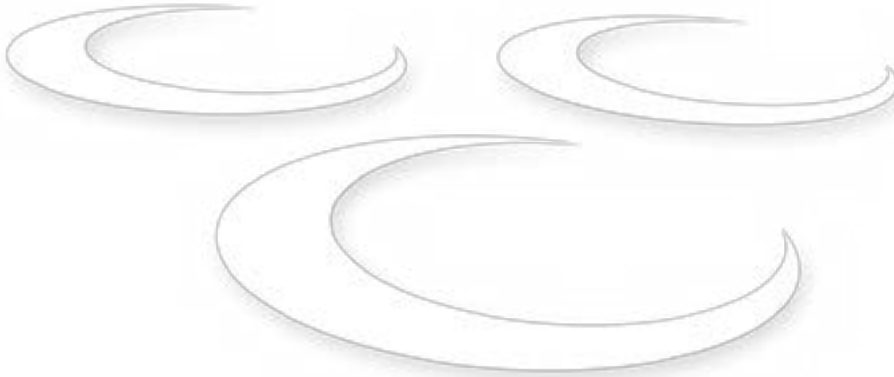
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 ŞUBAT 2016

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

İnsanlık tarihinde, bir adım sonrasını göremeyen, tehlikeleri fark edemeyen yönetimlerin hüsrana ve felakete biten acı sonlarına çok sık rastlanmaktadır.

Hayalperest ve vizyonsuz yöneticilerin nice badirelere yol açtığı, nice yenilgi ve yıkımlara neden olduğu da bilinmektedir.

Hangi ülke olursa olsun, iktidara hakim çevrelerin hedeflerindeki bulanıklık, politikalarındaki dağınıklık, tutum ve davranışlarındaki tutarsızlık peyderpey kriz üretecek, istikrarsızlık getirecektir.

Bir devlet adamının en önemli görevi mensubu olduğu millete sorumluluk ve samimiyet ölçülerine göre hizmet etmektir.

Bunu yaparken dün-bugün dengesini, millet-devlet uyumunu, bölgesel ve küresel dinamikleri iyi gözetmesi gerekecektir.

Bahsettiğim sorumluluk ve samimiyet yoksa içinden çıkılmayacak pek çok sorun her alanda varlığını gecikmeden gösterecektir.

Kabul etmeliyiz ki, Türkiye'yi yoran ve zorlayan çok sayıda açmaz ve anormallik devamlı surette mesafe kaydetmektedir.

Bu çerçevede iç ve dış politikada üst üste kaybedilen mevziler ülkemizi darboğaza sokmaktadır.

AKP'nin kötürüm ve köksüz politikaları başımıza onca dert sarmaktadır.

Diyebiliriz ki, Türkiye siyasi sıkışma ve bunalım yaşamaktadır.

Milletimiz gelişmelerden memnun değildir.

AKP Türkiye'yi meçhule sürüklemektedir.

Haklı olarak duyduğumuz endişelerimiz bir hayli fazladır.

Suriye kaynaklı kaos sürekli genişlemektedir.

Milli güvenliğimiz aşırı risk ve tehlikelerle karşı karşıyadır.

Artık gizleyecek, görmezden gelinecek bir şey kalmamıştır.

İçinde bulunduğumuz şartlar çok ağırdır.

Hükümet ise hazırlıksız, pasif ve edilgendir.

Bir yanda mülteci dalgası, diğer yanda Ortadoğu'da hüküm süren kanlı döngü; bir yanda vatan topraklarındaki terörist saldırılar, diğer yanda bölgesel savaş senaryoları geleceğimizi rehin altına almaktadır.

Kaygımız AKP'nin milli ve tarihi gerçeklerden kopuk bir şekilde oradan buraya savrulması, bölgesel zeminde sözünü dinletecek, nazını geçirecek, olaylara yön verecek çap ve güçte olmamasıdır.

Bu aslında emsalsiz bir trajedidir.

AKP böylesi bir aciziyet ve çaresizliğe göz göre göre düşmüştür.

Çünkü iktidar partisi ne Ortadoğu'daki gelişmeleri doğru okuyabilmiş, ne de küresel güçlerin kurduğu tuzakları idrak edebilmiştir.

Bakınız, Sayın Davutoğlu Dışişleri Bakanıyken, 2012 yılının Ağustos ayında katıldığı bir televizyon programında Suriye'deki sancılı sürecin çok uzun süremeyeceğinden bahisle şunları söylemişti:

"Bu süreci artık yıllarla değil, aylarla veya haftalarla ifade etmek gerekir."

Suriye'deki vahşet ve dehşet tablosu Davutoğlu'nun bu sözlerinden sonraki yaklaşık 3,5 yıl da sürmüş ve sürmektedir.

Davutoğlu atmış, ama tutmamıştır.

Davutoğlu gafletinin ve yanılığının kurbanı olmuştur.

Bu yanılığın sadece Davutoğlu ve AKP'ye değil, maalesef ki Türkiye'ye yansıması çok olumsuzdur.

Gelişmelerin seyrini anlamlandıramayan, komşu coğrafyalar-daki parçalanmanın istikamet ve sonucunu göremeyen bir iktidara bu ülke yönetiminin teslim edilmesi elbette feciattir.

Davutoğlu bu feciatin bir numaralı failidir.

Geçmişte hem Erdoğan hem de Davutoğlu öyle sözlere imza atmış, öyle konuşmalar yapmışlardır ki, sanıyorum yüzleri varsa bugünlerde epey bir kızaracaktır.

Türkiye olarak Ortadoğu'daki değişim dalgasını yöneteceğiz.

Ortadoğu'nun sahibi, öncüsü olacaktık.

Bir misyonun gereğini yapıyorduk.

Suriye konusunda insanlık vicdanının sesi olacaktık.

Geleneksel bekle gör politikası, büyük güçlerin peşinden sürüklenmek ve başkalarının gündemine dublör olmak devri kapanmıştı.

Oturup beklemeyecektik.

Türkiye merkez ülke olmanın gereğini yapacaktı.

Yeni bir Ortadoğu doğuyordu; bununla birlikte ülkemizin etrafında yeni bir barış, istikrar ve refah kuşağı olacaktı.

Kim söylüyor bu sözleri, elbette yiğidoyla serok arasında gelgit yaşayan Ahmet Davutoğlu.

Ne zaman söylüyor, 2012 yılının Nisan ayında.

Nerede söylüyor, Türkiye Büyük Millet Meclis'inde.

Her şey bununla da kalmadı.

Davutoğlu Dışişleri Bakanıyken, tıpkı şimdilerde olduğu gibi, her fırsatta konuştu, her zeminde aklına ne geliyorsa söyledi.

Mahcubiyet yaşayacağını hiç hesaba katmadı.

Stratejik derinlikte boş olduğunu hiç anlamadı.

Sınırlarımızı Sayın Metin Akpınar ve merhum Kemal Sunal'ın oynadığı Propaganda Filmine benzeten, duvarların yanlış örüldüğünü söyleyen, Arap Baharı'yla birlikte yüzyılın tasfiyesi, değişimi yaşıyor diyen yine Davutoğlu'ydu.

Madem Kemal Sunal ve Metin Akpınar'dan konu açılmıştır, o halde Sayın Davutoğlu'na Köyden İndim Şehire ve Sahte Kabadayı filmlerini izlemesini, kendisiyle bire bir örtüşen rolleri böylelikle görmesini içtenlikle öneriyorum.

Ya da Kibar Feyzo'daki Maho Ağa'yı dikkatle incelemesini tavsiye ediyorum.

Davutoğlu 2013 yılında diyordu ki: "Tarih coğrafi sınırlara isyan ediyordu ve evet biz bu parantezi kapatacağız."

Türkiye'nin dış politikasına yön veren kişinin öngörüsüzlüğüne ve uçuk fikirlerine ibret alarak bakınız.

Peki, Sayın Davutoğlu geçmişe dönüp baktığında günahlarının ne kadar fazla olduğunu görmekte, bundan ders çıkarmakta mıdır?

Dış politikada ördüğü teorik çatının gerçeklerle uzaktan yakından ilgisinin olmadığını şu anda fark etmiş midir?

Çok yönlü, çok boyutlu dış politika, komşularla sıfır sorun, ritmik diplomasi diye diye bugünlere gelinmiştir.

Ve AKP çuvallamış, iç politikada olduğu gibi dış politikada da şanzımanı dağıtmıştır.

Türkiye'nin tarihi ve coğrafi mirası dikkate alınmadan, jeopolitik gereklilik ve ihtiyaç gözetilmeden, milli değerler kayda değer bulunmadan kurulan dış politika mihveri elbette çökmeye mahkumdur.

Kaldı ki olan da budur.

Biz sorun yumağı diyerek coğrafyamızı değiştiremeyiz. Böyle bir şeyi aklımızdan dahi geçiremeyiz.

Tarihsel bakiyeden sorun çıkıyor gerekçeleriyle tarihimizi inkar edemeyiz, kutlu ecdadımızı yok sayamayız.

Tabuları yıkıyoruz, ezberleri bozuyoruz, ön alıyoruz diyerek geçmişimizi karalayanlara, katliam ve saldırgan niyetleri maruz gösterenlere boyun bükemeyiz, tamam diyemeyiz.

Çünkü biz destansı bir maziden süzülüp gelen, felaketlerin sinesinden zafer türküleri çıkaran büyük Türk milletiyiz.

Çünkü biz gecenin en zifiri anında Samsun'a çıkmasını bilen, savaş meydanlarında devletimizi ibra ve ilan eden Türk milliyetçilerinin mirasçılarıyız.

Ve biz doğudan batıya, güneyden kuzeye bölünmez, ayrılmaz bir çelikten bir irade olan, ilelebet de payidar kalacak Türkiye Cumhuriyeti'yiz.

Ne yaparsak, neye ulaşarsak mevcut avantaj ve dezavantajlarımıza göre bunu başarmak durumundayız.

Hayal mahsulü sözler karın doyurmamaktadır.

Ucube değerlendirmeler, hiçbir karşılığı olmayan hamasi nutuklar bir şey kazandırmamaktadır. Bunu da aklımızdan çıkarmamalıyız.

Ve Türkiye'nin yanlış ellerde heba olduğunu da görmek mecburiyetindeyiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Davutoğlu, 2012 yılında Dışişleri Bakanlığıken olası büyük bir mülteci akınına tedbir alırız diyordu.

"Mülteci sayısı 100 bini bulursa belki onları Suriye'de ağırlamak gerekebilir. Bütün bu yükü Türkiye'nin çekmesi beklenmemeli." kararlılığını gösteriyordu.

En son sayılara göre konuşacak olursak, Türkiye'de 2 milyon 620 bin Suriyeli, 172 bin Iraklı bulunmaktadır.

Yani mülteci sayısı 3 milyon yaklaşmıştır.

10 şehrimizde kurulu bulunan 26 kampta 285 bin mülteci barınmaktadır.

Diğerleri ise farklı kentlerimize dağılmıştır.

Mülteci sayısının 100 bine ulaşmasını adeta kırmızı alarm gören Davutoğlu'nun 3 milyon karşısında ne diyeceği, hangi bahanelere sığınacağı artık önemsizdir.

Olan olmuş, Suriye'deki iç savaş şartlarından kaçan mülteciler ülkemizi doldurmuştur.

Şu anda Halep ve çevresi Rus ve Esad güçleri tarafından bombalanmaktadır.

Yeni bir mülteci kalabalığı ilaveten sınır hattımızda birikmiştir.

Sınırımızın hemen dibinde 9 çadırkent kurulduğu, 10'ncusunun da kurulmak üzere olduğu, bu kapsamda 10 bine yakın Suriyelinin buralara yerleştiği yapılan açıklamalarla sabittir.

Geçtiğimiz hafta Münih'te düzenlenen Suriye toplantısında çatışmaların durdurulması kararlaştırılmışken, Rusya'nın hala ve

inatla Halep'i bombalaması, sivil insanların hayatlarına kast etmesi tam bir barbarlıktır.

Gelişmeler mülteci sayısının artacağına işaret etmektedir.

En olumsuz senaryoya göre Türkiye'nin 600 bine yakın yeni mülteciyle karşı karşıya kalabileceğini göstermektedir.

Suriye'de insanlık dramı yaşanmaktadır.

Ve insanlık vicdanı suskundur.

Türkiye, Suriye buhranının ceremesini çekmektedir.

Birleşmiş Milletler kapılarımızı açmamızı istemektedir.

Avrupa Birliği 3 milyar euroluk rüşvet ve vize kolaylığı gibi akıl almaz ayak oyunları ile Suriyeli mültecileri almamızı dayatmaktadır.

AKP ise meseleyi makul bir bedele çoktan indirgemıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 2015 yılı Kasım ayında Antalya'da düzenlenen G-20 zirvesinde AB temsilcileriyle yaptığı mülteci pazarlığı medyaya sızdırılmıştır.

Ensarlıkla övünenler, açık kapı politikasıyla gururlananlar, vicdan diplomasisi diyenler mültecilerin vatan topraklarına alınması karşılığında AB tarafından vaat edilen para ve diğer imkanları yetersiz bulmuşlardır.

Erdoğan "ey BM sen ne işe yarıyorsun? Senin görevin ne? Şu ana kadar 10 milyar dolara yakın bu mülteciler için para harcamış olan Türkiye'ye sen destek verdin mi?" çıkışıyla göz boyamaya çalışmaktadır.

"Alnımızda enayi yazmıyor" diyen Erdoğan, BM'den gelen 455 milyon doları eleştirmektedir.

Bir yönüyle Erdoğan haklıdır.

Batı, mültecilerden korunmak için Türkiye'ye ahlaksız teklifler yapmakta, ısrarla üç maymunu oynamaktadır.

Bu olacak ve kabul edilecek bir şey değildir.

Ancak Erdoğan ve AKP hükümeti ne kadar haklı olsa da, ikircikli ve çelişkilidir.

AB'nin ayak sürümesi karşılığında Erdoğan'ın: "Otobüsler, uçaklar boşuna durmuyor, kapıları açarız, hayırlı yolculuklar dileriz" demesi de meselenin çözüme kavuşmasına yetmemektedir.

Ya döviz ya da otobüs sözleri ahlaken çok sorunludur.

Zira mültecilere sınır kapılarını açmanın ekonomik maliyeti olmasının yanı sıra, sosyal ve siyasal birçok badireleri olduğu da şüphe götürmeyecek bir gerçektir.

Ve de sorun kaynağında kurutulmadıktan, yani Suriye düzen ve istikrara kavuşmadan Türkiye'nin ve tüm insanlığın mülteci probleminden kaçması düşünülemeyecektir.

Mültecilere insani yardım eli uzatılmalıdır. Bunda tereddüdümüz yoktur.

Fakat muhatap olduğumuz külfet tüm bölge ülkeleri ve uluslararası toplum arasında eşit şekilde bölüşülmelidir.

En azından küresel adalet ve insanlık değerleri bunu gerektirmektedir.

Sahile vuran küçücük bedenler, denizlerde balıklara yem olan insanlar hepimiz ve herkes için uyarıcı olmalıdır.

Bir tarafta kutuplarda veya çöllerde yaşayan canlıların hayatlarıyla ilgilenip diğer tarafta insanlığın katledilmesine onay vermek veya duyarsız kalmak ayıplı ve ikiye bölünmüş bir durumdur.

AKP hükümeti sınırlarımızın yakınında inşa edilen kamplarda bulunan ve sayıları gittikçe artan mültecilere elbette desteğini vermemelidir.

Ensarız diyenlerin tarihi sorumluluğu bu olacaktır.

Ne var ki, mülteci meselesini paraya endekslemek, bu doğrultuda Türkiye'yi bakıcılığa, AB'nin sınır bekçiliğine layık görmek hem bu aziz milleti hem de ülkemizin saygınlığını hiçe saymak olacaktır ki, buna da asla izin verilmemelidir.

AB ve Birleşik Milletler elini taşın altına koymaktan kaçındığı sürece mülteci sorunu devasa boyutlara ulaşacak, yanan ateş insanlığın bacasını tutuşturacaktır.

Özellikle Halep ve mücavir alanlarının güvenlik ve düzeni sağlanamazsa, Bayır Bucak'taki yıkım ve katliam durmazsa Türkiye kendisini emniyette hissedemeyecektir.

Davutoğlu diyordu ki, "Halep'te üzerime güneş doğmamıştır. Bu kente aşığım. Olağanüstü bir yerdir."

Hangi ara Davutoğlu Halep'te sabahlamıştır bilemeyiz, ama bildiğimiz şudur ki, Halep Osmanlı'dan ayrıldığından beri zaten üzerine hiç güneş doğmamış, karanlıkta kalmaktan başka çaresi de olmamıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin Suudi Arabistan'la birlikte Ortadoğu'da askeri faaliyete hazırlanması geçen haftanın en çok konuşulan konusu olmuştur.

Dışişleri Bakanı, Münih yolculuğu esnasında dilinin altındaki baklayı çıkarmış, Suriye'ye kara operasyonundan bahsetmiştir.

Suudi yönetimi yaptığı keşif çalışmasından sonra İncirliğe beş adet savaş uçağı göndermiş ve teröre karşı Türkiye'yle müştereken mücadele edileceğini söylemiştir.

AKP'li Dışişleri Bakanı Suudi askerlerinin Türkiye'den geçmesinin bir temenni olduğunu ifade ederek, kara operasyonu lehinde açıklamada bulunmuştur.

Anlayacağınız Suudi Arabistan'ın başını çektiği ülkelerle Türkiye kara operasyonuna girmeye hazırlanmaktadır.

Bundan TBMM'nin haberi yoktur.

Daha önemlisi Türk milletinin bilgi ve desteği de bulunmamaktadır.

AKP, Suudi Arabistan'a İncirlik hava üssünü açıp, ardından senaryosunun kimin tarafından yazıldığı az çok belli olan savaşa katılmakla hangi amaca hizmet edecektir?

Bu kararı kim vermiştir?

Meclis'in onayı olmadan Türkiye'yi savaş sokmak, bu minvalde kamuoyu hazırlama teşebbüsünde bulunmak nasıl bir şüursuzluk, nasıl bir kendini bilmezliktir?

Türkiye çadır devleti, muz cumhuriyeti midir?

Doğrudur, ülkemizin güney kara sınırları boyunca milli güvenliğine dönük aşırı tehditler vardır ve her geçen artmaktadır.

Ancak mesele milli güvenliğimiz ve de operasyon kaçınılmaz aşamada ise hükümetin elinde 2 Ekim 2015 tarihinde, Anayasa'nın 92. Maddesine göre bir yıllığına verilmiş sınır ötesi hareket yetkisi vardır ve ortadadır.

Türk Silahlı Kuvvetleri'ne gerektiği taktirde sınır ötesi hareket ve müdahale izni bizzat Gazi Meclis tarafından bizim de desteğimizle verilmiştir.

Eğer Suriye'ye yönelik, yani Esad'ı hedef alan bir kara operasyonu planlanıyorsa, ki açıklamalardan çıkan sonuç budur, bu durumda bilmediğimiz, göremediğimiz hangi yakın ve yakıcı tehlike AKP'yi pozisyon almaya sürüklemektedir?

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 2014 yılında, 2170 ve 2178 sayılı kararlarıyla Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü ve bağımsızlığını teyit etmiştir.

Hal böyleyken savaş çığırtkanlığı yapmak Türkiye'yi uçuruma götürmek değil midir?

AKP hükümeti Suudi Arabistanla birlikte, hangi yetki ve hukuki dayanağa göre Suriye'ye yönelik kara operasyonu icra edecektir?

Riyad yönetimine kara operasyonu liderliğini kim vermiş, rolleri kimler dağıtmıştır?

Hedef terörle mücadele ise, Suudi Arabistan PKK-PYD terörüyle mücadeleimizde bugüne kadar bizim duymadığımız hangi katkı sunmuştur?

Rusya'ya baksak, onlarda terörle mücadele edildiğini söylemekte, IŞİD'i bombalıyorum derken Türkmenleri katletmektedir.

ABD de terörle mücadele ettiğini ifade etmekte, ama ön planda PYD'yle, arka planda ise PKK'yla sarmaş dolaş ve gayri ahlaki ortaklıklarını devam ettirmektedir.

Hükümet İncirliği önüne gelene açmakla nereye varmak istemekte, Türkiye'yi bölgenin hedef tahtası haline getirmekle neyi ummaktadır?

Geçtiğimiz Cumartesi günü yazılı basın açıklamamızla vurguladığımız gibi, hükümet TBMM'ne çok acil ve hemen bilgi vermelidir.

Tezgâh altı yürütülen sinsi faaliyet ve ilişkilerin Türkiye'yi felakete sürükleyeceği, pahalıya mal olacağı asla hatırdan çıkarılmamalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Şayet ülke güvenliği açısından zorunlu ve kaçınılmazsa, her türlü askeri operasyon ve müdahale hem hak hem de milli görevdir.

Türkiye'nin güvenliği ve egemenlik hakları her türlü mülahazanın, her türlü siyasi ve ideolojik yaklaşımın üstünde ve önündedir.

Vatan için, bayrak için, bağımsızlık için, şerefli yaşamak için değil savaş, seve seve ölmesini de biliriz.

Türk milletinin hiçbir şeyden, hiç kimseden korkusu yoktur.

Fakat her askeri aktivitenin hukuki temeli olması da şarttır.

Hatırlayacak olursak, AKP'nin 1 Mart tezkeresindeki ufuksuzluğu ve örtülemez siyasetçiliği bölgesel denklemden dışlanmamızın ilk etabı olmuştu.

2003 yılında AKP'nin çoğunlukta bulunduğu Meclis, tezkere konusunda karar verememiş, böylelikle Türkiye'nin Irak'ta eli zayıflamıştı.

1 Mart Tezkeresi kabul edilmiş olsaydı;

Irak'ın kuzeyinde yuvalanan PKK terörüne karşı çok daha etkili ve caydırıcı tedbirler alınabilecek,

Türkmenlerin varlık hakları ve tarihi çıkarları olması gerektiği gibi korunabilecek,

Peşmerge oluşumunun önüne geçilebilecek,

Irak'ın geleceğinde söz sahibi olunabilecek ve Türkiye'nin eli güçlenebilecek,

Irak'ın yeniden inşasında ekonomik kazanımlar daha da artacak,

Uluslararası etkinliğimiz ve Türkiye karşıtı cephe ve bloklarla mücadelemiz daha bir sonuç alıcı olabilecekti.

Bize göre 1 Mart Tezkeresine yanlış ve tarihin ters tarafından bakış fırsatların kaçmasına neden olmuştur.

Şimdi Suriye'nin kuzeyinde PKK/PYD terörü yeni bir Kandil yaratmanın, sözde Kürdistan'a koridor açmanın peşindedir.

Hemen söylemeliyim ki, buna kesinlikle müsaade edilmemelidir.

Amaç oldubittiye getirerek, ABD ve Rusya'nın desteğiyle teröristlere devlet kazandırmaktır.

Davutoğlu Erzincan'da Şark Meselesi bitmiştir diyor.

Bilmiyor ve görmüyor ki, Şark Meselesi AKP'nin de içinde bulunduğu şer ittifakınca beslenmekte ve kışkırtılmaktadır.

Sayın Davutoğlu sen bakınca ne görüyorsun bilemiyorum, ama Şark Meselesi bitmemiş, iyice bilenmiş, keskinleşmiştir.

Şark Meselesi dört parçalı Kürdistan kurulmadığı, Türkiye parçalanmadığı müddetçe hain ruhundan, haysiyetsiz emellerinden hiçbir şey kaybetmeyecektir.

Bildiğiniz gibi, 13 Şubat'ta, Kilis'te konuşlu topçu birliklerimiz, sınırlarımıza 13 km'lik mesafede bulunan ve Azez'in güneybatısında yer alan Maranaz bölgesinden YPG terörünün açtığı ateşe mukabele etmiştir.

Değişen angajman kurallarına göre, 40 km'lik menzili bulunan fırtına obüsleri PYD-YPG teröristlerini hedef almıştır.

Milli Savunma Bakanı, Türkiye'nin PYD'nin Miniğ Hava üssünden çıkıp Azez ve çevresini terk edene kadar topçu atışlarının sürecini açıklamıştır.

Davutoğlu'nun da benzer açıklamaları söz konusudur.

Buna rağmen PYD, Azez koridorundaki alçak ve kanlı ilerlemesine devam etmektedir.

PYD çetesinin elebaşı Müslim Türkiye'ye meydan okumaktadır.

Düne kadar PYD'nin AKP tarafından muhatap alınması, ülkemizde ağırlanması bu terör örgütünü şımartmış, eline koz vermiştir.

Ayn el Arap'taki çatışmalar sırasında, sınır il ve ilçelerimizde YPG'li teröristleri tedavi ettiren AKP'nin günah ve vebali haddinden fazladır.

7 Mayıs 2015'de Kobani'de dökülen Kürt kanı benim kanım diyen Davutoğlu'ydü.

Kobani'yi selamlayan yine bu seroktu.

10 Mayıs 2015'de Türkiye'nin yardımı olmasaydı Kobani'nin alınması mümkün olmazdı diyen Erdoğan'ın kardeşi Barzani'ydi.

13 Mayıs 2015'te, Türkiye olmasaydı, hiç şüphemiz olmasın Kobani düşerdi diyen AKP'li Milli Savunma Bakanıydı.

Peşmerge ve PKK militanlarına karşılama töreni düzenleyip vatan topraklarından koridor açarak Kobani'ye geçiren Recep Tayyip Erdoğan'ın başında olduğu AKP hükümetiydi.

PYD'nin imdadına koşan peşmerge ve PKK'lılar Türkiye'de konakladıklarında lahmacun ikram edip yorgunluk çayıyla rahatlatan, faturayı da millete ödeten iradesiz valiler emri AKP'den almışlardı.

Hepsinden vahimi, 2014 yılı Ekim ayında, Letonya ziyareti öncesi "peşmergelerin Ayn-el Arab'a geçişi ile ilgili olarak Obama ile yaptığımız telefon görüşmesinde kendilerine bu teklifi zaten ben yapmıştım." diyen de şu anda bu ülkenin Cumhurbaşkanı'dır.

PYD terör örgütünün lideri Salih Müslim 25 Temmuz 2013, 4 Ekim 2014, 20 Haziran 2015'de Türkiye'de hiç utanmadan, hiçbir milli ve ahlaki kaygı duymadan adeta misafir muamelesi görmüştü.

CHP'li bazı çürümüş milletvekilleri de son günlerde PYD'nin militanı gibi konuşmuşlardır.

Kimdir bu PYD? KCK'nın Suriye kolu.

Ne zaman kurulmuştur? 2003.

Altını kalın olarak çiziyor ve söylüyorum ki, PKK eşittir PYD'dedir.

Katil her yerde katil, terörist her yerde teröristtir.

Dün Kobani'ye selam çakan Davutoğlu, aslında PYD'yi selamlamıştır.

Milletin kesesinden lahmacun yiyen peşmerge ve PKK'lılar ise PYD'ye AKP'nin mihmandarlığında desteğe gitmişlerdir.

Şimdi bu teröristler Türkiye'ye kafa tutmaktadır.

Cerablus ile Azez arasında fitne saçmaktadır.

Fırat'ın batısına geçerek sözde terör kantonlarını birleştirme gayesi gütmektedir.

ABD ise vahşi batıda haydutların oyuncağı olan, azılı katillerin güdümüne giren bir kasaba şerifi gibi, PYD-YPG'ye kol kanat görmektedir.

Bunlar at hırsızı, tren soyguncusu değil, cani teröristlerdir.

Ve Türkiye üzerinde hesapları vardır.

ABD yönetiminin Türkiye ile PYD'yi aynı kefeye koyması, Biden'in bize "ateşi kesin", PYD'ye "toprak talebinden vazgeçin" sözleri klasik bir sömürge valisi diktesidir.

Biden kimdir ki, binlerce kilometre öteden emirler yağdırılmaktadır?

Hele Fransa yönetimi ise yalnızca Türkiye'ye top atışını durdurun çağrısını ahlaksızca yapmaktadır.

Sur, Cizre, Silopi, Nusaybin ve Dargeçit'te; Kobani tecrübeli, Suruç ve çevresinden sızmış YPG'li teröristler kan dökmüş, evlatlarımıza kast etmiştir.

Erdoğan'ın Sur ve Cizre'de; bu toprakları yeniden vatan yapabilmek için mücadele veriyoruz sözleri ise talihsiz olduğu kadar yürek yaralayıcıdır.

Bu aziz topraklar bin yıldır Türk'ündür, gelecek bin yıllarda da Türk'ün olacak ve Türk kalacaktır.

Aksini iddia eden var ise, bilinsin ki, vatan hainidir.

Bu gerçeği hiçbir küresel güç dahi değiştiremeyecektir.

ABD, PYD'ye cici çocuk muamelesi yapıp silah ve mühimmat verdikçe, bu silahlar PKK'lıların eliyle Türkiye'de şehadetlere yol açmaktadır.

ABD karar vermelidir:

Dost mudur, düşman mı?

Müttefik midir, müstevli mi?

Stratejik ortak mıdır, taktik hasım mı?

Biz ister istemez sorgulamaktayız ki, ABD Rusya'yla aynı kümede hareket edip Kürdistan'ın kuruluşunda şantiye şefliği yapmaya mı özenmektedir?

Birleşik Krallığın yarım bıraktığı tarihi vampirliği ABD mi tamamlamak istemektedir?

Hatırlatırım ki, Türk milleti böyle rezil niyetlere pabuç bırakmaz, Ortadoğu ve ülkemizin bir bölgesini terörün eylem ve proje sahasına çevirmeye yeltenen kovboy numaralarına da geçit vermez.

Artık ey Amerika demekle hiçbir sorununun çözülmeyeceğini de görmemiz lazımdır.

Görünen gerçek şudur: ABD'nin Ortadoğu'daki kara gücü PYD, Türkiye'deki kolu da PKK'dır.

Bu durum hiçbir kitaba, hiçbir insani ve uluslararası ilişkiye sığmayan çirkinlik ve işbirlikçiliktir.

Türkiye güvenliğini sağlamak, milli varlığını korumak için ne gerekiyorsa, neyi hedefliyorsa yapmalıdır.

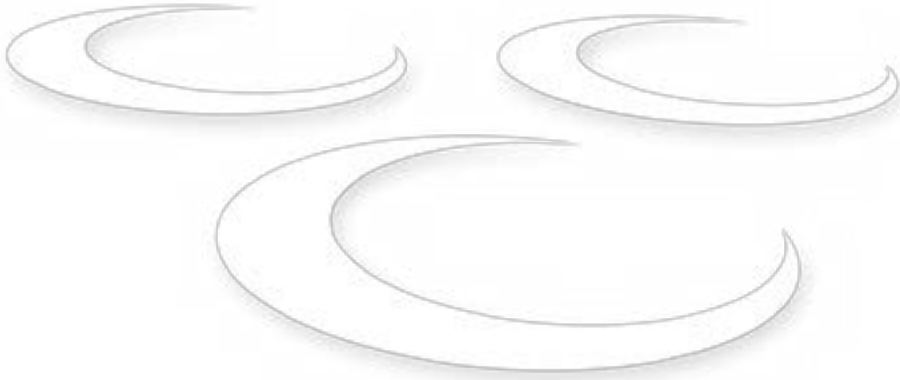
AKP hükümeti korkmasın, pısmasın, alttan almasın.

Türk milleti her neviden düşmanlıklara karşı birdir, beraberdir. Hepsini karşılamaya da Allah'ın izniyle gücü yetecektir.

Bu duygu ve düşüncelerle sözlerime son verirken, 16. Dönem Konya, 20. Dönem Ankara Milletvekiliği yapan ve vefatından derin bir üzüntü duyduğumuz Prof Dr. Şaban Karataş Bey'e Allah'tan rahmet, kederli ailesine başsağlığı diliyorum.

Sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

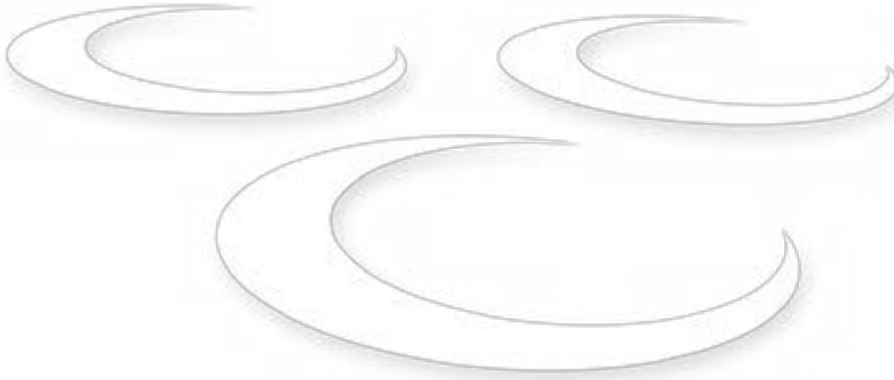
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 ŞUBAT 2016

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Hiç şüphe yok ki, bugünkü grup toplantımızı olağanüstü bir dönemde gerçekleştiriyoruz.

Çünkü ülkemiz yoğun bakımdadır.

Her gün oluk oluk kan kaybediyoruz.

Her gün cami avlularında toplanarak bayrağa sarılı şehit naaşlarını kaldırıyoruz.

Bir saldırı ve kayıp haberiyle sarsılırken, çok geçmiyor bir başkasını alıyor, bunu göğüslemeye çalışıyoruz.

Türkiye'miz felaket üstüne felaket yaşıyor.

Adeta ölümle imtihan ediliyoruz.

Adeta kurşuna diziliyor, gündün güne infaz ediliyoruz.

Açıkça itiraf edelim ki, acılara gömülmüş, gözyaşlarıyla boğulmuş bir Türkiye gerçeğiyle yüz yüzeyiz.

Dün yapılan vahim hatalar; bugün mermi, bomba, mayın ve düşmanlık olarak önümüze koyuluyor.

Dün atılan yanlış adımlar; bugün ihanet, melanet ve rezalet serisine dönüşüyor.

Milli Mücadele yıllarında dahi görülmemiş bir fitne kuşatması altındayız.

Hırsız içeride olduğu için hiçbir kapının kilit tutmadığını görüyoruz.

Yedi düvelle savaşırken bu kadar durgunluk ve çaresizlik yaşanmamıştı.

İstiklal mücadelemiz esnasında, cepheden cepheye koşup, imkansızlıkları imanla ve inançla eritirken bu denli umutsuzlukla karşılaşılmamıştı.

Geçmişte Osmanlı'ya hasta adam muamelesi yapanlar, şimdilerde işbirlikçileri vasıtasıyla Türkiye'yi içten içe çürütmek ve çökertmek amacıyla tüm güçlerini seferber ediyorlar.

Cumhurbaşkanı ne söylese söylesin, Başbakan hangi bahaneyle sığınırsa sığınsın, Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en kötü, en buhranlı günlerini yaşamaktadır.

Ve bu AKP iktidarının mimar ve müellifi olduğu yıkım ve çözüme süreçlerinin eserdir.

Yeni anayasa hazırlık sürecindeki tıkanıklık ve artan terör saldırıları kapsamında yapacağım değerlendirmelere geçmeden, 24 yıl önce Hocalı'da yaşanmış insanlık dışı olaylarla ilgili düşüncelerimi yeri gelmişken sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Yukarı Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında 25-26 Şubat 1992 tarihlerinde Azerbaycan Türklüğü tarihin ibretle kaydettiği zulüm ve saldırılara maruz kalmıştı.

Rusların destek ve kışkırtmasıyla harekete geçen Ermeni çeteler masum canlara kast etmiş, insanlık değerlerini yok saymışlardır.

Dost ve kardeş ülke olan Azerbaycan'ın egemenlik hakları ihlal edilmiştir.

Türk toprakları Rus ve Ermeni saldırganlığıyla kirletilmiştir.

Hocalı'da katledilen Türklüktür.

Hocalı'da hedef alınan Türk'ün hayat ve varlık haklarıdır.

Azerbaycan'ın kopmaz parçaları olan; Kelbecer, Laçın, Kubatlı, Zengilan, Cebrail, Füzuli ve Ağdam'da nice kıyım ve dramlar yaşanmıştır.

Hocalı'da çocuk, kadın ve yaşlı demeden 613 soydaşımızın canına kast edenleri Türk milleti asla affetmeyecek, eğer varsa insanlık vicdanı unutmayacaktır.

Unutsa bile emin olun biz unutturmayacağız.

Türk'ün mührünü tarihin alnına vuran aziz ecdadımıza mahcup olmamak için ne gerekiyorsa yapacağız.

Bedelse, ödeyeceğiz.

Çileyse, çekeceğiz.

Fakat Türk'ün namus ve şerefini kesinlikle yere düşürmeyeceğiz.

İster Azerbaycan, ister Doğu Türkistan, ister Türkmeneli, isterse de Bayır-Bucak olsun, Türklük gurur ve şuurunun, İslam ahlak ve faziletinin son ferdimize kadar davacısı olacağız.

Hocalı'da etnik temizlik yapanlar hala işbaşındadır.

Hocalı'da yuva yıkan, yurt yakan, eziyet ve işkenceleri bir yöntem olarak kullanan zalimler emellerinden hala bir şey kaybetmemiştir.

Sözde Ermeni soykırım şakşakçılarının Hocalı'yı ağızlarına almaması, bir milyon kardeşimizin mağduriyetine gözlerini yummaları pek nadir göreceğimiz bir ikiyüzlülüktür.

Küresel adalet Hocalı'da batmış, taktığı maskesini de düşürmüştür.

İnsan hakları lobileri, özgürlük ve demokrasi havarileri, felçli halde bulunan uluslararası toplum bugüne kadar Hocalı'yı yok saymıştır.

Çünkü ölen, yaralanan, kaybolan, vatanını kaybeden Türk'tür.

Aynı işgüzarlık Balkanlar'da yaşanmış, Bosna'da görülmüştür.

Aynı çifte standarda Kaşgar, Kerkük, Musul, Tuzhurmatu ve Türkmen Dağı'nda şahit olunmuştur.

Azerbaycan topraklarının yüzde 20'sinin işgal altında bulunması ne hikmetse hiç kimseyi rahatsız etmemektedir.

Uluslararası hukuk 24 yıldır çiğnenmekte, buna karşılık dünyanın gığı çıkmamaktadır.

Bu örtülemez çelişki devasa boyutlara ulaşmıştır.

Ermenistan silahlı unsurları Karabağ etrafındaki yedi reyondan öñsartsız geri çekilmeden, burada Azerbaycan egemenliğı yeniden tesis edilmeden Kafkaslara huzur gelmeyecektir.

Yukarı Karabağ'ın esaret altına alınmasından sonra mülteci durumuna düşen soydaşlarımız evlerine dönmeden, topraklarına kavuşmadan ve zararlarının ödenmesi sağlanmadan Hocalı'nın yarası devamlı kanayacaktır.

Karabağ meselesinin çözümü amacıyla kurulan 'MİNSK' üçlünün yıllardır Azerbaycan'ın haklı ve meşru davasını savsakladığı, zamana yayarak oyaladığı ortadadır.

Bize göre, Yukarı Karabağ sorunu Azerbaycan'ın toprak bütünlüğü içinde muhakkak çözülmeli ve hak yerini bulmalıdır.

Hınçak kafası, Taşnak mantığı, Asala gözlüğü, Rus dayatması barışçıl taleplerin önündeki en bariz engeldir.

Bir kez daha söylemeliyim ki, Hocalı'nın Türk kimliğini hiçbir güç silemeyecektir.

Hocalı Türk'ün öz yurdudur ve Türk'tür.

"Hepimiz Ermeni'yiz" beyanıyla milletini ve vatanını inkar etmiş köksüzlerin bunu anlaması zaten beklenmeyecektir.

Onlar her fırsatta döviz ve pankart açıp Ermeni çetelerine isimlerini yazdırmaya devam etsinler. Yıllardır yaptıkları da budur.

Biz de Türk milletinin tarafında, Turan coğrafyasının safında tarihi doğruları eğmeden bükmeden, hiçbir korkuya kapılmadan haykırarak, zulme ortak olanlarla son nefesimize kadar mücadele edeceğiz.

13 Şubat 2009 tarihinde kaybettiğimiz Azerbaycan Türklüğü'nün zirve isimlerinden şair ve yazar Bahtiyar Vahapzade bakın ne diyordu:

"Dünya kuru bir ses, gam çekmeye değmez.

Yüz yüz yiten olsa, bir bin de biten var.

Şükreyleyelim ki, bizden hem önce hem sonra vatan var."

Diyorum ki, Hocalı vatandır, dün var olmuştur, gelecekte de var olacaktır.

Bu düşüncelerle Hocalı katliamında hayatlarını kaybeden soydaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, benzeri acıların teker-rür etmemesini içtenlikle niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Siyasi ve toplumsal kutuplaşma ülkemizin elini zayıflatmaktadır.

Bu nedenle işbirliği ve uzlaşma kanalları tıkanmaktadır.

Her kesim, her ideolojik grup ve her siyasi çevre kendi dünya görüşüne uygun olarak içe kapanmaktadır.

Çok tehlikeli bir hal alan bu durum Türkiye'nin milli güvenliğini de zedelemektedir.

Doğal olarak toplumsal güven aşınmaktadır.

Gidişatın önüne geçilemezse, var olan tehditlerin önü kesilemezse ülkemizin milli birlik ruh ve iradesi, kaygım odur ki, param-parça olacaktır.

Yeni anayasa yapım veya anayasanın yenilenme sürecinin ke-sintiye uğramasının temelinde ifadeye çalıştığım bu kutuplaşma konusu esas etkindir.

Bildiğiniz üzere, TBMM Başkanı Meclis'te grubu bulunan parti-lerin genel başkanlarına 8 Ocak 2016 tarihinde bir mektup yazarak kurulacak komisyona isim bildirmelerini istemiştir.

Biz bu davete elbette olumlu yaklaştık.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak herhangi bir gecikmeye mü-saade etmeden belirlediğimiz üç değerli milletvekilimizin ismini muhatabına ilettik.

Peşi sıra diğer partilerde tespit ettikleri isimleri TBMM Başkan-lığına bildirmişlerdir.

Teşkil eden komisyon ilk toplantısını 4 Şubat 2016, ikincisi-ni 10 Şubat 2016, üçüncüsünü de 16 Şubat 2016'da gerçekleştirmiştir.

İlk iki toplantıda komisyonun çalışma usulleri ele alınmıştır.

Görüldüğü kadarıyla, komisyonun adı ve görevine ilişkin mad-delerin müzakereleri sırasında kurulan masa devrilmiştir.

Yapılan açıklamalardan çıkardığımız sonuç şudur:

Cumhuriyet Halk Partisi, komisyonun kuruluş adı ve amacı dı-şında farklı farklı isteklerde bulunmuş, sudan bahanelerle uzlaşma sürecini sabote etmiştir.

24. Dönemde ismi belirlenen; "Türkiye Büyük Millet Meclisi Anayasa Uzlaşma Komisyonu" tabirini beğenmeyen CHP, söz ko-nusu komisyonun ismini Türkiye'yi Darbe Hukukundan Arındırma Komisyonu şeklinde değiştirilmesini dayatmıştır.

Elbette CHP'ye göre komisyona isim bahane, uzlaşma masasını yıkmak şahanedir.

Ayrıca CHP'nin darbe hukukunun tasfiyesi, ilk dört maddenin müzakere dahi edilemeyeceği ve parlamenter sistem haricinde başkaca bir sistem önerisinin getirilemeyeceği düşünceleri kamuoyuna yansımıştır.

Darbe hukukunun muhafazası elbette düşünülemezdir.

Anayasa'nın ilk dört maddesi herkesten evvel bizim vazgeçilmezimiz, üzerinde pazarlık kabul etmeyecek kırmızı çizgilerimizdir.

Fakat hem AKP'nin hem de CHP'nin bu konuda kafaları oldukça karışıktır.

CHP Genel Başkanı Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun Anayasa'nın ilk üç maddesine tutarsız bakışı aslında sır değildir.

Geçtiğimiz yılın Ekim ayında, katıldığı bir televizyon programında Anayasa'nın ilk üç maddesinin değişebileceğini söyleyen CHP lideridir.

Aradan kısa bir süre sonra u dönüşü yapan da yine aynı kişidir.

Bugünkü şartlarda CHP'nin malum nedenlerden dolayı anayasa uzlaşma sürecini tıkaması doğru ve isabetli olmamıştır.

Yeni anayasa yapılması ya da anayasanın baştan ayağa yenilenmesi ertelendikçe tartışmalar artarak sosyolojik taban bulacak ve görüş ayrılıkları yoğunlaşacaktır.

Milletimizin beklentisine, milli ve manevi gerçeklere uygun olacak bir toplumsal mutabakat belgesini hazırlamak siyasetin görevidir.

Ancak bizim dışımızda hiçbir partinin anayasa konusunda samimi olmadığı meydandadır.

AKP anayasayı başkanlık sistemiyle peşinen kilitlemiştir.

Erdoğan üstüne vazife olmadığı halde anayasa sürecine vadelere biçmiştir.

Başkanlık sistemi çerçevesindeki sakat yaklaşım AKP'nin yeni anayasa sürecine bakışını tamamen tesir altına almıştır.

TBMM Başkanı da buna açıkça hizmet etmektedir.

Erdoğan'ın dümen suyunda hareket edip kaçak saraya fiili sözcülük yapan TBMM'nin Sayın Başkanı'nın anayasadan ziyade başkanlık sistemine odaklanması büyük bir talihsizliktir.

Ne var ki bu sözünü ettiğim hususlar yeni olmayıp herkesin bildiği çarpıklıktır.

CHP'nin uzlaşmadan kaçması bu yönüyle inandırıcı görülemezdir.

Parti içi dengelerin ve son günlerde ivme kazanan tartışmaların anayasa uzlaşma komisyonuna yansması CHP adına bir kayıptır.

Fırsattan istifade eden TBMM Başkanı'nın CHP olmadan da, diğer partilerle anayasa yapılabileceğini söylemesi maksat ve hadini aşan bir değerlendirmedir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak tam bir mutabakat zemini oluşmadan anayasa hazırlığının sonuç vermeyeceğini, verse bile kapsayıcı olmayacağını düşünüyoruz.

Bize göre ana muhalefet partisi olmadan anayasa yazımına teşebbüs etmek kesinlikle sakıncalı ve mahsurludur.

Bu itibarla CHP'nin ikna edilip masaya davetinin sağlanması lazımdır.

Aksi takdirde anayasa hazırlığı ölü doğacaktır.

78 milyonun birliği ve beraberliğinin asgari şartlarını ihtiva etmesi gereken yeni anayasa kesinlikle bir kişinin ihtiraslarına kurban verilemeyecektir.

Biz Recep Tayyip Erdoğan'ı mutlu etmek, başkanlık hayaline temin etmek için anayasa yapamayız, yapmayacağız.

Biz Türkiye'nin bölünmesini maskeleyerek, kuruluş ilkelerini yıkmak için yeni anayasayı fırsat görenlere katkı vermeyiz, vermeyeceğiz.

Biz Türklüğü ve Türk milletini anayasa kanalıyla tasfiye etmek için el ovuşturarak Türkiye muhalifi hainlere fırsat veremeyiz, şüphesiz vermeyeceğiz.

Değişen toplumsal taleplere cevap vermek zaruridir. Bunda muhataplarımızla hemfikiriz.

İnsan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokratikleşme alanında milli ve tarihi ilkelerimize göre yeni baştan bir toplum sözleşmesine ihtiyaç olduğunu da görüyor, bunu söylüyoruz.

Ancak bu sözleşmeyi yaparken milletin ve devletin tekliğinden, varlığından ve bin yıllık kardeşliğin sorumluluğundan fedakârlık yapmamızı hiç kimse beklememelidir.

Böyle bir şey de mümkün değildir.

Bizim için Cumhuriyet, demokrasi, özgürlük ve milli kimlik birbiriyle çelişen, birbirinin alternatifi değerler değildir, böyle de görülemeyecektir.

Bunlardan birini yükseltirken diğerini alçaltmak, birini göz ardı ederken diğerini önemsemek anayasanın lafzına ve ruhuna aykırı bir sapma halidir ki, bizim buna destek vermemiz imkânsızdır.

Eğer mümkün olursa, yeni anayasayı Türk milleti adına hazırlayacağız.

Adına ve şanına müzahir bir toplumsal sözleşme yapalım derken, Türk milletinin hiçe sayılacağı bir siyasi iklim doğarsa, Milliyetçi Hareket Partisi bu kirli iklimle sonuna kadar da mücadele etmekten çekinmeyecektir.

TBMM Başkanı, Erdoğan'ın telkin ve yönlendirmesinden uzak duracak basiret ve cesareti gösterebilmeli, parlamenter sistemden ve anayasanın ilk dört maddesinden taviz verecek bir ıkkelliğin tarafı olmamalıdır.

Kaldı ki işgal ettiği makam her şeyden önce tarafsızlığı şart koşmaktadır.

TBMM'nin saygınlığına gölge düşürülmemesi hepimizin hassasiyet göstermesi gereken bir konudur.

Biz Sayın Kahraman'dan TBMM'ni onurlu bir şekilde temsil etmesini bekliyor, siyasi parti gruplarına parmak sallayan, Erdoğan'ın gizli gündemine kurşun asker gibi uyan tavrından vazgeçmesini ümit ediyoruz.

CHP'nin uzlaşmaz tutumunu bırakarak insiyatif almasını diliyor, anayasa yapımıyla ilgili sürecin kaldığı yerden bir an önce devamını arzuluyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Kelimenin tam manasıyla söylersek, Türkiye darboğazdadır.

İç ve dış düşmanlar milli dirliğimizi, milli birliğimizi hedef almışlardır.

Türk milleti kategorik bir saldırı altındadır.

Yıkılmak istenen istiklalimizdir.

Yok edilmek istenen istikbalimizdir.

Kırılmak istenen hayata tutunma irade ve iddiamızdır.

Türkiye AKP'nin işbirlikçiliği sonucunda çekile çekile çembere alınmış, itile itile tuzağa düşürülmüştür.

Oyun büyüktür.

Senaryo vahşidir.

Piyonlar acımasızdır.

Türk milletiyle hesabı olan bütün şerefsizler kuyruktadır.

Bu hesap;

Türk milleti ile kapanmamış defterlerin,

Al bayrağımıza karşı silinmemiş nefretlerin,

İslam'a karşı bitmemiş öfkelerin,

Kahraman ecdadımıza karşı bin yıldır unutulmamış yenilgilerin hesabıdır.

Şu anda Türk milletiyle hesaplaşılmaktadır.

Bu hesabın kökü tarihte, faileri günümüzdedir.

Bugünkü yaşadıklarımız;

Bizans İmparatoru Diyojen'in Selçuklu Sultanı Alparslan'la,

İstanbul'u kaybeden Konstantin'in Sultan Fatih'le,

Denize gömülen sömürge donanmasının Çanakkale şehitleriyle,

Anadolu'dan sökülüp atılmış işgalcilerin Mustafa Kemal'le,

Beşparmakta aklı; Şırnak'ta, Hakkari'de, Diyarbakır'da gözü kalmış alçakların kahraman Mehmetçikle,

Açılım, çözüm, çare, reform ismiyle diriltilecek yıkım belgesi Sevr'in, kuruluş senedi Lozan'la hesaplaşmasının son perdesi, son eşiğidir.

Türk milletiyle 14 yıldır kıyasıya mücadele edilmektedir.

Bunun gerçekleşmesi için de Türk siyasetinden devşirilen kimliksizler yüreklendirilmiş, sivriltilmiş, önleri açılmıştır.

BOP'la doğanların Sur'da peydahlanan ortakları evlatlarımıza kurşun yağdırmışlardır.

BOP sevdalıları Cizre'de, Silopi'de, Nusaybin'de, İdil'de, Dargeçit'te, Yüksekova'da çözümden bomba imal etmişlerdir.

Hezimetlerin kapaklarını açınız, bunları göreceksiniz.

Hüsranların kapısını aralayınız, bunların istismarcı, inkarcı ve hıyanetten kapkara kesilmiş yüzlerini fark edeceksiniz.

Türkiye zelzele geçiriyorsa, sorumluları bellidir.

Her gün ağlıyor, her gün yanıyorsak buna ortam açanlar çok uzakta değil; kimileri saraylarda, kimileri köşklere, ama hepsi de iktidardadır.

Türkiye baştan ayağa terörün kiskacındadır.

17 Şubat 2016 Çarşamba saat 18.31'de, İnönü Bulvarı'nı Dikmen Caddesi'ne bağlayan Merasim Sokak'ta tam bir vahşet yaşanmıştır.

Devlet Mahallesi sanki ateşe verilmiştir.

Sivil ve askeri personel taşıyan servis araçlarına canlı bomba saldırısı düzenlenmiş, 12'si asker, 16'sı sivil olmak üzere 28 kardeşimiz hayatını kaybetmiştir.

Bu hain saldırıda 61 kardeşimiz de yaralanmıştır.

Acımız çok derindir.

20 Temmuz'dan bu tarafa verdiğimiz şehit sayısı 356'ya çıkmıştır.

1 Kasım'dan bu tarafa verdiğimiz şehit sayısı ise 167'yi bulmuştur.

Yalnızca 1 Ocak 2016'tan 21 Şubat tarihine kadar 121 vatan evladı şehit düşmüştür.

Yine aynı tarihler arasında hayatını kaybeden sivil vatandaş sayısı ise 200'ü aşmıştır.

20 Temmuz 2015'ten 21 Şubat 2016'ya kadar sayıları bini aşan asker, polis, korucu ve sivil vatandaşımız yaralanmıştır.

Türkiye sanki savaftadır.

Ülkemizin her yerinde cenaze namazı kılınmaktadır.

Şehitlerimize, hayatlarını kaybeden tüm sivil vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet diliyorum.

Şu anda tedavisi devam kardeşlerimize Allah'tan şifa niyaz ediyorum.

Bir kez daha Türk milletinin başı sağolsun diyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Deyim yerindeyse Türkiye Cumhuriyeti'nin ana karargâhına canlı bomba saldırısı yapılmıştır.

AKP'nin müsamahası ve çözüm süreciyle bomba ve silah depolayan terör örgütü iyice azmış, ülkemizi kan gölüne çevirmiştir.

Bir yanda Meclis, diğer yanda Genelkurmay Başkanlığı; bir tarafta kuvvet komutanlıkları diğer yanda Başbakanlığın bulunduğu bir alanda 300 kilo TNT kullanan rezil bir canlı bomba saldırı düzenleyebilmiştir.

Bu bombalar hazırlanırken hiç mi görülmemiş, hiç mi duyulmamıştır?

Vatanımıza silahlar stoklanırken hiç mi vicdan sahibi bir devlet adamı ayağa kalkıp tepki göstermemiştir?

Süreç ihaneti devredeyken Türkiye'nin bombayla doldurulması, yabancı ajanların, bölgesel ve küresel aktörlerin ayak oyunları hiç mi fark edilmemiştir?

Bu nasıl bir devlet yönetimidir?

Bu nasıl bir istikrar, bu nasıl bir uyuşma halidir?

Anlaşılan başkent Ankara bedenlerine bomba saran teröristlerin ve arkalarında duran şer güçlerin yeni eylem sahasıdır.

10 Ekim 2015'de Ankara Tren Garı'nda 104 vatandaşımızın hayatına mal olan canlı bomba saldırısından sonra, 17 Şubat 2016 tarihli yeni bir şiddetin vuku bulması çok düşündürücü, hatta ibret vesikasıdır.

Başbakan ve Cumhurbaşkanı saldırıdan hemen sonra terörist saldırıyı Salih Neccar isimli YPG'li bir katilin yaptığını açıklamışlardır.

Bu caninin Temmuz 2014 yılında Kamışlı'dan Türkiye'ye girdiği, daha sonra birçok defalar Suriye-Türkiye arasında mekik dokuğu ifade edilmiştir.

Yine bu teröristin Gaziantep'te biyometrik kayıt başvurusunda bulunduğu söylenmiştir.

Kanlı eylemi düzenlediği aracın çalıntı olduğu, Diyarbakır'dan Ankara'ya iki kez gidip geldiği, hız ihlalden üç defa ceza yediği medyaya yansımıştır.

Ankara'da patlayan bombanın Diyarbakır Lice'de yerleştirildiği, ateşleme düzeneğinin ise Ankara'da kurulduğu, teröristin patlama günü gece saat 2.30'da başkente gelip 16 saat boyunca saldırı anını beklediği gazetelerde yazılmış, çizilmiştir.

Ancak çok geçmeden Ankara saldırısını TAK isimli PKK'nın taşeron örgütü üstlenmiştir.

Hatta bu saldırıyı düzenleyen terörist için Van'da utanmadan, sıkılmadan taziye çadırı dahi açılabilmiştir.

Milletimiz şehitlerine ağlarken, aynı anda katilleri sahiplenmiş çürümüşlerin varlığı ne hale geldiğimizin en açık göstergesidir.

Başbakan Davutoğlu ise Ankara'daki saldırı için "TAK'ın üstlenmesi YPG bağlantısını ortadan kaldırmaz" sözleriyle önceki söz ve duruşundan kısmen sapmıştır.

Ha TAK, ha YPG; ha PKK, ha PYD; hiç fark etmeyecek, hiçbir şekilde gerçekleri değiştirmeyecektir.

Meselenin özü bir terör saldırısıdır ve Ankara'nın beyni bombalanmıştır.

Bu caniliği çok yönlü araştırıp arkasındaki güç ve azmettiricileri bulmak hükümetin işidir.

Gizlemeye, geçiştirmeye de gerek yoktur: Türkiye'nin güvenlik ayarları bozulmuştur.

Huzur ve emniyet kalmamıştır.

Vatandaşlarımızın can ve mal güvenliğinden bahsedilemeyecektir.

Bir terörist mülteci kisvesi altında olsun olmasın ülkemize girip; bomba yüklü bir aracı Ankara'ya kadar taşıyabiliyorsa karşımızda büyük bir sorun var demektir.

Bu istihbarat nerededir?

Bu emniyet ne iş yapmaktadır?

Vatandaşının güvenliğini sağlayamayan, başkentini dahi koruyamayan bir hükümetle nereye kadar gidilecektir?

Caniler ellerini kollarını sallayarak ölüm kasmaktadır. Hükümet ise kayıptır.

Erdoğan başkanlık derdinde, Davutoğlu eylem planları açıklamanın peşindedir.

Erdoğan altın varaklı koltuklarda keyif sürmekte, Davutoğlu sarayın elinde oyuncak olduğuyla kalmaktadır.

Diyorlar ki, sabrımız taşmak üzere.

Diyorlar ki, bıçak kemiğe dayandı.

Diyorlar ki, şu kadar kişi yakalandı, bu kadar kişi tutuklandı.

Hep aynı hikayeler, hep aynı suya sabuna dokunmayan dikklenmeler.

Gelin görün ki, canlı bombalar Türkiye'de cirit atmaktadır.

Suikastçılar her yerde, ajanlar, casuslar her köşededir.

Şu anda katillerin nerede keşif yaptıkları, nereyle ilgili ölüm planları yaptıkları meçhuldür.

Sorarım sizlere; Milli İstihbarat Teşkilatı niye vardır ve ne işe yaramaktadır?

Bu kuruluşumuz ihmalin mi yoksa derin uykunun mu pençesinde?

İçişleri Bakanı neyle meşguldür?

Varsayalım ki, Ankara katili YPG'li veya değil; ne değişecektir?

Dahası, PKK'yı kiralyanların, kullananların, silahlandırıp saldırı emri verenlerin hangi odaklar olduğu hala görülmeyecek, karşı tedbir alınmayacak mıdır?

Obama 19 Şubat'ta Erdoğan'la yaptığı 80 dakikalık telefon görüşmesinde, Türkiye'nin ulusal güvenliğini destekleme ve meşru müdafaa hakkının altını çizmiştir.

Garabete bakınız ki, Obama adeta lütfetmiştir.

Bir gün sonra da Erdoğan "geldiğimiz yer meşru müdafaa durumudur" diyerek Obama'dan aldığı icazeti saklamaya bile gerek duymamıştır.

Yine Erdoğan, terör örgütlerinin yuvalandığı her yerde Türkiye'nin operasyon yapma hakkı olduğunu söylemektedir. Elbette hakkımız vardır.

O halde AKP hükümetine çağrıda bulunuyorum.

Milli muhalefet olmadığını yalana dolana batarak ilan eden Davutoğlu'na sesleniyorum.

Türkiye'nin milli güvenliğini kim tehdit ediyor, Türk milletine kim husumet besliyor ve insanımıza kim kurşun sıkıyorsa aranıp bulunarak derhal cezalandırılmalıdır.

Sayın Davutoğlu, gerekirse Kandil'e gidin, gerekirse orayı taş üstünde taş bırakmayacak derecede yakın; gerekirse de Suriye'nin kuzeyine yıldırım gibi saplanın.

YPG'ye top atışlarını durdurun diyen, PYD'yi müttefikliğe terfi ettiren ABD'ye aldırmadan, Rusya'nın provokasyonlarına takılmadan Türkiye'nin gücünü dosta da düşmana da gösterin.

Meşru müdafaamız için PKK/PYD'nin bulunduğu, nifak saçtığı her yeri tertemiz yapın ve bu aziz milleti terör illetinden kurtarın.

ABD-Rusya Suriye'de geçici ateşkeste anlaşması tavşana kaç taziye tut taktığıdır.

Türkiye'nin meselesi öncelikle Esad olmamalı, komşu ülkelerle ters düşülmemeli, anlaşmazlıklar onarılmalıdır.

Sayın Başbakan, varlığımızı dinamitlemeye çalışan terör örgütlerine karşı bugünden başlayarak askeri, siyasi ve ekonomik tedbirleri korkmadan kademeli şekilde devreye koyun.

TBMM'de terörü kınamaktan, üç partinin hazırladığı metne imza atmaktan dahi imtina eden PKK şubesi HDP'li sözde milletvekillerinin dokunulmazlıkları başta olmak üzere, her caydırıcı önlemi aşama aşama alın.

Ve de zihni, fikri, dili kapkara kesilen aydın müsveddelerinin hazırladıkları ihanet bildirimlerini de başlarına geçirin.

Milliyetçi Hareket Partisi bunları yaparsanız demokratik eleştirileri saklı kalmak kaydıyla her zaman destekçiniz, her daim arkanızdadır.

Bilinsin ki, milli bekamızı yıkmaya, tarihi haklarımızı imha etmeye kalkışan fitne kampanyasına karşı her fedakârlığı yapmaya hazırız.

Biz Türk milletinin yanındayız. Biz Türkiye Cumhuriyeti'ni yaşatma konusunda yeminliyiz.

Haydi Sayın Erdoğan, haydi Sayın Davutoğlu; Türk milleti sizden cesur, kararlı, atılgan ve yürekli adımlar beklemektedir.

Verilmiş bir sözünüz yoksa, elinizi tutacak, boynunuzu bükcek bir anlaşmanız bulunmuyorsa PKK'yı kazıyın, PYD'yi yok edin, içimize sızmış ajan provokatörleri meşru müdafaa çerçevesinde te-sirsiz hale getirin.

Beklemeyin, gecikmeyin, zamana oynamayın ve de Türkiye'nin potansiyel kudretini harekete geçirerek gereğini yapın.

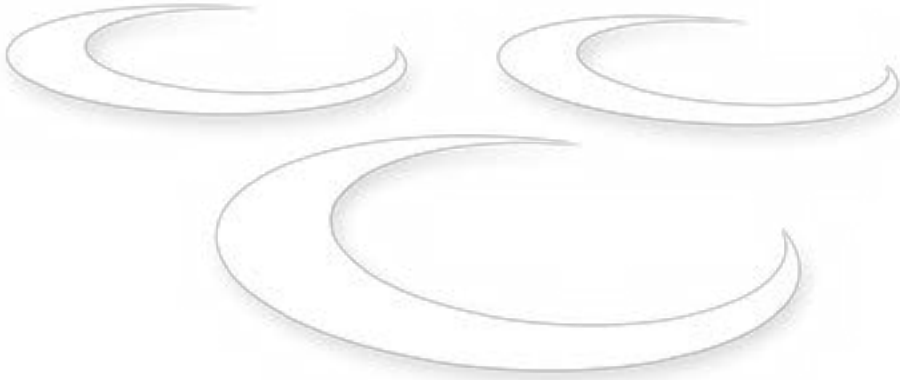
Bu ateş çukurundan, bu tehlikeli girdaptan Türk milletini çekin çıkarın.

Türkiye'yi hiç kimse Suriye'ye çeviremeyecek, Irak yapamayacaktır.

Teminat Türk milletidir. Çok şükür bu millet de henüz ölmemiştir.

Sözlerime son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılırla selamlıyor, bütçe görüşmelerinde her birinize başarılar diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

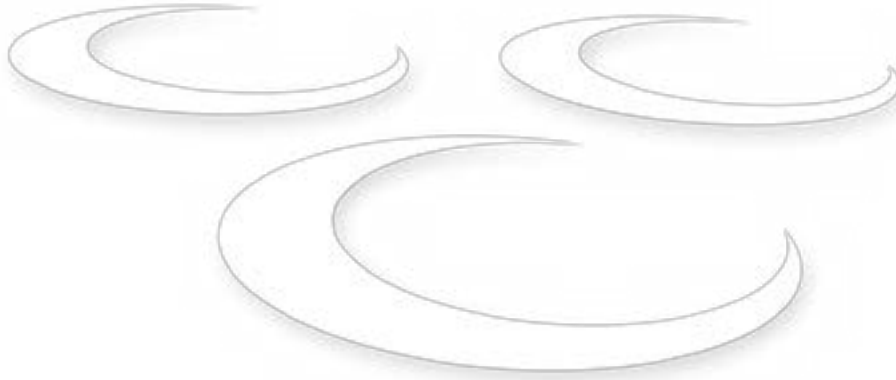
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 MART 2016

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

2016 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanun Tasarısı ile 2014 yılı Kesin Hesap Kanun Tasarısı'nın Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmesi münasebetiyle grup toplantılarımıza bir ay ara vermiştik.

Bugün itibariyle sizlerle tekrar buluşmanın memnuniyeti içerisindeyim.

Sözlerimin başında muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, önümüzdeki süreçte yapacağınız çalışmalarda başarılar diliyorum.

Her vicdan ve insaf sahibi insanımızın kabul edeceği üzere, Türkiye'miz kara ve korku dolu günlerden geçmektedir.

Türk milleti dört bir yandan ateş altındadır.

Zalimler korusu, hainler lobisi, kandan nemalanan caniler yığını ülkemizi markaja ve makasa almışlardır.

Kimin Türklükle kapanmamış hesabı varsa,

Kimin Türkiye'ye kin ve nefreti bulunuyorsa,

Kimin Türk vatani üzerinde gözü kalmışsa, bunların alayı birden aktif hale geçmişler, silah ve bombalarla devreye girmişlerdir.

Yaşananlar kahredicidir.

Demokratik açılımla toparlanan, çözüm süreciyle gücüne güç katan, pazarlıklarla bilenen, tavizlerle kuduran, elbette dış destek ve teşvikle azgınlaşan terör çeteleri Türkiye'yi istikrarsızlığa mahkum etmişlerdir.

Milletimiz kaygılıdır, çünkü her gün saldırı ve şiddet haberleri alınmaktadır.

Türkiye yastadır, çünkü insanımız katledilmekte, askerimiz, polisimiz arka arkaya şehit düşmektedir.

Devamlı surette acımıza acı eklenmekte, gözyaşları sel olup akmaktadır.

Bu nedenle Türk'ün bahar bayramı olan Nevruz'u buruk bir şekilde karşıladık, kederli bir ruh haliyle kutladık.

Nevruz; Türk milletinin nesilden nesile taşıdığı barış ve bayram meşalesidir.

Bu meşalenin altında birlik ve kardeşlik duyguları, dostluk ve dayanışma hasletleri canlı bir şekilde var olmuştur.

Türk milleti Nevruzla birlikte yeni ve umut dolu günlerin geleceğine inanmış, buna güvenmiştir.

Asırlar geçse de bu çok önemli tarihsel ve kültürel gerçek Türk'lüğün vicdan ve ruhunda bugüne kadar özenle korunmuş, safiyetle yaşatılmıştır.

Bu yüzden Nevruz; yeniden doğuşun, bolluğun, bereketin, dirilişin, uyanışın, kardeşliğin, huzur ve esenliğin simgesi olmuştur.

Nevruz yani Yenigün, doğanın göz alıcı renkleriyle kendisini göstermesinin yanında, geleceği umut ve cesaretle kavramanın da müjdesidir.

Binlerce yıldan bu yana Balkanlardan Orta Asya bozkırlarına, Adriyatik'ten Çin seddine, Kafkas yaylalarından Ortadoğu vadilerine, Kırım köylerinden Sibiry düzlüklerine kadar yakılan Nevruz ateşi Türklüğün hayat ve varlık haklarını tescil etmiştir.

Nevruz, milletimizi müşterek kıvanç ve duyguda, ortak amaç ve kaderde buluşturan köklü bir kaynaşma fırsatı olması bakımından bizimdir, bize has kadim bir emanettir.

Nevruz ateşi muhteşem Türk asırlarının kefilisi, en canlı görgü tanığı, en sağlam kültürel dokularından birisidir.

Bu duygularla Türk milletinin Bahar Bayramı'nı kutluyor, Yenigün'ün bin yıllık kardeşliğimizin perçinlenmesi için tarihi bir eşik olmasını diliyorum.

Son yurdumuzda birlik ve beraberlik içerisinde sonsuza kadar var olmayı Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum, tüm vatandaşlarıma, Turan coğrafyasındaki tüm kardeşlerime sağlık, mutluluk ve huzur dolu bir ömür temenni ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Üzülerek söylemeliyim ki, çok kötü günler yaşıyor, buhranlı bir dönemden geçiyoruz.

Umutlarımızın tükenişine, hayallerimizin sönüşü eşlik etmektedir.

Heyecanlarımız kırılırken, endişe verici, eziyet dolu bir dönemin ağırlığı herkesi ve hepimizi yormaktadır.

Türkiye uzunca bir süredir terörizmin adeta açık ve canlı hedefidir.

Canlı bombalar şehirlerimizde kol gezmektedir.

Bomba yüklü cinayet araçları ve içindeki katiller insanımıza ölüm ve dehşet saçmaktadır.

Saldırıların biri biterken diğeri başlamaktadır.

10 Ekim 2015 tarihinde Ankara Tren Garı önünde 107 vatandaşımız,

12 Ocak 2016 tarihinde İstanbul Sultanahmet Meydanı'nda ülkemizi ziyarete gelen 11 yabancı ülke vatandaşı,

17 Şubat 2016 tarihinde Ankara Merasim Sokak'ta 29 sivil ve asker vatandaşımız,

13 Mart 2016 tarihinde Ankara Kızılay Güvenpark'ta 35 vatandaşımız,

19 Mart 2016 tarihinde İstanbul Beyoğlu İstiklal Caddesi'nde 4 yabancı ülke vatandaşı teröre kurban gitmiştir.

• 12 Eylül 2006 tarihinde Diyarbakır Koşuyolu Parkı,

- 22 Mayıs 2007 tarihinde Ankara Ulus Anafartalar Çarşısı,
- 27 Temmuz 2008 tarihinde İstanbul Güngören,
- 20 Eylül 2011 tarihinde Ankara Kumrular Sokak,
- 20 Ağustos 2012 tarihinde Gaziantep'teki sivil hedeflere yönelik terör saldırıları da unutulmamıştır.

20 Temmuz 2015'ten beri terör olaylarından dolayı 232 vatandaşımız hayatını kaybetmiş, 691'i de yaralanmıştır. Tablo dehşet vericidir.

Yine bu tarihten itibaren 145'i polis, 227'si asker, 7'si de korucu olmak üzere 379 vatan evladı şehit olmuştur.

Şehitlerimize ve hayatlarını kaybeden kardeşlerimize bir kez daha Allah'tan rahmet diliyor, halen tedavi altında bulunanlara şifa temenni ediyorum.

En son Taksim'de yaşadığı gibi, ülkemizde buldukları esnada terör saldırısından dolayı hayatlarını kaybeden yabancı turistlerin ülkelerine ve ailelerine taziyelerimi sunuyorum.

Toplumsal asayiş ve emniyet alt üst olmuştur.

Hiçbir yerde huzur kalmamıştır.

Her gün kalkan al bayrağa sarılı şehit tabutlarından, peşi sıra gözyaşı dökken anaların, babaların, gelinlerin, yavruların feryatlarından kahrolduk.

Biz bu hallere nasıl düştük?

Bu karanlık kuşağa nasıl girdik?

Yanlış nerededir? Suçlular kimdir?

Uzağa gitmeye gerek yoktur, bundan üç yıl evvel;

Terör bitiyor, silahlar susuyor, çatışmasızlık hakim oluyordu.

Çözüm süreciyle beraber "Yeni bir evreye, yeni bir kulvara girildiği" söyleniyordu.

"Makûs talihin değiştiği" iddia ediliyordu.

Cudi'de çiçek toplanacak, Ağrı'da piknik yapılacak, Dicle ve Fırat'ın sularında korkusuzca serinlenecek, özlemler vuslata dönüşecekti.

Böyle diyordu Cumhurbaşkanı Erdoğan, bu havadaydı Başbakan Davutoğlu.

Özlemler vuslata dönüşmedi, ama Türkiye adeta büyük bir cezaze evine dönüştü.

Teröristler sınır dışına çıkıyordu.

Biz çıkmazlar, bilakis ülkeye dolarlar, silah ve bomba yağarlar dediğimizde ağır şekilde eleştiriyorlardı.

2013 Nevruz'unda İmralı canisinin mesajlarını okutmuşlar, yeni Türkiye ve Ortadoğu masalını dinletmişler, silahın devreden çıktığını söylemişlerdi.

Helalleşme olacak, barış ve çözüm doğacaktır.

Biz bu yürek burkan, geliyorum diyen acınası ve isyan ettiren gelişmeleri çok önceden okuduk.

Her sözüümüzde, her öngörümüzde haklı çıktık.

Biz, PKK'nın sözde çözüm ve barış sürecinde güçleneceğini, Türkiye'nin başına daha büyük belalar saracağını söylerken, Erdoğan MHP'ye kötü konuşuyordu.

Çözüm süreci bu kıvam ve dozda giderse çok büyük siyasal, sosyal sorunlar doğuracak ve Türk milleti etnik temelli bölücüler tarafından tahrip edilecektir derken, AKP sözcüleri MHP'ye hücum ediyorlardı.

Biz, PKK'nın silah bırakması Akdeniz'in kuruması kadar imkansızdır derken, havuz medyası PKK dışarı, umut içeri başlıkları atıyordu.

Yine biz, PKK silah bırakmaz, emellerinden vazgeçmez, terörü durdurmaz, bölücülükten dönmez dedikçe, AKP'li yöneticiler namunun ucunda çiçekler açacak diyorlardı.

PKK bırakınız geri çekilmeyi iyice konuşlanıyor dedik, şehitleri istismar etmekle suçlandık.

PKK silahlanıyor dedik, kandan besleniyor dediler.

Dikkat edin, PKK bombaları şehirlere taşıyor dediğimizde; korkarak, kendine güven duymayarak bir yere varılmaz, ecdada bak dediler.

Bu tavsiyeye uyduk ve ecdada bakınca destansı bir kahramanlık gördük, fakat bu lafı söyleyenlere bakınca işbirliği ve ihanetin yüz hatlarını tanıdık.

Uyanık olun, kendinize gelin; PKK'ya katılımlar hiçbir dönemde olmadığı kadar arttı, felaket yakın dedik, çözüm süreciyle varlık zeminimizi kaybedeceğimizi söylediler.

Hâlbuki bastığımız zemin sağladı, içtiğimiz süt helaldi, sicilimiz ise tertemizdi; ancak bize çamur atanlar Türkiye'nin altından

kayan zemini göremediler, görmek istemediler, samimi eleştirileri-mize kulak tıkadılar.

Oslo'da bir AKP memurunun, PKK'lılarla pazarlık yaparken, ül-kemizin terör örgütü tarafından bombalarla doldurulduğu iddiasını vahim bir itiraf olarak değerlendirdik ve her fırsatta gündeme ge-tirdik.

Mesela 6 Mart 2012 tarihli Meclis Grup toplantımızda, vatan-daşlarımızın her an nerede patlayacağı meçhul olan bombalarla daha fazla yaşamaya zorlanmasının insafsızlık ve merhametsizlik olduğunu bizzat söyledim.

Bu bombaların nerede olduğunu, nereye tuzaklandığını sor-dum, cevap alamadım.

Eğer ki büyükşehirlerimizde bombalar patlarsa bunun hesabı-nın nasıl verileceğini sordum, hiç kimseden ses çıkmadı.

Dün alınmayan tedbirler, 19 Mart'ta Taksim İstiklal Caddesi'n-de ailesiyle birlikteyken ağır yaralanan Asya bebeğe fatura çıkar-mış, pusetinin boş kalmasına yol açmış, bizleri de derin bir üzüntü-ye sevk etmiştir.

Rabbim'den niyazım körpecik evladımızı annesine, babasına bağışlamasıdır.

Dün gerçeklerden kaçınmanın bedeli, bugün canlı veya cansız bomba olmuştur.

Dün terör örgütleriyle içli dışlı olmanın bugünkü sonucu şaha-dettir, hüsrandır, acı dolu haykırışlardır.

İster PKK, ister IŞİD, ister DHKP-C olsun, bu kanlı çetelerin hepsi emperyalizmin güdümündedir, hepsi Türk düşmanlarının

dümen suyundadır ve aynı pis yolun yolcularıdır.

Ve de birbirlerinden esasta hiçbir farkları da yoktur.

Bunlar zalimlerin maşası, küresel planların emrindeki paralı ve kiralık örgütlerdir.

Kimin işine yarıyorlarsa, kimin projelerine uygun görülüyorlar-sa onlar tarafından tutulan, kullanılan, yönetilen şerefsizlik, kalleş-lik ve alçaklık numuneleridir.

AKP pazarlıklarla sonuç alacağını sanmış, yanılmıştır.

Ortadoğu'da ön alacağını sanmış, kaos ve kriz ithal etmiştir.

Hükümet Suriye'nin kuzeyinde oldubittilere izin vermeyiz de-miş, ne var ki sözde üç PKK kantonunun Kuzey Suriye Federasyonu altında toplanmasına engel olamamıştır.

Kırmızı çizgiler karalanmış, devletimizin bekası, milletimizin güvenliği yok sayılmış, açıktan çiğnenmiştir.

Barzani'nin Lozan Antlaşması'ndan bu yana devlet hayali kur-duklarını açık seçik söylemesinin altında Erdoğan'ın katılımıyla düzenlenmiş Erbil'deki sıra geceleri, Ankara'da AKP kongrelerinde ağırılarak şımartılması yatmaktadır.

Enkaz kaldırdık diye övünenler, aslında harabe olup Türkiye'nin üzerine göçmüştür.

İsrail'e muhtaç olduğumuzu söyleyenler, konu Gazze olunca eften püften de olsa diklenirken, sıra bu devletin Kürdistan'a yeşil ışık yakmasına gelince ağızlarını dahi açamamışlardır.

Diğer yandan Brüksel'de mülteci pazarlığı yapıp AB'nin gönüllü bekçiliğine talip olan Başbakan'ın, kurulan PKK çadırlarını muhataplarının yüzüne vurması elbette takdir edilecek bir davranıştır.

Cumhurbaşkanı ise birkaç gündür vatandaşlarımız tarafından yakılan Brüksel'deki terörist çadırını eleştirmekte, AB'ye güvenmediğini, dost olmadıklarını dillendirmektedir.

Terörist çadırları Türkiye'de kurulurken acaba Erdoğan ne yapıyor, niye mani olmuyordu?

Hainler tarafından yollarda kimlik kontrolü uygulanırken, vergi adı altında haraç toplanırken, şehirlere hendekler kazılıp tüneller açılırken bu hükümet neredeydi, hangi komplonun içindeydi?

Sözde terörist taziyelerine katılan, teröre yardım ve yataklık yapan, yöre halkımızı isyana teşvik eden HDP milletvekilleri hakkında hukukun devreye girmesini isteyip Meclis'te dokunulmazlıklarını kaldıralım dediğimizde; 506 fezlekeyi de görüşelim diyen bu Başbakan değil miydi?

İşine gelince HDP'ye hakaretler yağdıran, işine gelmeyince de bu PKK yedeklerine siper olan AKP, aldatma ustası görülmeyecek midir?

AKP-CHP'nin HDP muhafızlığı şehitlerimizin kemiklerini sızlatmaktadır.

AKP'nin 506 fezlekeyi görüşerek bir kereliğine dokunulmazlığı kaldıralım teklifi, CHP'nin ise kürsü haricinde tüm dokunulmazlıkları kaldıralım ifadesi HDP'ye uzatılmış zeytin dalıdır ve bu millet affetmeyecektir.

İşte fırsat karşımızdadır.

TBMM'nin önceliği HDP'lilerin dokunulmazlığını kaldırmak olmalıdır.

Milli vicdan bu sayede müsterih olabilecektir.

Kim vatana ihanet etmişse, kim teröre destek çıkmışsa, el birliği edelim, omuz omuza verelim, bu siyasi bölücülerin dokunulmazlığını kaldırarak doğruca adalet yollayalım.

Sayın Davutoğlu, hodri meydan diyorsun, ama asıl Türk milletinin çağrısını ve talebini görmezden, duymazdan geliyor, HDP'yi yanına alıyorsun.

Bu doğru değildir, aynı zamanda meşru ve ahlaki görülemezdir.

Sayın Başbakan, risklerden bahsediyor, olası krizleri hatırlatıyorsun.

Yaşayacağımız kadar risk vardır, muhatap olacağımız kadar da kriz ortadadır.

Bekleyecek, erteleyecek, gecikecek hal ve zaman kalmamıştır.

Adalet yerini bulsun, katillere methiyeler düzenler cezalandırılsın diyorsanız, çözüm belli, çıkış önümüzdedir.

Eğer AKP, HDP'nin müzakere tekliflerine sıcak yaklaşmıyor, eğer PKK'yla yeni ve henüz öğrenemediğimiz bir görüşme ve pazarlık trafiği planlamıyorsa dokunulmazlıkları derhal kaldırmak milli bir sorumluluktur.

İstiyoruz ki hak yerini bulsun, adalet tecelli etsin.

Bekliyoruz ki, Türk milletinin karşısında mevzilenmiş silahlı veya silahsız bölücülerin yedikleri içtikleri burunlarından gelsin.

Bu olmazsa AKP'yle birlikte Türkiye daha da kaybedecek, tarihi yürüyüşü sekteye uğrayacaktır.

Artık bunu görmek, bunu bilmek lazımdır.

Değerli Milletvekilleri,

Şu hususu net olarak ifade etmeliyim ki, Türk milleti terörle yaşamaya alışmayacak, buna da hiçbir güç zorlayamayacaktır.

Erdoğan'ın geçmişte; "terör bitmez", "mücadelenin doğasında var", "dünya önleyemedi ki biz önleyelim", "nerede son bulmuş ki" sözleri değersiz olduğu kadar terörle mücadelenin ağırdan alınmasına da yaramıştır.

Bugün canlı bombalar büyükşehirlerimize kadar gelebiliyorsa bunun arka planında geçmişteki ağır ihmaller zincirinin varlığı kuşku götürmez bir gerçektir.

Yine büyükşehirlerimize bomba yüklü araçlar sokulabiliyor ve hunhar eylemler gerçekleştirilebiliyorsa kesinlikle ortada güvenlik ve istihbarat zafiyeti var demektir.

Biz terörle mücadelede hükümetten desteğimizi esirgemeyeceğimizi samimiyetle açıkladık ve tutarlı bir şekilde de aynı tutumumuzu sürdürüyoruz.

Ancak var olan gafletin hesabı sorulmayacak mıdır?

Devletin istihbaratı ne işle meşguldür?

Bunca kayıp ve hüsrana verici olaydan sonra hiç mi bedel ödeyen olmayacaktır?

Terör saldırıları sosyal hayatı mahvetmiştir.

Vatandaşlarımız sokağa çıkarken kaygı içindedir.

Türkiye ekonomisi terörden olumsuz etkilenmekte, ülkemizin itibar ve güvenliği tartışılmaktadır.

Düşünebiliyor musunuz, Galatasaray Fenerbahçe arasında geçtiğimiz Pazar günü oynanması gereken futbol müsabakası ertelenmiştir.

Türkiye nereye gitmektedir?

Öcalan ve Erdoğan'ın yeni Türkiye'si bu mudur?

1 Kasım'da sonra istikrar gelecek diyenler şimdi hangi mazarete sığınacaktır?

Yıllardır teröre bakışımız, bu kapsamdaki değerlendirmelerimiz istikrarlı ve birbiriyle dengeli olmuştur.

Terör, hangi ülkede ortaya çıkarsa çıksın, hangi gerekçelerle kendisini haklı çıkarmaya çalışırsa çalışsın, insanlık dışı ve utanç verici bir eylem türü olduğu gerçeğini gizleyemeyecektir.

Terörün mahiyeti, onun gerekçelerinde değil; tahrip ettiği, insan hayatına yönelttiği yıkıcı etkilerde, yani neticelerinde ortaya çıkmakta ve anlaşılmaktadır.

Terör insanın varlığını ve yaşama hakkını, vahşice ortadan kaldırma eylemi olduğu için, dünyanın her tarafında kendilerini nasıl göstermeye çalışırlarsa çalışsınlar teröristler, aşağılık eylemleri gerçekleştirenlerden başkaları değildir.

Bundan dolayıdır ki, terör bir insanlık ayıbıdır ve insanın kendi türüne karşı yönelttiği en ahlaksız, en acımasız eylem biçimidir.

Görüyor ve yaşıyoruz ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası ve Türk milletinin birliği açık tehdit altındadır.

Bu tehdidin arkasında duran bütün iç ve dış unsurların tutumunun bir tek karşılığı vardır; o da düşmanlıktır.

Terörizm bu düşmanlığın en önemli ve en etkili aracı haline gelmiştir.

Terör, tarihsel husumetlerden beslenen devletlerin birbirlerine üstünlük sağlamak için kullandığı ahlak ve insanlık dışı kör bir vasıtaadır.

Terörü besleyen fikirler ile terör olarak ortaya çıkan pratik doğrudan insana yönelmiştir.

Çağımızda terörün insanlık suçu olarak kabulü de bu nedendir.

Terörün uygulanması ile teröre azmettirme sonuçları itibariyle birbirinden ayrılamaz bütündür.

Terörü mazur gören, teröre hak veren ve gerekçe arayanlar henüz eyleme geçememiş teröristlerdir. Bir defa bunu kavramak ve anlamak gerekmektedir.

Bu açıdan terörü yapanla, yaptıran; teröristle destekçisi arasında hiçbir fark yoktur.

Türkiye'yi bölmek isteyen terörist kadar, bölünmeyi isteyen mihraklar da aynı suçun ortağıdır.

Bir suçu işleyen ile onu suça azmettiren arasında fark birinin eyleme geçmiş olmasıdır.

Bir milleti ve devleti bölme niyet ve emeli fikir özgürlüğü çerçevesinde asla mütalaa edilemeyecektir.

Katliamdan sabıkalı terör örgütüyle Türkiye'nin masada görüşeceği, konuşacağı, paylaşacağı hiçbir konu olmaz, olamaz.

Terörden beslenen bir siyasal yapı ile ülkemizin geleceği üzerine hiçbir fikri veya siyasal paylaşım yapılmaz, yapılması hoş karşılanmaz.

Terörün hedefi, birkaç vatandaşımızın hayatına kastetmekten öteye, saldırıdan çıkacak korkuyu kullanarak teslimiyetle neticelenecek siyasal sonuç elde etmektir.

Bugün de arzulanan, aranan budur.

AKP hükümeti yaptığı büyük yanlışlarla terör örgütlerine silahla sonuç alacaklarına dair ümit uyandırmıştır.

Eğer bir hükümet saldırının geri planındaki siyasal emellere yasal zeminlerde cesaret vermiş ise bu durum terör örgütüyle saldırı-ölüm-pazarlık döngüsünü kaçınılmaz olarak başlatacaktır.

Nitekim olan da aşağı yukarı bu merkezdedir.

Terör örgütleri siyasal alanda köşeye sıkıştırdıkları hükümeti her şehit haberinde daha fazla tavize ittiklerini fark etmişlerdir.

Terör ayındır, terörist ayındır, kullandığı yöntem ve yöneldiği hedef ayındır. Farklılık bunu göremeyenlerdedir.

Bu açıdan terörizme bakış bir tanım sorunu değil yorum sorudur ve hükümetin teslimiyetçi yorumu bütünüyle yanlıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın terörü yeniden tanımlama düşünce ve hazırlığı temelsiz ve içi boş bir söylemdir.

Terörist, terör denilen karmaşık ve kaotik yapının son ucundaki en çok ses getiren bir parçasıdır.

Yalnızca terörist öldürerek sürdürülmek istenen mücadeleye "terörle mücadele" denilemeyecektir.

Ya da teröristin taleplerini yasallaştırarak terör de önlenemeyecektir.

Terörizmle mücadele teröristle mücadelenin üstünde ve onu da içine alan çok yönlü vizyon gerektirmektedir.

Terörizmin hedef aldığı bütün milli unsurların tanımı ve teşhisi doğru yapılmadığı takdirde mücadeleden sonuç almak beyhude bir çırpınış olacaktır.

Terörizme karşı bütün cepheleriyle analiz edilmeden yürütülecek siyaset başarısızlığa da mahkûmdur.

Hükümet teröre neden olan ve terörü bir sonuç olarak karşımıza çıkartan ana faktörleri yorumlamaktan acizdir.

Teröre neden olan gerekçeler kesinlikle kısıtlanmış kimliğin ve özgürlüklerin neden olduğu bir rejim defosu değildir.

Bölücü terörü lanetleyip, terörü besleyen bölücü fikirleri hoş görmek, terörizmi silah, bombadan ibaret zannederek ne olduğunu anlamamış olmak demektir.

Terörle mücadele, milli güç unsurlarının tamamının doğru bir tespitle ortaya konulmuş bir maksat çerçevesinde harekete geçiren topyekûn bir direniş demektir.

Teröristin etkisiz kılınması konusu bu topyekûn mücadelede yalnızca güvenlik birimlerine düşen görev alanıdır.

Ve de kahramanlarımızı bunu can pahasına yerine getirmektedir.

Bunun dışında her kurum, kuruluş ve vatandaşa düşen muazam bir sorumluluk ve vatandaşlık alanı daha vardır ve bugüne kadar en çok ihmal edilmiş saha da budur.

Bu nedenle eğer hükümet gerçekten ve samimiyetle ülkemize musallat olmuş terörizm ve bölücülükle mücadelede kalıcı bir sonuç almak istiyorsa şu sorularımıza cevap vermeli, cevap aramalıdır:

• Saldırıları milletimizin ve devletimizin hangi varlık alanına hangi düzeyde tehdit oluşturmaktadır?

• Saldırıların millet ve devlet hayatına yönelik olarak tarihte benzerleri var mıdır?

• Saldırıların millet ve devlet varlığımıza yönelik küresel projelerdeki yeri ve önemi nedir?

• Saldırıların milletimizde neden olduğu tahribatın gidişatı be-kamızı etkileyecek düzeyde midir?

• Saldırıların oluş takviminin belirlenmesinde bölgesel stratejik değişimlerin etkisi var mıdır?

• Saldırırganlar bir toplumsal taban bulmuşlar ise bunun dini, ideolojik veya etnik zemini var mıdır?

• Saldırıların sonucunda terörü yaratanlar nasıl bir siyasal veya toplumsal dönüşüm hedeflemektedir?

• Saldırıların sürekliliği, gücü ve tesiri terörizmin hedeflediği dönüşümü sağlayacak kuvvete midir?

• Saldırıların arkasında bir yolla ikna edilmiş bir kitle var mıdır, içte ve dışta destek bulmakta mıdır?

• Saldırıların sonucunda etkilenmesi beklenen veya etkisiz kılınmak istenen milli güç unsurları nelerdir?

• Saldırıların durdurulamaması halinde psikolojik etkinin neden olacağı toplumsal durum hakkında öngörüler nelerdir?

• Saldırıların zemin bulduğu, kök saldıdığı, istismar ettiği ve yararlandığı ideolojik, siyasal, anayasal ve toplumsal iklimin zayıf noktaları nelerdir?

• Saldırıları önlemek için oluşturulan mücadelede toplumsal ve siyasal işbirliği ile teröre karşı ittifak ne ölçüde sağlanabilmiştir?

Bu sorulara büyük bir istişare sistemi sonucunda verilecek doğru cevaplar ve doğru teşhisler ile birlikte terörle mücadele için bizim önerdiğimiz şu kalıcı ve köklü hamleler ile işe başlanmalıdır:

1- Terörle mücadele, teröristle mücadele değildir. Zaman ve mekân üstü, tarihsel perspektiften beslenen yüksek akıl ve algı gerektirmektedir.

Önce olanı, olmuşu ve olacağı bütüncül ve derinlikli yorumlayan yüksekten ve analitik bakış demek olan "terörizmle mücadele vizyonu" geliştirilmelidir"

2- Terörle mücadele terörün inisiyatif ve ön aldığı süreçte her ölümden sonra gösterilen günlük tepkiler değildir.

İkinci aşamada yapılacakların tamamının kavrandığı ve unsur-

ların tamamının vizyona göre yapılandırıldığı "terörle mücadele konsepti" oluşturulmalıdır.

3- Terörle mücadele, toplumun mağdur ve devletin seyirci durumunda olduğu doğaçlama mücadele sahası da değildir.

Üçüncü aşamada vizyondan beslenen, konseptten çıkartılan ve bütün milli güç unsurlarına sorumluluk seferber eden "terörle mücadele stratejisi" ortaya konulmalıdır.

4- Terörle mücadele, vizyon, karar ve uygulamanın bütün unsurlara yön verdiği yönetilen, daha doğrusu yönetilmesi gereken bir süreç demektir.

Dördüncü aşamada bu stratejinin başta hükümet olmak üzere ülkemizdeki resmi veya gayri resmi, özel veya tüzel bütün unsurlara görev yükleyen "terörle mücadele siyaseti" oluşturulmalıdır.

5- Terörle mücadele, mücadele edilen kavram, grup ve taraflar hakkında toplumsal bir ittifakın olmasını, oluşmasını ve olgunlaşmasını gerektirmektedir.

Beşinci aşamada, terör üzerindeki ortak iradenin ve yükümlülüklerin belirlenmesi ve toplumun kazanılması için "terörle mücadelede kitle kazanma programı" devreye sokulmalıdır.

6- Terörle mücadele yalnızca asker, polis ve korucuya ihale edilmiş basit bir asayiş sorunu değildir.

Sorunun içten ve dıştan alabileceği bütün desteklerin kesilmesini sağlayacak kadar kapsamlı "diplomatik mücadele eylem planı" hazırlanmalı, eşgüdüm halinde icra edilmelidir.

7- Terörle mücadele silahtan mayına, tuzaklı bombadan hendek kazmaya, pusudan baskın ve intihar eylemine kadar çok değişik-

ken ve dinamik bir alan olması nedeniyle mutad tedbir ve düzenlemelerle önlenemeyecektir.

Teröristin mücadele şekil ve yöntemlerinin değişmesi süreçlerinde ön alarak ilgili güvenlik kuvvetlerini yeni şart ve durumlarla uyumlu olarak eğitecek, donatacak ve yönetecek "teröristle mücadele taktik eğitim ve icra programı" uygulanmalıdır.

8- Terörle mücadele içte olduğu kadar dışta da ittifak ve istikrar gerektiren bir ilişkiler alanıdır.

Yabancı ülkeleri teröriste destek vermekle suçlarken, hükümetin aynı mihraklarla yaptığı müzakerelerin kendi söylemlerimizi yalanlamıyor olması şarttır.

Bu itibarla tutarlı bir "terörle mücadele tanıtım çalışmasına" ihtiyaç vardır.

Bu hiyerarşik tanım ve anlamlandırma bütünü oluşturulmadan ve kamuoyu ile paylaşılmadan bizim mevcut teröristle mücadele çabalarında verebileceğimiz öncelikli destek fedakâr ve cefakar asker, polis, jandarma ve korucularımızın şehadet pahasına verdikleri muhteşem mücadelelerine olacaktır.

Milletimiz hükümetten acilen terörizmle mücadele için kimlikleri kaşımadan, teröristle müzakereye yanaşmadan, çözümden vazgeçtiğini açıklayarak, teröristi kaynağında imha edecek şekilde köklü, kalıcı ve tutarlı siyaset belirlemesini ve acilen ifasını beklemektedir.

Eğer bir toplumda, hatta uluslararası camiada, teröristi "siyasi mücadele" yürüten birisi olarak görme eğilimi varsa, bu durum hastalıklı tiplerin teröre boyun eğmelerini sağlayacaktır.

Bu da, bir nevi terörü teşvik ederek ödüllendirmek anlamını taşıyacaktır ki, bu da çok büyük bir tehlikedir.

Bugüne kadar değişik terör hareketleri karşısında takınılmış olunan tavır, genellikle teröristleri cesaretlendiren bir yönde cereyan etmiştir.

Bunun için, terörizme karşı ortak bir anlayış ve tavır geliştirmek, günümüzde çok daha önemli hale gelmiş bulunmaktadır.

Terörizmle mücadele ederken, bölgesel ve küresel çapta faaliyet içinde olan ülkelerinin de bir özelleştiri süzgecinden geçmesi, çifte standartlardan şiddetle kaçınması elzemdir.

Şunu kararlı ve açık yüreklilikle söylemek isterim ki, Türk milleti teröre yenilmeyecek, terörizm illetine teslim olmayacaktır.

TBMM'de sayısal çoğunluğu olan AKP hükümeti, milli refleks ve hassasiyetleri gözetmediği sürece, tarih ve coğrafyamızın yüklediği görevi özümsemediği müddetçe, Milliyetçi Hareket Partisi üzerine ne düşüyorsa seve seve yerine getirecektir.

Türk milleti bir ve bütündür. Devlet milletiyle uyumlu ve tek sestir.

Kimden ve nereden kaynaklanırsa kaynaklansın; bölücü terörü himaye eden, terörizme destek veren, şımartan, teşvik eden, kışkırtan ve işbirliği içinde olan çevreler Türkiye'nin boyun eğdiğini göremeyeceklerdir.

Biz milli becamızı ilgilendiren bu konuyu siyaset üstü değerlendiriyor, böyle bakıyoruz.

İhanet tezlerinin sözcülüğünü yapan sözde aydınlara, terör yordakçısı mahfillere ve 63'lükler gibi esir düşmüş vicdanlara Türk milletinin müsamahası yoktur, hiçbir zaman da olmayacaktır.

Terörizm ya bitecek ya bitecektir; bunun başka bir yolu yoktur.

Canlı bomba imalathaneleri, terörist kampları, uyuyan veya uyanık hücre evleri, fitne mahfilleri, ihanet yuvaları alçakların başına yıkılmalı, toptan imha edilmelidir.

Seferberlikse amaçlanan, önce bu imha hareketi temin edilmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi sorumlu ve ilkeli siyaseti gereğince Türk milletinin tercümanı olmaya devam edecek, doğru yapılanlarla ilgili hükümeti tebrik, yanlış gördüklerinde de tenkit etmeyi sürdürecektir.

Türk'süz bir Anadolu hayali kuranlara,

Bölünmüş bir Türkiye arayışında olanlara,

Kafalarında üniter yapıyı bozanlara, Kürdistan özlemi çekenlere,

Yıkım ve çözülmeye inat edenlere,

Yeminli millet ve Türkiye düşmanlarına, küresel hasım ve karanlık mihraklara hatırlatmak isterim ki; "Şehitler Ölmez, Türk Vatanı Asla Bölünmez, herkes rahat olsun ki, Bölünmeyecektir."

Türk milletinin bombayla, intihar eylemleriyle, pusuyla, silahla sineceğini zanneden katiller hak ettikleri dersi mutlaka alacaklardır.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, her birinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

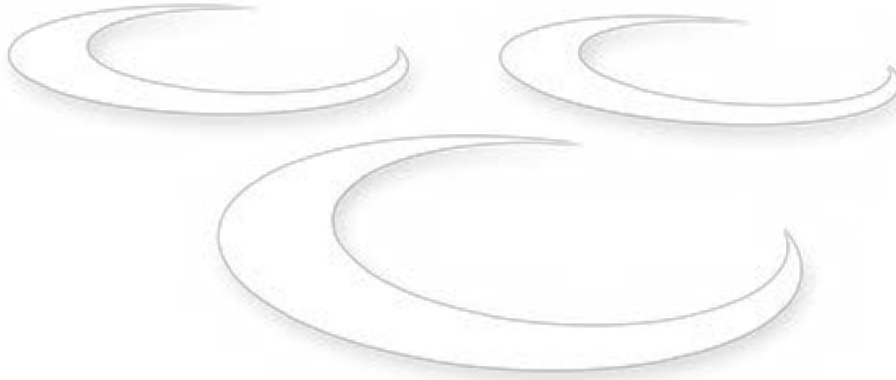
DEVLET BAHÇELİ'NİN

26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye, siyasi bölücülük ve silahlı terörün yoğun saldırısı altındadır.

Gelişmeler çok tehlikeli boyuttadır.

Terörizm altın çağını yaşamaktadır.

İnsani ve vicdani değerler, oldukça zor bir sınavdan geçmektedir.

Şiddet ve vahşet yerel ve bölgesel düzeyde kalmamış, aynı zamanda küreselleşmiştir.

Canlı bombalar kıtalar aşmaktadır.

Dünya üzerinde terörden yalıtılmış bölge, terörden bağımsız alan, terörle tanışmamış bir ülke hemen hemen kalmamıştır.

Barbarlık her yerde, her zeminde, her coğrafyada sivrilmektedir.

Asimetrik tehditler güvenlik duvarlarını yıkmakta, huzur beklentilerini boşa çıkarmaktadır.

Terör örgütleri arasında ayırım yapmak, seninkisi iyi, benimkisi kötü tasnifine gitmek yaşadığımız buhranlı süreci azdırmış, alevlendirmiştir.

Terörün siyasi bir araç olarak kullanımı, teröristin hak arayan özgürlük savaşçısı olarak takdim ve servisi ters tepmekle kalmamış, böylesi bir ilkelliğe ortak olan ülkeleri de vurmuştur.

Cizre'de kurşun sıkan katiller düne kadar Paris'te ağırlandı.

Sur'da hendek kazıp bomba döşeyen alçaklar geçmişte Berlin'de pırpışlanmış, Londra'da kucaklanmış, Brüksel'de ödüllendirilmiştir.

Nusaybin'de, İdil'de, Yüksekova'da, Silopi'de varlığımıza ve birliğimize kast eden fitne yuvaları Moskova'da ilgi görmüş, Washington'da övülmüştür.

Terör örgütleri küresel bölünme projelerinin icrası amacıyla kiralanmış, silahlandırılmış, kışkırtılmıştır.

Bu kapsama giren her ülke yasak ilişki ağlarından pişmanlık duyacık dürüstlük ve özgüveni gösterebilmelidir.

Bu sağlanmadan terörizmin önünü almak, terör örgütlerine ortak cephe açmak nafîle bir çaba olacaktır.

Yaşanabilir bir dünya istiyorsak, insan hak ve hürriyetlerine şartsız bağlıysak elbette terörizme karşı aynı dozda tepki gösterebilmeli, karşı koyabilmeliyiz.

Aksi halde insanlık teröre yenilecek ve tüm insani kazanımlar aşama aşama silinip gidebilecektir.

Sorun bu kadar büyük ve yakıcıdır.

Bilinmelidir ki, acının kimliği yoktur.

Feryadın rengi, gözyaşının cinsiyeti, zulmün ırkı yoktur.

Bombanın, kurşunun, kısaca kanlı emellerin adres gözetmediği, ülke ve millet ayırmadığı artık bütün çıplaklığıyla ortadadır.

Nitekim terörizm bugün tüm insanlığa doğrultulmuş korkunç bir silahtır.

Masum canlar heder olurken, mazlumlar hedef tahtasındadır.

Terör, hangi ülkede ortaya çıkarsa çıksın, hangi gerekçelere dayanırsa dayansın insanlık dışıdır, insan onurunu hiçe saymaktadır.

Bu itibarla terörle huzur, teröristle haysiyet arasında tarafsız, korunaklı, imtiyazlı bir alan kesinlikle bulunamayacaktır.

Terörizmi durumu kurtarmak adına lanetlemek de artık faydasızdır.

Bir yanda teröristlerin eline silah tutuşturup diğer yanda bundan şikâyet etmek, bir yanda terörizmi her seviyede teşvik edip diğer yanda kınama ve taziye mesajları yayınlamak hem riyakârlık hem de arsızlıktır.

Bu riyakârlık ve arsızlık sonucudur ki, terör örgütleri bölgesel ve küresel ölçekte ayakta kalmış, kan akıtmış, ölüm saçmıştır.

Dost ve müttefik görünüp Türkiye düşmanı PYD'yle sarmaş dolaş olan; üstelik IŞİD'in yeşermesinde ve palazlanmasında çok günahı bulunan malum devletlerden hiçbiri de medeni ve insani görülemeyecektir.

Türkiye terörizmden en çok çeken, teröre en çok bedel ödeyen ülkedir.

Bu sarîh gerçeğin kabulü insanlık namusu adına şarttır.

Türkiye terörizmle boğuşmaktadır.

Buna duyarsız kalan, uzaktan seyreden, hatta içten içe sevinen ve katilleri tahrik eden ülkeler de belirli aralıklarla terör saldırılarıyla irkilmekte, paniklemektedir.

Bunun en son örneği, 22 Mart 2016 tarihinde Brüksel'deki bombalı saldırılardan sonra yaşanmıştır.

Brüksel'deki bir havalimanı ve metro istasyonunda meydana gelen patlamalarda, son bilgilere göre, 38 kişi hayatını kaybetmiş, 300'ten fazla insan da yaralanmıştır.

Canlı bombalar Avrupa'nın kalbini patlamışlardır.

Elbette bu terör saldırısını nefretle kınıyor, Belçika halkına ve bu ülke yönetimine taziyelerimi tekraren bildiriyorum.

Az evvel de dediğim gibi, terörden bağımsız hiçbir ülke, hiçbir coğrafya kalmamıştır.

Öldürmeyi, yok etmeyi, katliam yapmayı meslek edinmiş canavarlar; kimi zaman New York ve Boston'da, kimi zaman Paris ve Madrid'de, kimi zaman da Tokyo ve Londra'da ortaya çıkmaktadır.

Bu beşeriyet defoları, bu insan müsveddeleri şeytani planların, kaos projelerinin tetikçisi ve piyonları olarak arka arkaya cinayet işlemektedir.

Brüksel'de patlayan bombalara tepki gösterip, Ankara ve İstanbul'daki caniliklere suskun kalmak; Paris'teki terör saldırılarına karşı kıyameti kopartıp Şırnak, Diyarbakır, Mardin, Suruç, Şam,

Bağdat ve daha nice şehirlerdeki faciaları görmezden gelmek affedilmez bir çifte standarttır.

Hans için ağlayanlar, John için üzülenler; sıra Ahmet'e, Mehmed'e, Muhammed'e gelince tam bir çelişki yumağına dönüşmektedir.

Maalesef Batı bu kayıtsızlığın içine çoktan yuvarlanmıştır.

Birkaç gün evvel dost ve kardeş ülke Pakistan'ın Lahor şehrinde bir lunaparka düzenlenen terör saldırısında 70'e yakın insan hayatını kaybetmiş, sayıları 350'yi bulan insan da yaralanmıştır.

Hunharca katledilen Pakistan'lı kardeşlerime Allah'tan rahmet diliyor, yaralılara şifa temenni ediyor; tüm Pakistanlılara sabır ve başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Terör, 26 Mart'ta Yemen'in Aden kentinde ve Irak'ın Babil Vilayeti'ne bağlı İskenderiye nahiyesinde oynanan bir futbol müsabakasında onlarca insanın hayatını karartmıştır.

Peki, Pakistan'ı konuşan var mıdır?

Irak ve Suriye'deki dramı, Türkiye'deki dehşet sahnelerini mesele eden görülmedik midir?

Bu insanlık vicdanı nerededir?

Bugün terörizme karşı müşterek bir irade gösterilmeyecekse, ne zaman, hangi şartlarda gösterilecektir?

9 Mart'ta Kerkük'e bağlı Tazehurmatu'da, IŞİD terör örgütü tarafından gerçekleştirilen kimyasal saldırıda hayatlarını kaybeden ve de yaralanan kardeşlerimizin hakkı nereye kadar yenecek, yok sayılacaktır?

Belçika Başbakan'ı Brüksel'deki saldırılardan sonra "korktuğumuz başımıza geldi" demektedir.

Ülkemize örnek olacak şekilde istifa eden bakanlarını görevde tutmaya da devam etmektedir.

Bu korkulan her gün Türk ve Müslüman coğrafyasında olurken, batılı ülkelerin devlet veya hükümet başkanları, bileniniz varsa söyleyin, ne yapıyorlar, ne söylüyorlardı?

Bunların mantığına göre, ölen Müslümansa kaygılanmak anlamsızdır.

Hele ki öldürülen Türk ise sızlanmak gereksiz ve zaman kaybıdır.

Nasılsa amaçlanan budur.

Fakat terör bumerang gibi dönüp sahibini vurduğu zaman batı ayağa kalkmaktadır.

Brüksel'de, PKK'lılar sözde taziye çadırı kurarken hiç rahatsız olmayanların, yine bu terör örgütüyle akraba olan cinayet örgütlerinin kendilerine dokunması karşısında isyan etmeleri inandırıcı değildir.

Terör her yerde terördür.

Terörün dini, milliyeti, yöresi ve ülkesi yoktur.

Terörist eylemler utanç verici, aşağıların da aşağısı bir saldırganlık örneğidir.

İnsanın hayat ve varlık haklarına yönelik eylemler bir katliamdır, insanlık suçu ve ayıbidir.

Hiçbir gerekçe ve hedef, sivil ve masum insanların hunharca öldürülmesini haklı ve meşru kılamayacaktır.

Bugünkü şartlarda, ilk kez 17 Eylül 2001 tarihli Meclis Grup konuşmamda önerdiğim üzere, dünya genelindeki terör olaylarının muhasebesinden elde edilmesi gereken neticeler ve değerlendirmeler vardır ve de şunları kapsamalıdır.

1- Siyasi mücadele ve araçları, şiddet ve şiddet vasıtalarından tamamen farklı mahiyet taşımaktadır.

Bu bakımdan terör, bir siyasi faaliyet değil; meşruiyeti olmayan, ahlaki değer taşımayan, rezil bir yöntemdir.

Terörist ise, insanlık düşmanı canilerin kolektif adıdır.

Dolayısıyla, terör örgütlerinin boyutları ile eylem alanlarının ve biçimlerinin niteliği terörizm gerçeğini değiştirmeyecektir.

2- Terörü uluslararası siyasetin bir aracı olarak görmek, terörü uluslararası hale getirmek ve cinayetleri yaygınlaştırmak anlamını taşımaktadır.

Terör, dünya çapında bir tehdit ve insan hayatına yönelmiş yok etme eylemi olduğu için, teröre karşı uluslararası müeyyidesi olan bir siyasi, hukuki ve pratik eylem zemini oluşturmaya ihtiyaç vardır.

Bu çerçevede, terörizmle ilgili kavram ve yöntemler netleştirilmeli, çok zayıf durumdaki uluslararası işbirliği ağı güçlendirilmelidir.

Bunun için en kısa zamanda Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın öncülüğünde bir "Uluslararası Terörizmle Mücadele Konferansı" toplanmalı, kavramlar ve yöntemler üzerinde uzlaşma temin edilmelidir.

3- Terörü destekleyen ülkelere karşı uluslararası toplum yaptırımlar uygulamalı, terör suçlularını insanlık suçlusu ilan edip bireysel suçların dışında bütün insanlığa karşı işlendiği için bu eylemden dolayı da ayrıca yargılanmalıdır.

Lahey'deki, Eski Yugoslavya Ceza Mahkemesi, uzun bir aradan sonra Sırp kasap Radovan Karadžić'i Bosna Hersek'te işlediği soykırım suçundan dolayı nasıl 40 yıla mahkûm etmişse, terör suçluları da benzer şekilde yargılanmalı, ağır cezalarla tecrit edilerek mahkum edilmelidir.

Hatta idam cezasının, ülkelerin ceza sistemlerinden bütün adi suçlar için çıkarılsa bile, terör suçları için yer alması sağlanmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Peşpeşe gelen şehitler hepimizi kahretmektedir.

Terör Türkiye'yi canevinden vurmaktadır.

Üzülerek takip ediyoruz ki, Doğu ve Güneydoğu fiilen işgal edilmiş gibidir.

Özellikle Mardin Nusaybin'den, Şırnak merkezden, Hakkari Yüksekova'dan yürekleri kavuran acı haberler devamlı surette gelmektedir.

Mardin Nusaybin'de 14 Mart'tan beri süren operasyonlarda 107 teröristin etkisiz hale getirildiği, imha edilen el yapımı patlayıcı sayısının ise 221 olduğu açıklanmıştır.

Şırnak'taki durum da farksızdır.

Bu ilimizde şimdiye kadar toplamda 104 terörist etkisizleştirilirken, 241 el yapımı patlayıcı imha edilmiştir.

Hakkari Yüksekova'da da terörle mücadele tüm yönleriyle devam etmektedir.

Ülkemize bomba ve silahlar doldurulmuştur.

Teröristler şehirlere hendekler kazarak mevzilenmiş, pusularını kurmuş, adeta savaşa hazırlık yapmışlardır.

24 Mart 2016 tarihinde, Diyarbakır-Bingöl karayolundaki Mermer Jandarma Karakolu'na düzenlenen ve 3 evladımızın şehit, 24'ünün de yaralandığı saldırıda ticari bir araca yerleştirilmiş, dik-katinizi çekiyorum, tam 1,3 ton ağırlığında bomba kullanılmıştır.

Türk vatani birçok badire atlatmıştır.

Türk milleti nice karanlık tuzaklardan sağ salim çıkmayı başarmıştır.

Ancak bugünkü gibisi ne görülmüş, ne de duyulmuştur.

Türkiye'nin her köşesine bomba yığılırken valiler makamlarından çıkmamış, devlet ricali ortalıkta görülmemiştir.

PKK'lılar şehirlerimize doluşurken ne müdahale eden, ne de engel olan çıkmıştır.

Sorumluluk sahiplerinin "Çözüm süreci içerisinde valilerimiz verdiğimiz talimat doğrultusunda şu andaki gibi operasyonlara girmiyorlardı." sözleri aslında itirafnamedir.

Devleti yönetenlerin "Çözüm süreci içinde valilerimize bizim bazı tavsiyelerimiz olmuştur, yani sakın böyle bazı ufak tefek konularda sıkıştırmayın, üzerlerine gitmeyin." Demesi de skandal ötesi bir özeleştirmedir.

Sıkıştırılmaması istenen elbette PKK'dır.

Şimdi bu sözlerin neresinden tutalım, hangi tarafını görmezden gelelim?

Bölücü odakları ima ve işaret ederek, valilere, üzerlerine gitmeyin diye talimat ve tembihte bulunmak hangi akla hizmettir?

Bu nasıl bir sorumluluk bilincidir?

Dün üzerine gidilememesi istenen caniler, bugün Türkiye'nin üzerine gelmektedir.

Dün aman sıkıştırmayın, mümkünse görmezden gelin diyerek kollanan eli kanlı teröristler, bugün Türkiye'yi dört bir koldan sarmaktadır.

EMASYA Protokolü'nün kaldırılmasından sonra, İl İdaresi Kanunu'na göre valinin talep ve talimatı olmadan askeri operasyonların yapılamayacağı bilinen bir gerçektir.

Ve ne yazıktır ki, PKK, AKP'nin müşahitliği, müsamahası ve sağladığı eşsiz kolaylıklarla çözüm sürecini bomba, hendek, saldırı sürecine tahkim etmiştir.

Gelen her şehidin vebali geçmişteki ağır ihmallerin neticesidir.

Yaşanan her bombalı saldırı, dökülen her gözyaşı, yaşanan her felaket üç maymunu oynayan hükümetin ve devlet görevlilerin eseridir.

Tonlarca bomba bu ülkeye hangi ara sokulmuş, bu oluyorken hiç mi vatan ve millet sevdasıyla kavrulmuş bir sorumluluk sahibi bürokrat, siyasetçi ortaya atılıp da durun diyememiştir?

Düşman silahlanıp bomba düzenekleri kurarken, hiç mi namus ve şeref timsali birisi kendisini feda edip de bu oyunları bozamamıştır?

Devletle hesaplaşıyoruz sözleriyle hafızalara mih gibi kazınan yıkımdan sorumlu eski başbakan yardımcısı şimdi mutlu mudur?

PKK'nın tezlerini bölge bölge gezerek anlatan, kendilerine akıl denilmesinden gurur duyan, fakat akılsızlıktan milli vicdanda mimlenen 63'lükler, bu bombalara, silahlara, kurşunlara ne diyecektir?

Bunlar niçin konuşmazlar, hadi geçtik sevincimize ortak olmalarını da, neden acılarımızı paylaşmazlar?

Bu zevatın rahmetle andığımız yüzlerce şehidimize bir kez olsun ciğerlerinin yandığına ve minnet duyduklarına şahit olunmuş mudur?

Mesela 24 Mart'ta şehit düşen Bayburtlu Jandarma Üstçavuş Halil Türkoğlu, Kahramanmaraş Andırınlı Astsubay Çavuş Mustafa Gökçeli, Mersin Tarsuslu Jandarma Uzman Onbaşı Sabri Acem, özgürlük şaklabanları, insan hakkı azmanları için ne ifade etmektedir?

Bu kahramanlarımız belki akıl olmadı, ama milli aklın, milli ahlakın zirvesine hak ederek çıktıkları kesindir.

Bu yüz aklarımız belki saraylar görmedi, belki de refah ve rahat bulamadı; ama emin olun, hepsi dünya durdukça şükran ve Fatihalarla hatırlanacaklardır.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde 24 Mart günü şehit edilen Balıkesirli Jandarma Astsubay Başçavuş Gökhan Bakır'ın al bayrağa sarılı tabutuna sarılıp göz yaşı dökten iki kızının hakkını kim ödeyecek, bu manevi yükün altından kim kalkabilecektir?

Henüz hayatının baharında 24 Mart'ta Şırnak'ta şehit olan Yozgatlı Osman Belkaya'nın elleri öpülesi dedesi, olanlar karşısında ağlayan bir polis memurunun gözyaşlarını silerken; "Ağlama yavrum, düşmanı sevindirme. Biz gururluyuz." vakur duruşuna kim ya da kimler layık olabilecektir?

Çözüm sürecinden pişman olmak yetmez, bunun bir bedeli olmalıdır.

Bu kin ve kan sürecini buzluğa kaldırmak yetmez, bir daha ağız-lara dahi alınmaması lazımdır.

Yoksa 20 Temmuz'dan bu tarafa sayıları 400'e yaklaşan şehit-lerimizin hakkını kimse ödeyemez, kimse bu manevi külfetin altın-dan kalkamaz.

"Çözüm sürecini silah stoklama süreci olarak değerlendiler. Çok ciddi bir silah stoklaması yaptılar" demek kimseyi kurtarmaz, milli öfkeden korumaz.

Son vahim olaylar Türkiye'nin milli birliğine, toprak bütünlü-ğüne ve üniter devlet yapısına kastetmeyi amaçlayan ihanet cep-hesinin ne kadar diri, ne kadar ileri bir noktada olduğunu göster-mektedir.

Amaç, Türk milletine ve devletine vücut veren bütün ortak de-ğerleri yıkmaktır.

Türkiye, hem silahlı terörle hem de etnik bölücülükle mücade-lede artık karar eşliğindedir.

Ya bu ihanet ve melanet odakları Türkiye'nin ortak değerlerini savunma azim ve iradesini kırarak ülkeyi kanlı bir bölünme ve iç ça-tışma sürecine sokacaktır.

Ya da Türkiye Cumhuriyeti devleti tüm imkânlarıyla bu saldırı-lara gereken cevabı vererek bu hıyanetin belini kıracaktır.

Bir varlık ve beka sorunuyla karşı karşıya bulunan ülkemizde herkes yerini, yönünü ve safını artık açık bir şekilde belirlemek zo-rundadır.

Türkiye'nin kör bir uçurumun kenarına sürüklendiği bu nokta-da, artık nabza göre şerbet verecek, çağdaşlaşma ve demokratik-leşme gibi sloganlarla etnik bölücülüğü cesaretlendirecek her söy-lem işbirlikçiliktir.

Siyasi çıkar hesapları peşinde koşmak ve Avrupa Birliği norm-ları adına bölücülüğün amaçlarına hizmet edecek projelere taşe-ronluk yapmak bölünmeye hizmet olarak değerlendirilecektir.

Dağda, şehirde her değerimize ateş saçan şerefsizler, üniversi-teleri de karıştırmak istemektedir.

Teröristler ilim ve irfan yuvalarımızı kirletmektedir.

Bilhassa 23 Mart günü Hacettepe Üniversitesi'nde yaşanan olaylar, diğer üniversitelerde baş gösteren terörist tahrikleri alarm zilleri çalmaktadır.

Hala medyada karşıt görüşlü öğrencilerin kavgasından bahse-dilmektedir.

Hala bazı üniversite rektörlüklerinin açıklamalarında çatışma-ların öğrenciler arasında olduğu iddia edilmektedir.

Bu nasıl bir hezeyan, nasıl bir akıl tutulması ve zırvadır?

Tekrar söylüyor, altını kalın şekilde çizerek ifade ediyorum; üniversitelerde bir yanda yalnızca öğrenimlerine devam etme,

sınıflarını geçme gayesi taşıyan Türk gençliği varken, diğer yanda PKK'nın yedekleri, üniversitedeki uzantıları vardır.

Hiç kimse sorumluluktan kaçmasın, gerçekleri haykırmaktan korkmasın.

Çağrım hükümetedir.

Çağrım YÖK'edir.

Çağrım rektöleredir.

Artık kararınızı veriniz.

Durduğunuz yeri netleştiriniz.

Üslup ve beyanlarınızı da acilen temizleyiniz.

Öğrencinin görevi okumak, ailesine, milletine ve ülkesine hayırlı ve faydalı birer fert olmaktır.

Hiçbir kardeşim nedeni ne olursa olsun, herhangi bir kavganın tarafında, kısır tartışmanın içinde bulunmamalıdır.

Milliyetçi-Ülkücü gençlik provokasyonlara gelmeyecek kadar dikkatli ve uyanıktır.

Milliyetçi-Ülkücü gençlik başkalarının tuzağına düşmeyecek kadar sabırlı ve şuurludur.

Milliyetçi-Ülkücü gençlik cesaretini ve geleceğini heba etmeyecek kadar akli başında ve uzak görüşlüdür.

Oyun varsa, bozacak olan Türk gençliğinin potansiyel gücü, eğilmez başı olan Milliyetçi-Ülkücü gençliktir.

Türk devletinin güvenlik görevlileri vardır ve onlara güvenimiz tamdır.

Hiç kimse kendisini polisin, askerinin yerine koymamalıdır.

Ve üniversiteler teröristleri, destekçilerini derhal kampüslerden arındırmalı, gittikçe tehlikeli düzeye çıkan gerilimin önüne geçmelidir.

Bizim sokaklarda işimiz yoktur.

Bizim kaybedecek zamanımız, yarınları karacak evladımız da yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi ne yapacaksa iktidarda yapacak, neyi hedefliyorsa meşru yollardan ulaşacaktır.

Bunların bilinmesini ve herkesin buna göre hareket etmesini ümit ediyor, gelişmeleri yakından takip ettiğimi özellikle belirtmek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye istikrarsızlık döngüsüne hapsedilmiştir.

Toplumsal hayat kriz geçirmektedir.

Karaman'da 45 evladımıza yapılan cinsel saldırı vakası hafife alınacak bir konu değildir.

Beddualarla adı hatırlanacak sapık en iğrenç suçu işlemiştir.

Ve bunu, ismi medyaya yansıyan bir vakfın çatısı altında yapmıştır.

Elbette her kurum, kuruluş, dernek veya vakfın içinden böylesi müptezel ve münferit tipler çıkabilecektir.

Önemli olan bu canileri süratle toplumdan ayıklamak ve adalete teslim edebilmektir.

İktidar partisi AKP'nin çocuk istismarı konusundaki ikircikli ve gelgitli tutumu bizim bir diğer üzüntü kaynağımız olmuştur.

Partimizin vermiş olduğu çocuk istismarlarını araştırma önergesine önce hayır diyen, bir gün sonra da kamuoyu baskısı nedeniyle çark eden şüphesiz ki Adalet ve Kalkınma Partisi'dir.

Başbakan'ın Manisa'da gerçekleri çarpıtan, AKP'nin bu konuda en ön safta olduğunu ifade eden sözleri asılsız ve yalandır.

Türk milleti her şeyi görmüş, tarafları fark etmiş, niyet sahiplerini okumuştur.

Sırf önergemize hayır demek için çocuk istismarına kulak tıkayan AKP'nin maskesi açıkça düşmüş, makyajı akmıştır.

Arkasından çok şükür akliselim galip geldiğinden, TBMM'de çocuk istismarıyla ilgili araştırma komisyonu bizim yoğun çabalarımızla, diğer muhalefet partilerinin desteğiyle, son etapta ise AKP'nin evet demesiyle kurulmuştur.

Karaman'daki vahşiliği kınamak yetmeyecektir.

Sapığın en ağır şekilde cezalandırılması konusunda toplumsal bir konsensüs olduğu tartışmasızdır.

Adalet buna ilgisiz ve duysuz kalmamalıdır.

Zira adalet, tıpkı 17-25 Aralık sürecinde olduğu gibi, hakkı teslim etmez, müdahalelere açık olursa, toplum vicdanı bir kez daha darbe yiyecektir.

Kim suç işlemişse hak ettiği cezayı çekmeli, yapılanlar kimse-nin yanına bırakılmamalıdır.

İster terörist, ister tecavüzcü, ister rüşvetçi, isterse de bir başka türden suçlu olsun, mutlaka ağır şekilde karşılığını görmelidir.

Mahkemelerin baskı altına alınması, hakim ve savcılarının siyasi zulüm görmeleri hukuk devletine kesif bir saldırıdır.

Böyle bir durumda devlet ağır yara alacaktır.

Türkiye'nin uzunca bir süredir adalet terazisi kırıktır.

Yandaşlık, tarafgirlik, siyasi hesap ve kumpaslar hukuka deli gömleği giydirmiştir.

Yaklaşık bir haftadır 17-25 Aralık rüşvet ve yolsuzluk sürecinin kilit ismi olan İranlı karanlık bir şahsın ABD'de yakalanıp mahkeme önüne çıkarılması konuşulmaktadır.

Herkesin dilinde İranlı şarlatanın ne olacağı, ABD'ye hangi pazarlıkların sonucunda gittiği, bu adli takibatının nereye dayanacağı konusu vardır.

Havuz medyası ise, iddianameyi hazırlayan ABD'li savcının paralel olduğuna peşinen hükmetmiş, okyanus ötesi kaynaklı yeni bir darbe planı yapıldığına dair yorum ve haberleri ısıtıp ısıtıp servis etmiştir.

Bu savcının paralel olup olmadığını elbette bilemeyiz. Kaldı ki merak da etmiyoruz.

Çünkü ülkemiz yeterince paralel yorgunu, yeterince paralel karmaşanın mağdurudur.

Fakat şunu da söylemeden geçmek sanıyorum doğru olmayacaktır:

Yeni bir algı operasyonu, yeni bir sinsi kampanya devreye alınmıştır.

Bizim ABD'li bir savcının yazdığı iddianameden öğreneceğimiz, bulacağımız, şimdi oldu diyeceğimiz esasen bir şey bulunmamaktadır.

İranlı kaçakçının çevirdiği dolapları, yediği herzeleri biz zaten biliyor, detaylarıyla hafıza kayıtlarımızda taşıyoruz.

ABD'den duyacağımız yeni bir şeyin olmadığını, olsa bile bunun kanaatlerimizi temelden değiştirmeyeceğini, eğer varsa, okyanus ötesinden kaynaklı siyasi tasarımlara prim ve destek vermeyeceğimizi de açık yüreklilikle ifade ediyorum.

Türkiye veya ABD'de şarlatan her zaman, her yerde şarlatandır, kara paracı, altın kaçakçısı, rüşvet simsarı olmak malum şahıs için değişmeyecek bir kaderdir.

Bu itibarla, derin tahlillere, uzun analiz ve değerlendirmelere gerek olmadığı düşüncesindeyim.

Yine de 4 Nisan'da hakim karşısına çıkarılacak İranlı kara paracının alnına kara bir leke gibi yapışmış tüm iddia ve suçlamalardan dolayı sonuna kadar yargılanması sağlanmalıdır.

Bu hukuki süreçte hükümetin bilgi ve belge verilmesiyle ilgili taleplere soğuk ve mesafeli durmaması başlıca tavsiyemizdir.

İranlı kara para tüccarı yolsuzluk ve kanunsuzlukların hesabını Türkiye'de vermedi, dilek ve temennimiz bari ABD'de vermesidir.

Türk milleti bu kanun kaçağının hakkında ne karara varılacağını, adli sürecin nereye kadar uzanacağını sabırla beklemektedir.

Gerçekler ortaya çıkarılmalı, gayri meşru ilişkiler somutlaştırılmalı, suç ve suçlular deşifre edilmeli, yetim hakkına göz koyan haramzadeler halkasının önemli siması bedel ödemelidir.

Madem İranlı kaçakçı tutuklanmıştır, madem mahkemeye çıkarılacaktır, o halde gizli saklı bırakılan, milletimizin gözünden kaçırılan ne varsa hesabı görülmelidir.

Türk milleti bu yargılamanın sonucunu beklemektedir.

Şimdiden söyleyeyim, gün gelecek, devran dönecek 17-25 Aralık'ın hesabı sorulacaktır.

Mazlumların ahı yerde kalmayacak, rüşvet ve yolsuzluktan karmış devirlerin kapakları ardına kadar açılacaktır.

Şunu unutmayınız ki, Milliyetçi Hareket Partisi, başka başkentlerin arkasına düşmeyecek kadar onurlu, komşuda pişsin bize de düşün demeyecek kadar şahsiyetli, akıntıya kapılmayacak kadar iradeli, siyasi operasyonlara gelmeyecek kadar da akıl sahibidir.

İranlı kara paracının aleyhinde ne söylenirse söylensin, milli vicdan hakkındaki hükmü çoktan vermiş, gereğini ifa için sadece uygun zaman ve zemini beklemek için pozisyonunu almıştır.

İnanıyorum ki bu da çok uzak değildir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Başbakan Davutoğlu anayasa konusunda yol haritası hazırladıklarını söylemiştir.

Ve anayasa yazımı için kolları sıvadıklarını açıklamıştır.

Durum böyleyse TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu'na ne olacaktır?

AKP'de uzlaşmadan kaçmaya mı karar vermiştir?

Davutoğlu'nun bu acelesi nedir, neye yormak gerekmektedir?

CHP'yi ikna için sırasıyla hangi faaliyetler yapılmıştır?

AKP'nin kısa süre içinde TBMM'ye getirmeyi vaat ettiği yeni anayasa hazırlığı toplumsal mutabakatı yok saydığına göre, Türk milleti bu oldubittiye nasıl cevaz verecektir?

Cumhurbaşkanı AKP'yle MHP'nin azami müştereklerinden bahsetmektedir.

Ve iki partinin el birliğiyle yeni anayasayı milletin huzuruna çıkaracağına inandığını söylemektedir.

Bizim AKP'yle azami müştereklerimizin neler olduğu öncelikle iddia sahibinin açıklayacağı bir husus olup bizim meselemiz değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin yeni anayasa çerçevesindeki görüşleri belli ve nettir.

Bizim duruş ve tutumumuzda herhangi bir değişiklik olmamış, olmayacaktır.

Bizim AKP'nin tek yanlı, dayatmacı, millet ve devlet çıkarlarını ikinci plana atan anayasa yapımına iyimser bakmamız mümkün değildir.

Ve de AKP'nin başkanlık pençesine alınmış yeni anayasa hazırlık teşebbüsünün doğru, isabetli ve meşru bir tercih olmayacağı da bugünden aşıkardır.

AKP, B planına göre davranıp hazırladığı yeni anayasayı TBMM'ye getirdiği takdirde, Milliyetçi Hareket Partisi gerekli

demokratik mücadelesini ve kamuoyunu aydınlatma görevini kararlılıkla yerine getirecektir.

Anayasa kapsayıcı olmadıktan, siyasi ve sosyal tarafların iştirakiyle üzerinde geniş bir ittifak sağlanmadıktan sonra hiçbir yaraya merhem olmayacak, hiçbir beklentiye cevap teşkil etmeyecektir.

Bu kadar önemli bir toplumsal sözleşmenin bir ayda yazılması nasıl mümkün olacaktır?

Başbakan'ın bu soruya verecek mantıklı bir cevabı olduğuna inanmak istediğimi, Türkiye'nin bu nazik ve kırılğan döneminde anayasa kaynaklı yeni tartışmaların hakikaten de felaketle sonuçlanacağını ikaz ve önemle belirtmek istiyorum.

Ülkemizin kaybedecek, israf edecek zamanı kalmamıştır.

Biliyoruz ki, yeni gelişme ve dinamikleri kavrayamayanlar, gerekli atılım ve dönüşümleri başaramayacak ve hatta anlamlandıramayacak olanlardır.

18. yüzyılda başlayan gelişmeleri ve tehlikeleri zamanında fark edip idrak edememiş olmanın bedelini, iki yüz yıl süren bir "geri kalmışlık" süreciyle Türkiye pahalı bir şekilde ödemiştir.

Bu nedenle, geleceği belirleyen değil, başkalarının belirlediği geleceğe doğru sürüklenen bir ülkede siyaset değer üretmeyecektir.

Bugün yeniçağın dinamiklerini yorumlayarak Türk milletini ve Türkiye'yi küresel alana millî kimlik ve değerleri ile taşıma mecburiyetimiz vardır.

Köklü dönüşümü başarmak ve geri kalmışlığın bütün tortularını tasfiye etmek, önümüzde tarihi ve milli bir görev olarak durmaktadır.

Bunun için de kavgaya değil barışa, ihtilafa değil uzlaşmaya, ayrılmaya değil birleşmeye, yalana ve kişisel amaçlara hizmete değil Türk milletinin aydınlık geleceği için fedakarlığa ihtiyaç vardır.

Türk siyasetine düşen görev, kafa karıştıran, akıl çelen, ufuk daraltan zihniyetlerin etki alanına takılmadan hak bildiği yolda arkasına bakmadan hızlı adımlarla yürümektir.

Ancak böylesi bir emin ve sağlam yürüyüşün istikrarlı hızı bizi, bizden önce yola çıkmış ve maalesef gelişmişlikte fark atmış toplumlara yetişmemizi ve onları geçmemizi sağlayacaktır.

Yeni anayasa hazırlık süreci şayet geniş kapsamlı bir mutabakata dayanır, milli ve manevi gerçekleri ihtiva ederse gelişme ve kalkınma yolunda önemli bir eşik aşılabacak, yoksa 140 yıllık tartışmalar artarak devam edecektir.

Türk siyaseti ve siyasetçisi, hukuk kurallarının tam ve eksiksiz işlediği bir ortamda, ülke kaynaklarını en iyi ve en verimli bir şekilde kullanarak ülkesini geleceğe hazırlayıp taşımakla mükelleftir.

Herkesi de bu ortak amacın gerçekleşmesi yolunda göreve, sorumluluk almaya davet ediyorum.

Şayet samimiyetle istersek Türk Milleti;

Manisa'sı, Siirt'i, Afyon'uyla,

Malatya'sı, Şırnak'ı, Adana'sıyla,

Batman'ı, Balıkesir'i, Ağrı'sıyla,

Samsun'u, Hakkari'si, Rize'siyle,

Erzurum'u, Trabzon'u, Muş'uyla,

Iğdır'ı, Diyarbakır'ı, Bitlis'iyle,

İstanbul'u, Ankara'sı, İzmir'i, kısaca 81 iliyle;

Doğusu ve Batısıyla, Kuzeyi ve Güneyiyle ayağa kalkacak ve 79 milyon tek yumruk olacak, inşallah bir güneş gibi doğacaktır.

Aziz milletimiz müsterih olsun. Gönlünü geniş tutsun.

Milliyetçi Hareket husumete değil, son ferdine kadar kardeşliğe vardır.

Ancak, milli varlık tehlikeye düşerse gereğini yapmaya da hazırdır.

Bayrağın gönderden indiği yerde,

Bin yıllık kardeşliğin katledilmek istendiği anda;

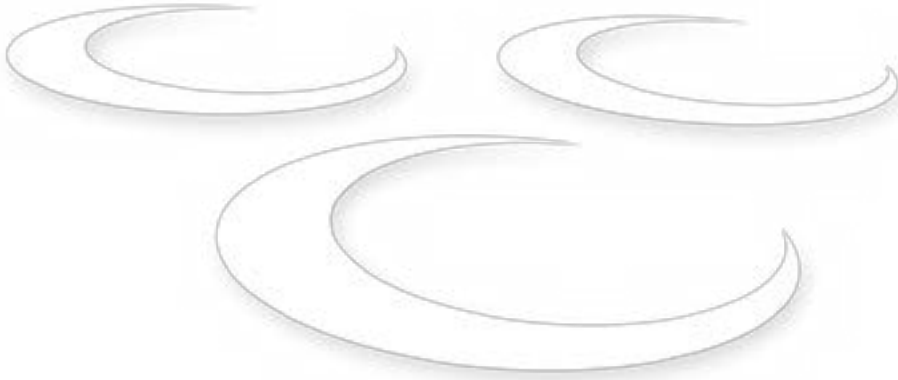
Maldan, mülkten ve candan vazgeçmeye hazırdır.

Bu bizim Türk tarihine olan şeref sözümüzdür.

Kutlu ecdadımıza olan namus borcumuzdur.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, her birinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 NİSAN 2015

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan grup toplantımızda sizlerle paylaşacağım düşüncelerime geçmeden önce muhterem heyetinizi sevgi ve saygımla selamlıyorum.

Vatan sevdasıyla kavrulmuş yüreklerin bugünlerde yüzü soluk, bakışları soğuktur.

Çünkü Türk vatani darboğazda, Türk milleti dar ve şiddetli bir terör koridorundadır.

Ülkemizin temelleri çatırdamakta, altındaki sağlam zemin kaymaktadır.

Vatandaşlarımızın neşesi yoktur.

Türk milletinin yaşama sevincine gölge düşmüştür.

Milli güvenlik lekelenmiş, sınırlarımız laçkaya dönmüştür.

Duyduğumuz üzüntü büyüktür.

Yine de karamsar olmayacağız, yine de çözülme ve parçalanma şartlarını ihtiva eden teslim senedine olur vermeyeceğiz.

Ancak bir gerçeği çok açık şekilde gösterip hakikate sözcülük yapmaktan da geri durmayacağız.

Türkiye'de vahim bir yönetim sancısı, örtülemez fiili bir iktidar boşluğu vardır.

Başımıza her ne geliyorsa ihmallerin sonucudur.

Hangi krizi yaşıyor, hangi kaosa düşüyorsak, bunların hepsi tarihin yanlış yerinde duran, milli ve ahlaki savrulmalar yaşayan devlet ricalinin eseridir.

Hiç kimse başını kuma gömmesin, Türkiye yoğun bakımda, ateş çemberindedir.

Hiç kimse gözünü kapatmasın, şayet uyuyorsa doğrulsun; zira Türkiye tüm varlığıyla, tüm kaynak ve değerleriyle hedeftedir.

Uydurduğumuzu, abarttığımızı düşünen bulunuyorsa, mübarek analarımızın gözlerinden dökülen yaşların, evlerin duvarlarında çınlayan ağrıların, cami avlularında toplanan kederli yüzlerin en kalıcı cevap olacağını söylemek isterim.

Sürekli yutkunuyor, yumruklarımızı sıkıyoruz.

İçin için ağlıyor, gencecik fidanlarımıza kahroluyoruz.

Şehitler geldikçe, yavrular yetim, gelinler dul kaldıkça; analar, babalar feryat ettikçe hayat bize zindan oluyor, canımızdan can gidiyor.

Polis memuru Kırşehirli Feyyaz Yumuşak ile Polis memuru Niğdeli Okan Acar 22 Temmuz 2015 günü Ceylanpınar'daki evlerinde uykudayken kurşunlanmışlardı.

Teröristler cinayet döngüsünü böylelikle başlatmışlar, köksüz çözüm korosunu, kimliksiz müzakere kadrosunu ters köşeye yatırmışlardı.

O günden bugüne kan hiç durmadı.

Teröristler öldürmeye hiç ara vermedi.

Türk vatanına musallat olmuş keneler en ufak ıslah ve terbiye hali göstermeden saldırdılar, umutla yanan ocaklara incir ağacı diktiler.

Kara kış geliyorum diyordu, ama iktidar önemsemedi.

Felaket ayak sesini duyuruyordu, ama iktidar dikkate almadı.

Nasıl olsa çözüm süreci devrede, fakat milli vicdan devre dışıydı.

Son terörist kalıncaya kadar mücadele çizgisinden, teröristlerle diyalog ve görüşme yönüne sapanlar hazırlıksız yakalanmıştı.

Türkiye normalleşme eşiğinin kritik bir aşamasındaydı. Böyle diyorlardı.

Silahlar susacak, dev bir adım atılacaktı. İddiaları buydu.

Demokratik süreç içinde çözüm olacak, ülkemiz bahara uyanacaktı. Tezleri bu yöndeydi.

Çözüm süreci bölgemizdeki huzur ve barış ortamının reçetesiydi.

Sürece büyük anlamlar yükleniyor, beklentiler alabildiğine şişiriliyordu.

Çözümün birlik ve kardeşlik modeli ve esenlik projesi olduğu dillerdeydi.

Hatta öyle bir hamaset ve hamakat rüzgârı estiriliyordu ki, çözüm sürecinin 1. Dünya Savaşı'ndaki ve Balkan bozgunundaki acılarımızın bir daha yaşanmaması konusunda teminat olduğu bile söylenebiliyordu.

Gerçeklerin ne olursa olsun ortaya çıkma huyu gözden kaçmıştı.

Doğruları çarpıtmanın kimseye yarar sağlamayacağı, sahnelenen algı oyunlarının dikiş tutmayacağı da görülüyor, hesaba katılmıyordu.

Maalesef AKP'nin PKK'yla kurduğu kanunsuz ilişkilerin seyir defteri çukurlardan fıskırdı, hendeklerden çıktı, barikatların dibinde yırtılmış halde bulundu.

Ceylanpınar'dan itibaren başlayan zincirleme suikast ve cinayetler serisi artık ancak savaş şartlarında verilen can kaybı sınırına vardı, buraya dayandı.

Diyarbakır'da 31 Mart 2016 Perşembe günü;

Polis memurları, Ankaralı Alper Zor, Mersinli Necdet Alıcı, Osmaniye'li Fatih Mehmet Ertuğrul, Yozgatlı Mustafa Yiğitalp, Hataylı Serkan Talan, Erzurumlu Mustafa Karakaya, Bursalı İlyas Kaygusuz, Amasyalı İdris Polat ise Hakkari Yüksekova'da kara toprağa sere serpe düştüler.

Yine aynı günde, Uzman Çavuşlar Gaziantep'li Gökhan Alıcı, Trabzonlu Emre Sarıtaş Mardin Nusaybin'de son nefeslerini verdiler.

2 Nisan 2016 Cumartesi günü kanlı heyelan devam etti:

Komiser Yardımcısı Kayserili Mustafa Sezgin Yüksekova'da; Polis memuru Kahramanmaraşlı İsrail Kargı, Astsubay Çavuş Manisalı Atilla Kaya, Uzman Çavuşlar; Giresunlu Bekir Kelleci, Kayserili Mehmet Polat, Balıkesirli Aycan Özdil, Diyarbakırlı İbrahim Akdemir, Çorumlu Saim Saygı Nusaybin'de şehit oldular.

Dün de yine Nusaybin'de PKK'lı teröristlerin roketatarlı saldırısında Binbaşı Kayserili Turgay Çelik, Astsubay Üstçavuş Nevşehirli Selçuk Karabakla ve çocuklarını aşı yaptırmaya götürürken silahlı saldırıya uğrayan geçici köy korucusu Adnan Durak şehit düştüler.

Sosyal medya hesabından, "artık bir şehit daha vermeye inanın bünyem kaldırmayacak" sözlerinden bir müddet sonra şehit olan Jandarma Uzman Çavuş Aycan Özdil bizleri derinden yaralamıştır.

Yurdumuzun dört bir yanında, hemen her bölgemizden kalkan al bayrağa sarılı şehit naaşları son yolcuklarına gözyaşları eşliğinde uğurlandılar.

Rabbim hepsinin şهادetini mübarek kılsın. Haklarını bizlere helal etsinler.

Niyazım odur ki, Cenab-ı Allah bütün kahramanlarımızı rahmetiyle bereketlendirsın, Efendimize komşu etsin.

Şehitlerimizin ailelerine hürmetlerimi iletiyor, tekrardan baş sağlığı diliyor, yalnız olmadıklarını, Milliyetçi Hareket Partisi'nin her daim yanlarında sapsağlam duracağını önemle ve özellikle bildirmek istiyorum.

Kararlı bir şekilde ve sonuna kadar ifade ediyorum ki: "Şehitler Ölmez Türk Vatanı Bölünemez, Bölünmeyecektir."

Değerli Arkadaşlarım,

Hatırlayınız, Cumhurbaşkanı Erdoğan 13 Şubat 2015'de Meksika'da haklı olarak; "Biz siyasiler ülkemizde işlenen cinayetlerden sorumluyuz" demişti.

21 Ocak 2015'de, İstanbul'da düzenlenen İslam İşbirliği Teşkilatı Parlamento Birliği 10.Konferansı'nda Fransa'daki terör saldırısına değinmiş ve şöyle seslenmişti: "Daha önce de suçlu bulunan bu insanları niye takip etmediniz, sizin istihbarat teşkilatınız çalışmıyor mu?"

AKP Genel Başkanı ve Başbakan sıfatı taşıyorken 20 Mayıs 2014 tarihli Meclis grup konuşmasında tarihe not düşen bir hüküm cümlesi kurmuş ve demişti ki:

"Dicle'nin kenarında kurdun kaptığı koyun bile benim mesuliyetim altındadır."

Başbakan Davutoğlu da boş durmamış, o da teröre meydan okuyan söz kervanına ilavelerde bulunmuş ve "kamu düzenini boz-durmayız" ifadesini onlarca kez tekrarlamıştı.

Başbakan kendisini eğer yeni bir müsamerede görmüyorsa, sözlerinin nereye varacağını sanıyorum teferruatıyla hesap ediyordu.

Kaldı ki hesap etmesi de gerekirdi.

Aksi halde dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmak da mümkündü.

Ne var ki hükümet terörizmin boyutunu göremedi, yaygınlaşan bölücülüğün, silahlı eşkıyalığın önüne geçemedi.

Ne Cumhurbaşkanı, ne de Başbakan teröristlerin saldırı planlarını öngöremediler, yeni vahşi yöntemlerini okuyamadılar.

Dikkat ediniz, Silopi, Cizre, Sur, İdil, Yüksekova, Şırnak merkez ve bilhassa Nusaybin'de üzerinde önceden detaylı şekilde düşünülmüş eylem ve provokasyonlar birer birer icra edilmiştir.

Terör örgütü rutinini dışına çıkılmış, infazlarını otomatığe bağlamıştır.

Nusaybin'e gelesiyeye kadar, el yapımı patlayıcıları binaların kolon diplerine yerleştiren katiller, şimdi taktik değiştirmişler ve bombaları duvarların içine yerleştirerek sıvayla kapatmışlardır.

Son günlerde bu adiliğin, bu alçaklığın bedeli vatan evlatları tarafından ağır şekilde ödenmektedir.

Nusaybin'deki binaların yaklaşık yüzde 90'nına el yapımı patlayıcıların tuzaklandığı medyaya yansıyan düşündürücü gerçeklerdendir.

Bunun yanında yıkılması daha da güç ve zaman alan çelik plakalı duvarlar sokak aralarına kademe kademe örülmüştür.

Sur'da, Cizre'de 2 tank topuyla yerle bir edilen barikatlar Nusaybin'de daha da tahkim edilmiş vaziyettedir.

Teröristler bunları yapıyorken, hükümet nerede geziyor, valiler, güvenlik ve istihbarat görevlileri neyle uğraşıyordu?

Yüksekova'da şarkılı türkülü el yapımı bomba hazırlayıp çaydanlıkların içine yerleştiren şerefsizleri hiç mi gören, hiç mi duyan olmadı?

Bomba yapımında kullanılan amonyum nitrat çuvalları elden ele gezerken hiç fark edilmemiştir.

Anlaşılan odur ki, Türkiye'miz yalnızca Allah'a emanettir.

Nusaybin bombayla doldurulurken, sokak ve caddeler barikatlarla çevrelenirken, evler baştan ayağa silah yığınağı yapılırken koltuğunu ısıtmakla meşgul olan mülki amirler ne yapmıştır?

Ortada çok ciddi bir güvenlik ve istihbarat zaafı vardır ve kesindir.

Başka ülkeleri bu kapsamda eleştirenlerin özeleştiri yaptıklarına, gerekli tedbirleri aldıklarına henüz şahit olunmuş da değildir.

Karşımızda es geçemeyeceğimiz bir namertlik bulunmaktadır.

Geçtiğimiz yılın Temmuz-Aralık ayları arasında, güvenlik güçlerinin teröristlere yönelik defalarca dile getirdiği operasyon teklini vali ne hakla, hangi gerekçeyle geri çevirmiştir?

Sayın Başbakan, bu devrin Ali Galibi'ni ne zamana kadar görevde tutacak, daha nereye kadar sabredeceksiniz?

Terörle mücadeleye açık çek ve destek veriyoruz, doğrudur.

Devletimizin ve güvenlik güçlerimizin sonuna kadar yanındayız, bu da şüphesizdir.

Ancak biz, işbirlikçiliğe ortak değiliz, hiçbir zaman da olmayacağız.

Devletimizin tarihi hak ve menfaatleriyle ilgili değerlendirmeleri, milletimizin beka ve güvenliğiyle ilgili yaklaşımları siyasetin önünde ve üstünde görürüz.

Çünkü biz Türkiye ve Türklük sevdasından yürekleri tutuşmuş Milliyetçi Ülkücü Hareketiz.

Başka türlü davranmak bize yakışmaz, bize uygun düşmez.

Allah için hem Cumhurbaşkanı hem de Başbakan cevap versin:

Teröristlerin şiddete ve bombalara yatırım yapmalarını kasten görmeyen, duymayan, konuşmayan, bunu da dert etmeyen kim olursa olsun vatana ihanet etmiş sayılmayacak mıdır?

Bu Nusaybin'in hali nedir?

Hendekler hangi ara, çukurlar ne zaman, tüneller kimler tarafından açılmış, barikatlar nasıl dikilmiştir?

Daha kaç il ve ilçelerimizde buna benzer bir tablo hazırda beklemektedir?

Sayın Başbakan, farkındayım, Serokluğu çok sevdim, Allah var ya bu isim sana tam oturdu, sende iyi tuttu, seninle üne ve şöhret kavuştun.

İmara açılan, acil kamulaştırmaya alınan Sur'a yerleşmeyi bile düşünüyorsun, Allah tamamına erdirdin, gözümüz yok, hayrını görürsün, mutlu mesut olursun inşallah.

Konyalıydın, şimdi oldun Diyarbakırlı. Dilerim talihin açık olsun.

Tarihi Türk şehri Diyarbakır'daki konuşmada hitap ettiğin meydanı yakından incelediğimde, gördüm ki, gururla sallanan tek bir Türk bayrağı yoktu.

Görünürde bunu mesele etmedin, eminim ki sen de bundan şikâyet etmişsindir. Başka türlüünü zaten kabullenmek imkânsızdır.

Fakat gel bu Nusaybin'e biraz kafa yoralım, gel şu teröristlerin Türk vatanına nasıl mevzilendiğini, bombalarla nasıl demirlediklerini düşünelim.

Teröre destek veren, bölücülüğün peşine takılan, suç ve cinayetlerde fiilen payları bulunan PKK'nın Meclis'teki uzantılarıyla ilgili dokunulmazlıkları öncelikli olarak ve acilen kaldıralım.

Sayın Davutoğlu, bilesin ki zaman geçiyor, milli vicdan kanıyor. Ayak sürüme, ağırdan alma, suya yazı yazma.

HDP'lilerin dokunulmazlık zırhını delelim, bunu millet istiyor.

Kimin suçu ve günahı varsa adalet önüne çıksın, kim bu aziz millete yan gözle bakıyorsa, çatık kaş, asık suratla nifakın yanında duruyorsa Türk hukuku üzerine gitsin.

Mani olmayınız, engel çıkarmayınız, sadece adaletin önünü açınız ve PKK'lıları mahkemeye çıkarınız.

Buna var mısınız? Buna tamam diyor musunuz?

Dün, HDP'nin Adalet Bakanı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı hakkında verdiği gensoruya olumsuz baktık.

Niye, çünkü çocuk istismarıyla ilgili TBMM'de kurulması kararlaştırılan Araştırma Komisyonu henüz sonuca ulaşmamışken, planlanan siyasi ayak oyunlarına alet olmamayı tercih ettik.

Bize bu konuda kimse laf yetiştirmeye çalışmasın, tabii ki ilgili bakanların sorgulanmaya ve tartışmaya açık faaliyet ve sözleri olduğunu biliyoruz.

Buna rağmen Milliyetçi Hareket Partisi, bu aşamada flu baktığı HDP'yle aynı kareye giremez, girmeyecektir.

Doğu ve Güneydoğu'da silahlı bölücülerin Meclis ayağıyla bir ve ortak hareket edemeyiz.

Biz sorumluluk ve milli şuur sahibi bir partiyiz.

Tutuşan fitne ateşi sönsün, evlatlarımız ölmesin, analarımız ağlamasın, terör destekçileri cezasız kalmasın istiyoruz.

Bakınız KCK davasında mahkum olmuş teröristler özgürlüklerine kavuşur kavuşmaz soluğu silah başında, bomba düzeneklerinin dibinde aldılar.

Aynı hatalar tekrarlanmasın, aynı gaflet kuyusuna bir daha düşülmesin. Bu defa durum kritiktir, artık bu anlaşılın.

Sayın Başbakan size ayrıca tavsiyem şudur: Nusaybin ve diğer operasyon yapılan il ve ilçelerde yaşayan vatandaşlarımıza çağrıda bulunun.

Onlara üç gün mühlet verin ve şehirleri tahliye etmelerini sağlayarak herkesi emniyetli yerlere alın.

Arkasından da Nusaybin'de taş üstünde taş, baş üstünde baş koymayın.

Şehitlerimizin kanını yerde bırakmayın.

Sur'u yeniden yapmak için kolları sıvamışken, Nusaybin'de tekrar inşa edilir, Şırnak, Yüksekova'da yeni baştan ve Türk-İslam mimarisine uygun olarak hayat bulur.

Şehadetlerin önü kesilmezse, hemen her ile giden kara haberler bitmezse, uyarıyorum, Türkiye iç savaşa sürüklenecek, Allah muhafaza Suriye'ye benzeyecektir.

Gidişat bu yöndedir.

Sayın Başbakan, hiç düşündün mü, vatan gittikten, Türkiye çözüldükten sonra siyaseti ne yapalım, iktidara gelsek bile buna nasıl sevinelim?

Dikkat ediniz, devletin çarkını uyum içinde döndürünüz.

Askerimizin, polisimizin ne ihtiyacı varsa gideriniz.

Gerekirse ekmeğimizi bölelim, gerekirse aç yatıp aç uyanalım, gerekirse sarayın masraflarından kısıp, bütçeden kaynak ayıralım; ama kahramanlarımız ne talep ediyorsa son kuruşuna kadar karşılayalım.

Bizi kaygılandıran bir başka husus ise devlet içinde yuvalandığı söylenen paralel yapılanmalarla ilgili açıklamalardır.

Cumhurbaşkanı'nın geçtiğimiz günlerde basına düşen bir demeci şayet doğruysa, devlet içten kelepçelenmiş, sırtından hançerlenmiş demektir.

Erdoğan, son günlerdeki şehit sayısındaki artış sebebinin paralel yapıya yakın polis ve askerlerden kaynaklandığını dile getirmişti.

Bu itiraf delilli ve ispatlı bir tahkikatın neticesi ise ister paralel, ister yamuk, ister küp şeklinde olsun; vatan hainlerinin, devlet düşmanlarının, Türkiye'nin karşısında yer almış muhalif cephenin alayının birden hakkından gelmek hükümetin siyasi namus borcudur.

Paralelciler PKK'yı kollayacaklar, Diyarbakır Bağlar'da gerçekleştiği iddia edildiği üzere, operasyon bilgilerini sızdıracaklar, istih-

barat ve güvenlik kaosu yaratacaklar, biz de buna sessiz kalacağız öyle mi? Yok öyle yağma, yok öyle bir dünya.

Bunlar kim ya da kimlerse hükümet ibreti alem için isimlerini tek tek, unvanlarını bir bir açıklamalı, bu çürümüşleri, bu kansızları deşifre etmelidir.

Ve de gereken her ne ise derhal yapmalı, paralelin kökünü kurutmalıdır.

Çünkü Türk milleti tarihin en önemli sınavındadır.

Bugün yaşananlar 1990'lı yıllara taş çıkartmaktadır.

Bizim vazgeçecek toprağımız, çizecek sınırimız, kaybedecek insanımız, terk edecek yurdumuz, sönecek yuvamız yoktur.

Milli mukavemeti kırmak her babayiğidin harcı da olamayacaktır.

Vatan namus simgesidir, millet şeref nişanesidir, devlet ebed müddet varlığımızın, egemenlik haklarımızın garantisidir.

Ne namusumuzu çiğnetir, ne nişanemizi yerlerde süründürür, ne de tarihi çıkarlarımıza hanel getiririz.

Fedakârlıklarıyla bize cennet bir vatan bırakan kutlu ecdadımızın yüzünü kara çıkarmamak için Türk milletini, Türkiye'yi gerekirse son ferdimize, son ülkücü toprak olasıya kadar savunuruz.

Muhterem Milletvekilleri,

Cumhurbaşkanı Erdoğan 29 Mart-1 Nisan 2016 tarihlerinde ABD'nin başkenti Washington'da bulunmuş, Nükleer Güvenlik Zirvesi'ne katılmıştır.

ABD Başkanı Obama'nın girişimleriyle 2010 yılından beri düzenlenen zirvede 53 ülkenin devlet ve hükümet başkanları da yerlerini almışlardır.

Nükleer silahlardan arındırılmış bir dünya fikrinin, bu yıl sonuncusu düzenlenen zirvenin ana fikri olduğu anlaşılmaktadır.

Dünyayı nükleer silahlardan temizlemek insanlık geleceği için hayırla anılacak ve herkesi memnun edecek bir misyondur.

Ne var ki, önce ABD başta olmak üzere, diğer batılı devletler bu bağlamda günah çıkarmayı denemeli, bunda da samimi ve tutarlı olacak cesareti gösterebilmelidir.

Erdoğan'ın ABD ziyaretinde nükleer güvenlik konusu ikinci plana düşmüştür.

En azından ülke gündemi bunu göstermektedir.

Erdoğan'ın ABD'ye intikali sırasında havalimanından itibaren başlayan olumsuzluklar ve nezaketsiz muameleler bizlerin gözünden kaçmamıştır.

Bizim Cumhurbaşkanı'na bakışımız bellidir.

Bugüne kadar aramızda geçen yoğun ve kıyasıya siyasi mücadeleler de unutulacak türden değildir.

Ancak Erdoğan ABD'de Türkiye Cumhuriyeti'ni temsil etmiştir.

ABD yönetiminin havalimanında Erdoğan'ı bir manga askerle karşılamaya layık bulması bir defa Türkiye'ye haksızlık ve saygısızlıktır.

AKP'li Dışişleri Bakanı'nın bir avuç insandan oluşan karşılama kuyruğuna telaşla girip ön safa geçmesi ve de durumu kurtarmaya çabalaması hiçbir gerçeği değiştiremeyecektir.

ABD, stratejik ve model ortaklığını kızığa almış gibidir.

Anlaşılan müttefiklik hukuku da bekleme odasıdır.

Erdoğan ABD'ye henüz ayak basmadan, havuz medyasında ileri geri birçok haber ve yorum da peşpeşe yayınlanmıştır.

Özellikle İranlı şarlatanın savunulması, bu kara paracının bey olarak anılması için bir başka tuhaf ve talihsiz yönü olmuştur.

İranlı karanlık simanın farklı odak ve çevrelerle mukayesesi, gönüllü avukatların Türkiye'den müdahil olma gayretkeşliği trajik komik olduğu kadar skandaldır.

Obama'nın Erdoğan'la görüşüp görüşmeyeceği üzerine adeta fallar açılmış, bahisler oynanmış, fırtına gibi tahminler yapılmıştır.

En sonunda Obama ile Erdoğan Beyaz Saray'daki Kırmızı Oda'da görüşünce yandaş mahfiller muratlarına ermişler, bunu sanki ABD'nin yeniden fethi gibi sunmuşlar, derin bir nefes almışlardır.

Elbette bu ikili arasında nelerin görüşüldüğüne dair bilginiz tarafların paylaştığı kadardır. Bunun dışında yorum yapmamız isabetli olmayacaktır.

Yine de aklımıza takılan ve öğrenmek istediğimiz bazı sorular vardır:

İlk olarak, Erdoğan, Türkiye-Suriye sınırının 98 km'lik hattında halen IŞİD'in elinde bulunan Menbic'e yönelik YPG ilerleyişine göz kırpmış, ümit vermiş midir?

ABD'nin Menbic'e operasyon için Türkiye'nin desteğini istediği sır değildir.

Bu desteğin sağlanabilmesi için operasyonlara katılacak Arap aşiretlerin YPG'nin kontrolündeki Suriye Demokratik Güçlerinden ayrılarak Türkiye'nin yürüteceği bir sicil taramasına girmesi hükümetin talebi olarak belirmişti.

Ayrıca IŞİD'in kontrolünde olan Mare'de, ülkemize yakınlığı söylenen 3 bin kişilik Arap-Türkmen gruplara hava desteği verilmesi de bir diğer talep olarak ortaya çıkmıştı.

Kırmızı Oda'da Erdoğan'ın PYD'ye karşı yumuşadığı, bu konuda ikna sürecine girdiği iddialarında gerçeklik payı var mıdır?

YPG'nin Fırat'ın batısına geçmesi halinde vurulacağı Obama ile Erdoğan arasında konuşulmayacak bir detay olarak değerlendirildiğine göre, Nusaybin'de Mehmetçiği, polislerimizi şehit eden bu katil örgütün yayılmasına, ABD desteğiyle stratejik noktaları ele geçirmesine hükümet gözünü kapatacak mıdır?

İkinci olarak muhtemel Menbic operasyonunda Türkiye'ye bir rol verilmiş, başkent Ankara temelli şartlar sonuna kadar savunulmuş mudur?

Üçüncü olarak, İranlı kara paracının kefareten vazgeçmesi ve hakkındaki yığınla iddialar Kırmızı Oda'da Obama tarafından gündeme getirilerek bir tehdit enstrümanı olarak kullanılmış mıdır?

Dördüncü ve son olarak, ABD yönetiminin YPG'yi kara gücü olarak gördüğü belli ve sabitken, Doğu ve Güneydoğu'ndaki terör saldırıları konusunda Obama'nın dikkati çekilmiş, tespiti yapılan ilişkiler ağı gösterilmiş midir?

Washington'da 50 dakikalık Kırmızı Oda seansı olurken, Ankara'da ABD Büyükelçiliği kendi vatandaşlarına tek tek saydığı 19 ilimize terör faaliyetleri gerekçesiyle gitmemelerini istemiştir.

Bu ne aymazlık, nasıl bir akıl tutulmasıdır?

Yıllarca terör örgütleriyle kapalı devre irtibat kuran, canilerin Kandil'de barınmasına ortam açan ABD'nin Türkiye'yi kötülemesi ve itibarıyla oynaması ayıplı, hastalıklı bir tavidir.

ABD terörden bu kadar çekiniyor, vatandaşlarının canından endişe ediyorsa, o zaman PYD'yi, PKK'yı niçin ve hangi insanlık değeri adına silahlandırmakta, üzerimize kışkırtmaktadır?

Erdoğan'a basın özgürlüğü ve demokrasi hatırlatması yaparken oldukça asabileşen Obama, sıra terör örgütlerine gelince yelkenleri indirmekte, gözlerini yummaktadır.

Teksaslının, Arizonalıının, Newyorklunun canı candır da, Yozgatlıının, Manisalının, İzmirliinin, Ankaralıının canı patlıcan mıdır?

Kenyalı Obama'nın, Kaliforniyalı varken, Konyalı Hasan'ı düşünmesini beklemiyoruz; ama hiç olmazsa insani ve vicdani erdem ve ölçülerin yanında durmasını istiyor, bunun da hakkımız olduğunu düşünüyoruz.

Değerli Milletvekilleri,

Erdoğan ABD'de buz gibi bir çehreyle karşılaşmıştır.

Bunun Türkiye adına bir kayıp olduğunu söylemek lazımdır.

Erdoğan Brookings Enstitüsü'nde verdiği konferans öncesi yaşanan protestoları Maryland'da Türk-Amerikan Kültür ve Medeniyet Merkezi'nin açılışıyla telafi etmeye çalışmıştır.

Bu ziyaretteki asıl püf nokta Erdoğan ile Obama'nın medyaya yansıyan söz düellosudur.

ABD Başkanı Obama, geçtiğimiz Cuma günkü basın toplantısında, bir soru üzerine, Erdoğan'ı basına yönelik menfi tutumu nedeniyle eleştirmiş, demokrasi vaat ederek geldiğini hatırlatmıştır.

Obama, Erdoğanla ilgili açıklamasında, demokrasiyi kime vaat ederek geldiğini boşlukta bırakmıştır.

Yabancı bir ülkenin devlet veya hükümet başkanının, Türkiye'nin Cumhurbaşkanı kim olursa olsun, hele bir de misafirse, gıyabında veya yüzüne karşı yaptığı eleştirisine sıcak ve normal bakamayız.

Erdoğan'ın çok hatası vardır, kaldı ki bunu devamlı söylüyoruz.

Erdoğan çok çam devirmiş, çok gönül kırmış, çok umut yıkmıştır. Bunu da biliyoruz.

Fakat Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nı yabancı bir ülkede hiç kimsenin parmak sallamayacağını da bir o kadar biliyor ve bunu savunuyoruz.

Obama giderayak terör örgütleriyle bağ ve bağlantısı konusunda durum muhasebesi yapmalı, sözünü bilip pişirmeli, ağzını derip devşirmelidir.

Bizim bu duruşumuzdan istifade eden fitnenin ve tezviratın makineli yuvaları yine ileri geri birçok çarpıtma ve suçlama getireceklerdir.

Ancak biz Türk milliyetçisiyiz, Obama'nın uydusu, ABD'nin sözcüsü, yanlış ve yalanın da müdafaacısı değiliz.

Şunu da görmemiz ve hakkı teslim etmemiz lazımdır ki, AKP'nin imaj ve saygınlığı ile Erdoğan'ın eski popülaritesi kalmamıştır.

Erdoğan'ın ABD'de, bu ülkeyi kast ve ima ederek; üst aklın Türkiye'de oyun oynadığını, Türkiye'yi bölmek, parçalamak, güçleri yeterse yutmak istediğini söylemesi hazin ve ibret verici bir görüştür.

Fakat aynı Erdoğan, Türkiye açısından geçmişte olduğu gibi bugün de ABD ile ilişkilerimizin vazgeçilmezliğine vurgu yapmaktadır.

Madem üst akıl tehlike saçmaktadır; o halde bugüne kadar Türkiye'nin 14 yıldır ABD yörüngesinde fırl fırl dönmesi, eline avucuna bakması nasıl izah edilecektir?

Bunda Erdoğan'ın hiç mi suçu, hiç mi vebali yoktur?

Üst akıl tarafından kurgusu yapılan, senaryosu yazılan, Türkiye'yi kapsamına alan Büyük Ortadoğu Projesi'ne bizim köylü Mehmet Ağa mı eşbaşkan olmuştur?

Erdoğan'ın haklı olarak eleştirdiği ve kendisine karşı öbek öbek toplanıp tepki gösteren PKK, YPG, yeniden faaliyete geçtiği anlaşılan ASALA ve paralelciler, düne kadar kimin dostluk, ortaklık ve kardeşlik çemberindeydi?

Bu sorulara cevap verecek kadar kocaman yüreği olan var mıdır?

Obama eleştirilerini Erdoğan'ın yüzüne söylediğini ifade ediyor.

Erdoğan böyle bir şeyin olmadığını dillendiriyor.

Aradan başını uzatan Dışişleri Bakanı eleştirileri önce inkar ediyor, sonra Erdoğan'a değil, Türkiye'ye olduğunu söyleyerek zannedersiniz gerdan kırıyor.

Obama'nın eleştirisi tufanı Türk milletinin hangi değerine olursa olsun, Milliyetçi Hareket Partisi iltifat ve itibar göstermeyecek, ademe mahkum etmekten de korkmayacaktır.

Ve inançla haykırıyorum, iktidarın kaynağı Vashington olmayıp aziz Türk milletinin yegâne sinesi ve varlığıdır. Herkes bunu bilmeli, buna göre hareket etmelidir.

Değerli Arkadaşlarım,

1 Nisan'ı 2 Nisan'a bağlayan gece Ermenistan Azerbaycan'a topçu atışlarıyla saldırmış, mütecaviz niyetlerini bir kez daha göstermiştir.

Bu saldırıda 12 Azerbaycanlı askerimiz şehit düşmüştür.

3 Nisan günü, Azerbaycan'ın karşı saldırıları durdurma kararını açıklamasına rağmen, Ermenistan gerilim ve şiddet politikalarını ısrarla sürdürmeyi tercih etmiştir.

Ermeniler, Türk toprağı olmasına rağmen işgal ettikleri bazı stratejik tepeler ve yerleşim yerlerini kaybedince iyice zıvanadan çıkmışlardır.

Ağdere, Terter, Hocavend, Fuzuli bölgelerinde Azerbaycan mevzileri top atışına tutulmuştur.

Bunun sonucunda dün 3 Azerbaycanlı gardaşımız daha şehit olmuştur.

Ermenistan, Türk topraklarının beşte birini işgal altında tutmaktadır.

Bu işgalden vazgeçilmediği, Ermeni saldırıları dinmediği sürece çatışmaların sürmesi güçlü ihtimaldir.

Ermenistan uluslararası hukuka uymalı, Azerbaycan'ın helali ve ecdat yadigârı topraklarından derhal çıkmalıdır.

Yukarı Karabağ ihtilafı hak, hukuk ve barışçı yollardan çözülmeli, AGİT Minsk Grubu Azerbaycan egemenliğinde olması gereken topraklarda Ermeni zulmüne son verilmesiyle ilgili duruş sergilemelidir.

Kardeş ülke Azerbaycan'ın toprak bütünlüğüne saygı ve riayet edilmelidir.

Sonu nereye varırsa varsın, Milliyetçi Hareket Partisi Azerbaycanlı soydaşlarının güçlü bir şekilde yanındadır.

Karabağ Kars kadar Türk'tür ve Türk'ün öz yurdudur.

Vatanlarını savunurken şehit olan kardeşlerimize Allah'tan rahmet diliyor, Azerbaycan'a ve Türk milletine başsağlığı temenni ediyorum.

Azerbaycanlı bir gazetecinin, ABD'de Cumhurbaşkanı'na soru sorarken şehitlerinden dolayı duygulanarak gözlerinin yaşarması aynı zamanda Türk'ün asil ve soylu tarafının göstergesidir.

Merak ediyorum, şehitleri hiç ağzına almayan, bırakınız gözleminin nemlenmesini, acıları bile paylaşmaktan kaçan ve korkan akıllere, sözde akademisyenlere, yarım aydınlara, medyada yer tutmuş bazı kokuşmuşlara Türk milleti nereye kadar sabredecektir?

Değerli Milletvekilleri,

Bu hafta içinde manevi güzellik ve ikramlarla karşılaşacağımız günler bizi beklemektedir.

7 Nisan'da Regaip Kandili'ni idrak ederken, 8 Nisan'da mübarek Üç Aylarla müşerref olacağız.

Şimdiden Kandili'nizi tebrik ediyor, Üç Ayların hayır ve bereketle geçmesini niyaz ediyorum.

Bugünden itibaren yoğun bir mesai yapacak olan Meclis'te siz muhterem milletvekili arkadaşlarıma başarılar diliyor, hepinizi en samimi duygularıyla selamlıyor, Rabbim'e emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

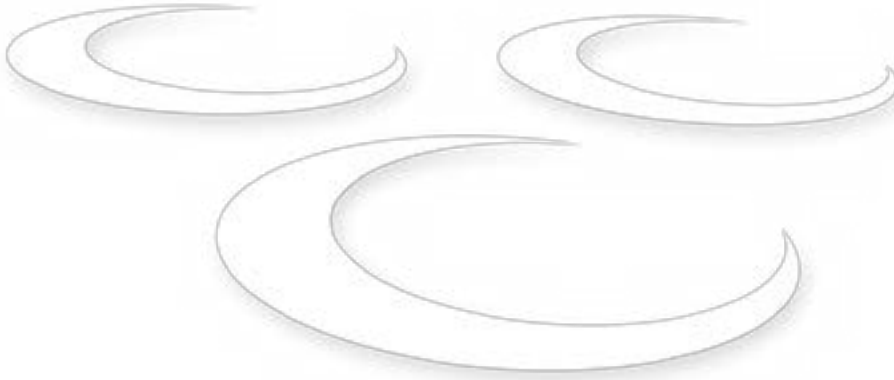
DEVLET BAHÇELİ'NİN

26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Misafirler,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Parti Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmamın hemen başında, insani değer ve ölçülerin çoraklaştığı bir dönemden geçtiğimizi ifade etmek istiyorum.

21.yüzyılın ilk çeyreğinde maalesef yeni bir Ortaçağ'ın, yeni bir karanlık devrin müessir iz ve sonuçlarını yaşıyoruz.

Özellikle İslam toplumlarında fikri tutukluk, zihni tutsaklık, vicdani durağanlık ciddi ve ileri boyutlardadır.

Akıl, iman ve insaf yolundan sapılmasının Müslüman coğrafyasında ne tür badire ve belalara ortam açtığı da yakinen görülmektedir.

İslamiyet'in özü hakkıyla kavranamadığından, Yüce Allah'ın ilahi buyrukları layıkıyla anlaşılamadığından manevi bir buhran hali adeta egemenlik kurmuştur.

Müslüman görünümlü münafıklar, mürşit kisveli müşrikler, mümin maskeli müfsitler İslam coğrafyasının mahvına ve mağlubiyetine hizmet etmektedir.

Bugün İslamiyet, tarihte hiç olmadığı kadar tehdit kuşağındadır.

Haçlıların yapamadığı, batıl emellerin başaramadığı ne kadar kötülük, ne kadar kalleslik varsa din bezirganları tarafından etap etap gerçekleştirilmektedir.

Bu hazin gerçek hepimiz adına kaygı ve üzüntü vericidir.

Efendimiz Hz. Muhammed'i hem hayranlıkla anmanın hem de rahmet ve bereket yüklü mesajlarını idrak etmenin önemli bir fırsatı olan Kutlu Doğum Haftası'nda, İslam toplumlarının perişanlığını da konuşmak zorundayız.

Bu yılki Kutlu Doğum Haftası etkinliklerinde insanlığı yüceltmek için birlik olmaya vurgu yapılmakta ve de "Hz. Peygamber, Tevhid ve Vahdet" teması işlenmektedir.

Kutlu Doğum Haftası, Resülü Ekrem'in rahmet mesajını bütün insanlıkla buluşturma çaba ve gayretinin aziz bir vesilesidir.

Efendimiz her şeyden önce Tevhid'i tebliğ eden, vahdeti öğütleyen insanlığın göz nuru, baş tacı, rahmet çağlayanıdır.

İslam toplumlarının bugünkü krizi, bugünkü derin sıkıntısı Efendimizi samimiyetle özümsemekten oldukça uzak olmalarıdır.

Peygamberimiz ne demiş, neyi tavsiye etmiş, neleri yasaklamışsa şu anda tam tersi yapılmaktadır.

Meselenin odak noktasındaki asıl sorun Tevhid inancından ve vahdet çizgisinden savrulmaktır.

En vahşi cinayetler İslam adına işleniyorsa, mezhepçilik kanser hücreleri gibi yayılıp tefrika tüm değerlere meydan okuyorsa ortada elbette devasa bir problem var demektir.

Tevhid Allah'ın varlığına ve birliğine imandır.

Vahdet ise bir olmanın ve birlikte yaşamının iradesidir.

Vahdet, Tevhid'in tamamlayıcısı, vazgeçilmez bir parçasıdır.

Efendimiz sayısız benin içerisinden, Allah'ın izni ve takdiriyle bizi bulmuş ve çıkarmış; kesret nehrinden vahdete denizine köprü kurmuş, Tevhid meşalesiyle de insanlığı aydınlatmıştır.

Bugünlerde İslam toplumları vahdetin neresinde, hangi durağındadır?

Peki Tevhid sancağı altında toplanma arzu ve çabası var mıdır?

İslamiyet'in itibar ve saygınlığına darbe üstüne darbe vuran şeytani planlara, kirli ittifaklara, şiddet tuzağına sessiz kalmak zımnen ortak olmak değil midir?

İsraf ve haram sultasına, isyan ve ihanet kumpasına tavır almak, tepki göstermek için neden gecikiyor, neyi bekliyoruz?

Hepinizden ricam, Ortadoğu coğrafyasına dikkatle bakınız.

İslam ülkelerini ihtimam ve itina ile bir bir inceleyiniz.

Göreceksiniz ki;

Adalet yoktur.

Anlaşma raftadır.

Barış uzaktadır.

Kardeşlik laftadır.

Paylaşma ve dayanışma itilip kakılmaktadır.

Birlik ve beraberlik duyguları ağır hasarlıdır.

Şefkat, merhamet ve hoşgörü komadadır.

Bunların yerine;

Savaş vardır.

Taassup ve tahammülsüzlük hâkimdir.

İhtilaf ve istismar egemendir.

Düşmanlık diz boyudur.

İtham, iftira, ikilik had safhadadır.

Yoksulluk, yolsuzluk, yozlaşma korkunç noktalardadır.

Bizleri kara kara düşündüren bu olumsuzlukların hangi biri Efendimizin ihlaslı söz ve nasihatlerine sığmaktadır?

Müslümanın Müslümanı katlettiği bir dünya cehennem değil de nedir?

Yüz milyonlarca Müslüman aç ve sefildir.

En az bu kadarı demokratik haklardan mahrumdur.

Buna karşılık batıya uşaklık yapmaktan utanmayan, küresel senaryolara kapı bekçiliğine soyunmaktan rahatsızlık duymayan krallar, şeyhler, emirler İslam toplumlarını iliklerine kadar sömürmektedir.

Görüyorsunuz, Suudi Arabistan Kralı Ankara'ya ayak basmadan yüzlerce lüks araç, korumaya alınmış şatafatlı oteller hizmetine tahsis edilmiştir.

Ne var ki, bir dilim ekmek diyen, birazcık hak ve hukuk isteyen milyonlarca gariban, muhtaç ve düşkünün hesaba katan, aklından geçiren, bunlarla ilgili tasalanan yoktur.

Bu çelişki yumağı Muhammedi ahlakla, Tevhid inancının ruhuyla bağdaşmakta mıdır?

Tevhid adaletsizliğin karşısındadır.

Tevhid şirkin hasmıdır.

Tevhid müsrifliğin tam karşı cephesidir.

Bu yüzden mühürlü kalplerin açılması ancak ve ancak Efendimizin samimiyetle tanınmasına, Tevhid ve vahdet şemsiyesi altında el ele vermeye bağlı olduğu düşüncesindeyim.

Eğer bu olursa, İslam toplumları huzuru bulacak, yeni bir asrı saadete uyanacaktır.

Eğer bu gerçekleşirse, İslamiyet kılıfı altına saklanarak kan akıtan, can alan bütün cani ve canavarların ürediği bataklık kuruyacaktır.

Şu tespit ve kararlılığımızın özellikle altını çiziyorum:

İslamiyet'i terörle ilişkilendirmeye, arasında bağ kurmaya çalışan kim varsa; elinde hançer, silah, kılıç, bomba bulunduğu halde haksızlığa, vahşete Allah kelamıyla da olsa hizmet eden kimler bulunuyorsa sapkındır, katildir, iblisle söz kesmiştir.

Müslümanlar yeni bir dirilişin yol haritasını dürüstçe arıyorlarsa, bilinsin ki bu çıkış Efendimizin kutlu hayatında, yüce kitabımız Kuran-ı Kerim'in mübarek sayfalarındadır.

Başka rehber, sahte alim ve fetva makamlarına yer ve gerek yoktur.

Niyazım odur ki, Cenab-ı Allah bizleri doğrudan, doğru insan olmaktan, rahmet ve mağfiretinden ayırmasın, yardım ve himayesini üzerimizden esirgemesin.

Efendimizin şefaati bizlerle ve tüm samimi inananlarla olsun.

Peygamberimizin alemleri nurlandıran tebliğini tam manasıyla idrak edip Tevhid ve vahdet istikametinden milim de olsa ayrılmayı Rabbim'den nasip ve müyesser eylesini diliyorum.

Efendimizin sahip olduğu ve ümmetine öğrettiği kardeşlik ve birlikte yaşama ahlakıyla her zorluğun yenileceğine, her engelin aşılacağına da yürekten inanıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Elbette ülkemizin pek çok meselesi vardır.

Üzücü olanı bunun görülmemesi, görülse bile çözülememesidir.

Siyasetteki kördüğüm ve kayıkçı kavgası milletimizin esas gündem ve beklentilerini perdelemektedir.

Çatışmacı üslup kutuplaşmayı teşvik edip kışkırtmaktadır.

Siyasete hakim olmasını ümit ettiğimiz nezaket ve zerafet yerine; kaba ve yaralayıcı suçlamalar belirgin ve etkin hale gelmiştir.

14 yıldır siyasi ahlak ve seviye diptedir.

Türkiye'nin ortak çıkarlarını gözetmekten aciz, Türk milletinin özlem ve beklentilerine tercüman olmaktan habersiz siyaset esnafı huzursuzluğu daha da derinleştirmektedir.

İşbirliği ve uzlaşma kanalları tıkanmış, gelişme ve kalkınma dinamikleri fos çıkmıştır.

Bilhassa iktidar partisi ile ana muhalefet partisi arasındaki hakaret yarışına Cumhurbaşkanı'nın da eklenmesi, üstelik açık taraf haline gelmesi ülkemiz adına üzüntü vericidir.

Hâlbuki insanımız gerilimden yorulmuştur.

Cepheleşmenin acı faturası her seferinde vatandaşlarımıza çıkmıştır.

Kaldı ki Türkiye'nin beka düzeyinde iç ve dış sorunları gittikçe karmaşıklaşmakta, kronikleşmektedir.

Meşrutiyet yıllarını aratmayan ucuz söz düelloları, ahlak ve edep yoksunu karşılıklı atışma ve tariz dolu ifadeler aleyhimize olacak şekilde tırmanmaktadır.

Türkiye iyi yönetilememenin sancısını her düzeyde hissetmektedir.

Ahlak ve adalet bunalımı sürekli kamçılanmaktadır.

Devlet adeta sahipsiz, adeta başıboştur.

Siyasi tansiyondaki yükseklik, iktidar partisindeki pervasızlık ve kontrolsüzlük ülkemizi uçuruma sürüklemektedir.

Toplumsal güven iniştedir.

Demokratik değerler buharlaşmaktadır.

"Gemisini yürüten kaptandır" anlayışı, "devletin malı deniz" mantığı öne çıkmaktadır.

Kanunsuzluk ve kanun kaçakları revaçtadır.

Haram yiyenler, hıyanete yandaş ve teşne olanlar rağbet görmektedir.

Suç ve suçluları caydıracak adalet mekanizmaları çalışmamaktadır.

Kırıkkale Silah Fabrikası Müdürü'nün, TSK'nın temel saldırı silahı olarak tasarlanan milli piyade silahlarının çizim ve tüm üretim planlarını yabancı bir firmaya satarken suçüstü yakalanması aslında her şeyin özetidir.

Bu vatan haini milli sırları kişisel menfaate dönüştürmeye cüret ve cesaret edecek kadar gözünü karartmıştır.

Kırıkkale Silah Fabrikası'nı şaibe altında bırakan söz konusu hainliğin başka ayak ve işbirlikçilerinin olup olmadığını; Türkiye'nin milli güvenliğine zarar verecek benzeri ihanetlerin gerçekleşip gerçekleşmediğini hükümet mutlaka açıklığa kavuşturmalıdır.

Milli güvenliğimiz açısından tehlike saçan bir diğer konu da vatandaşlarımızın kimlik bilgilerinin çalınmasıdır.

Yaklaşık 50 milyon vatandaşımıza ait temel kimlik ve adres bilgilerini içeren bir veri tabanı Romanya kökenli bir siteye yüklenmiş ve buradan da dünyanın dört bir yanına dağıtılmıştır.

Bu sonuç tam bir skandal, tam bir iflas halidir.

Vatandaşlarımızın mahremi sayılabilecek kimlik ve adres bilgilerine bilgisayar korsanları nasıl ulaşabilmiş, siber güvenlik duvarlarına ne olmuştur?

Dile kolay, sayıları 50 milyona yaklaşan vatandaşımızın kişisel kimlik bilgileri hangi amaçla elde edilmiş, kimlerin eline geçmiştir?

Hükümetin eften püften açıklamalarla konuyu basite indirgemesi bir defa sorumsuzluk örneğidir.

Türkiye'nin kozmik şifrelerinin çözülmesi neyse, vatandaşlarımızın kimlik bilgilerinin karanlık çevrelerin kontrolüne geçmesi aynı şeydir.

Sızdırılan veri tabanında; 2011 Milletvekili Genel Seçimi öncesinde seçmen sıfatı kazanmış 46 milyon 611 bin 709 vatandaşımızın TC kimlik numaraları, kişisel bilgileri ve Mernis'e kayıtlı adresleri vardır.

Geçtiğimiz yıllarda bu hırsızlığı inkar eden, fakat şimdilerde kabullenmek zorunda kalan hükümetin; yıllarca hiçbir tedbir geliştirmemesi ayrıca değerlendirilmesi gereken bir aymazlıktır.

Bize göre bu aymazlığın affı ve bahanesi de yoktur.

AKP hükümeti iddiaları yavaştan almış ve hatta kulağının üstüne yatmıştır.

Konu milli güvenliğimizi birçok cepheden ilgilendirmektedir.

Türkiye çadır devleti, yeni yetme bir ülke değildir.

Türkiye bir grup bilgisayar korsanının, üç beş suç örgütünün eline avucuna düşmeyecek kadar onurlu ve güçlü bir devlettir.

Şayet kişisel verilerin çalınmasında yabancı ülke ve istihbarat teşkilatlarının parmağı varsa bu da süratle aydınlatılmalı, gerçekler milletimizle paylaşılmalıdır.

Böyle bir devlet idaresi nerede görülmüştür?

Türk milletinin özeline kast etmek kimin haddi, kimlerin harcıdır?

Bir gerçek varsa o da şudur:

AKP hükümetinin, milletimizin kimliği aşılırken ruhu bile duymamış, duysa bile önüne geçememiştir.

Kimliksizler için kimliğin bir önemi olmayabilir.

Kimliğini kaybetmişler için kimlik bilgilerinin çalınması önemsiz bir ayrıntı olarak da görülebilir.

Fakat Türk milletinin milli kimliği, tüm vatandaşlarımızın her birini özel kılan şahsi bir kimliği vardır ve bunlara da el uzatanın eli kırılmalı, göz koyanın cezası verilmelidir.

Konuyla ilgili Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın başlattığı soruşturmanın sonuna kadar götürülmesi ve gerçeklerin ortaya çıkarılarak vatandaşlarımızın kimlik bilgilerinin emniyete alınması en tabii, en haklı, en acil beklentimizdir.

Değerli Milletvekilleri,

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 29 Mart-1 Nisan tarihleri arasında gerçekleşen ABD ziyareti hakkında geçtiğimiz hafta kanaatlerimi sizlerle paylaşmıştım.

Bu ziyaretin ardından çok yorumlar yapıldı.

Şu sıralar, Türkiye ve ABD'nin birbirlerine ilettikleri talepler de fazlasıyla medyada yer bulmaktadır.

Hangi haberin doğru, hangisinin asılsız olduğunu bilmemiz takdir edersiniz ki mümkün değildir.

Ancak ABD tarafının, PYD'nin mütecaviz ilerlemesine Türkiye'nin sessiz kalmasını istemesi esasen sürpriz değildir.

Gündeme yansıyan bilgilere bakarsak, ülkemize 40 km'lik uzaklıkta bulunan Suriye'nin Münbiç ilçesinin PYD'ye teslim edilmemesi yönündeki beklentiye ABD tarafının sıcak baktığı anlaşılmaktadır.

Fakat bunun sınır ve şartlarının nelerden ibaret olduğu ise belirsizdir.

PYD, Kobani'yle Afrin arasındaki bağlantıyı kurduğu takdirde Cerablus'un etrafı boşaltılmış ve Kürdistan yapılanmasının ikinci ayağı gerçekleşmiş olacaktır.

ABD'nin, Türkiye'nin tüm itiraz ve karşı tezlerine rağmen PYD'yi desteklemeye devam etmesi kötü niyetlilik ve müttefiklik hukukuna uygun düşmeyen bir körlüktür.

PYD terörü, Azez-Cerablus hattını ele geçirmek istemektedir.

ABD ise buna dolaylı olarak destek ve umut vermektedir.

PYD'nin ana amacı Suriye'nin kuzeyini tümüyle kontrolüne almaktır.

Bu terör örgütü, sınırlarımızın hemen yanı başında milli güvenliğimizi ve toprak bütünlüğümüzü ABD'nin ikircikli tutumuyla tehdit etmektedir.

Görüldüğü kadarıyla, ABD, süreç ihanetinin tekrar başlatılması konusunda bir dayatma ve tazyik içindedir.

Geçtiğimiz hafta ABD'nin Ankara Büyükelçisi sorunlu açıklamalarını sürdürmüş; PKK'yı şiddet kampanyasına son vermeye, silahları bırakmaya, meşru müzakereyi kabul etmeye aklınca davet etmiştir.

Hemen arkasından PKK'nın Avrupa'daki elebaşlarından birisi, ABD'nin arabuluculuğunu önermiş, PKK'yı ve Türkiye'yi masaya getirsin diyecek kadar hayasızlaşmıştır.

Şu işe bakınız ki, Erdoğan ABD'yken arabuluculuk teklifleri ABD'li muhataplar tarafından Türk heyetine iletilmiştir.

Geçen hafta, ABD'nin Ankara Büyükelçiliği bir kez daha vandaşlarını uyararak; başta İstanbul ve Antalya'daki meydan ve limanlar olmak üzere, turistik bölgelere yönelik inandırıcı tehditler olduğunu duyurmuştur.

ABD ne yapmaya, neyin altyapısını kurmaya çalışmaktadır?

PKK'yla, eski müzakere ortağı AKP'yi görüştürmek için arabuluculuk teklifinde bulunmaya ne hakkı vardır? Bu cüreti nereden almaktadır?

ABD, PKK'nın çöpçatanı olacak kadar Türk ve Türkiye düşmanı mıdır?

ABD Büyükelçiliği, Vashington'un yönlendirmesiyle ikide bir terör uyarısı yapıp kafasında bölünmüş bir coğrafyanın temellerini mi atmaktadır?

Barzani, son aylarda defalarca bağımsızlıktan söz etmiştir.

Bu yılında Ekim ayında yapacakları referandumla da bağımsızlık ilanını karara bağlayacaklarını peş peşe gündeme taşımıştır.

Henüz hükümetten buna yönelik bir tepki ise gelmemiştir.

Hatta Başbakan Davutoğlu son derece düşündürücü ve ipe sapa gelmez açıklamalarla Barzani'nin etrafında adeta etten duvar örecektir kadar şuur kaybına uğramıştır.

Davutoğlu Finlandiya'da seyahati esnasında diyor ki, "PKK, Erbil'deki yönetimi tehdit ederse bu tehdidi bize yapılmış sayarız."

Başbakan'a aldanan birileri çıkarsa, PKK'nın Türkiye'yi tehdit etmediğini sanacaklardır.

Başbakan'a inanan olursa, Türkiye'nin terör gibi bir sorunu olmadığını, 20 Temmuz 2015'den bu tarafa 400'ü aşkın şehit haberinin gerçek dışı olduğunu düşünecektir.

Sayın Davutoğlu, Serok oldun, hadi bunu anladık diyelim.

Milliyetçilikle hesaplaşma vakti geldi dedin, bundan da şimdilik yakayı kurtardın sayalım.

Diyarbakır'a gittin Kobani'yi selamladın, bunu da yedirdin, yutturdun görelim.

Ama Mehmetçik katili Barzani'ye siper olduğunu, böylelikle Serokluktan çürüklüğe, buradan da peşmerge zabıtlığına geçişini nasıl yok sayacak, nasıl görmezden geleceğiz?

Sayın Başbakan, sana mı kaldı Barzani'yi korumak?

Sana mı düştü peşmergeyi kollamak?

Türkiye'ye ölüm saçan fitneye destek vererek nereye varmak istiyorsun?

Aklının bir köşesinde Irak'ın kuzeyinin peşmergeye, Suriye'nin kuzeyini PKK'ya teslimi mi vardır?

Bunun Türkiye'nin yıkımına yol açacak dört parçalı Kürdistan'a davetiye çıkarmak olacağını hala anlamıyor musun?

Almanya'nın Köln kentinden otomobilinde Bozkurt amblemi taşıdığı gerekçesiyle bir vatandaşımıza alçakça saldıran, Fransa'da Azerbaycanlı kardeşlerimizi tahrik eden bölücüler Barzani'nin elinden yemiş, onun kundağında büyümüştür.

Davutoğlu bilmiyorsa söyleyeyim, Barzani PKK'nın ta kendisi, bölücülüğün markası, ihanetin kanlı yüzü, Türk milletinin dostane görünümlü karanlık hasmıdır.

Diyarbakır-Erbil arasında tarifeli uçak seferlerinin başlamış olması Başbakan'ın bir başka gafleti, hükümetin bir diğer mahsurlarla dolu sakat politikasıdır.

Başbakan'ın PKK'yla yeniden müzakere süreci başlayabilir sözleri, çözüm sürecini övmesi küresel bir tasarım ve dizayn faaliyetinden bağımsız düşünülemezdir.

ABD'nin süreçte ihanetine tekrar dönülmesiyle ilgili bastırması, arabuluculuk ısrarları, Davutoğlu'nun müzakere çemberine tutunması hayra alamet değildir.

Hem Nusaybin'de, Yüksekova'da, Şırnak'ta ev ev, sokak sokak teröristlerin peşine düşülecek, hem de Barzani'ye kol kanat gerilecektir.

Bu çarpıklık bir art niyet değilse, kesinlikle siyasi tutsaklığın eseridir.

İktidarın HDP'lilerin dokunulmazlıklarını kaldırma sürecini yokuşa sürmesi, dahası yeni anayasa kapsamında başkanlık ısrarları; diğer yandan bölgesel oyun ve senaryolar Türkiye'nin bir felakete alıştıırılması olarak değerlendirilmelidir.

Bu ortamda, Türkiye'nin tarihsel hak ve çıkarlarını korkusuzca savunan, Türk milleti için fedakârlıkta sınır tanımayan Milliyetçi Hareket Partisi'yle uğraşılması ise boşuna değildir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, ayak oyunlarına, sinsi operasyonlara, ahlaksız tuzaklara hazırlıklıdır ve 47 yıllık birikimiyle her musibeti def edecek cesarettedir.

Türkiye'nin üzerinde hesap ve hevesleri olan mihrakların bizimle karşı karşıya gelmesi, bize şaşkı bakması normaldir, beklenmelidir.

Türk milletinin varlığına ve birliğine kin ve nefret duyanların Milliyetçi Hareket Partisi'yle ters düşmesi de olağandır, aksi takdirde bizden şüphe duyulmalıdır.

Her zaman söyledim, yine söylüyorum:

Biz oranlarda değil gönüllerdeyiz, rakamlarda değil kalplerdeyiz, yüzdelerde değil Türklüğün yüz akıyız.

Biliyorsunuz, 1 Kasım'dan sonra fırsatı ganimete çevirmeye kalkışan bazı isimler MHP'yi içten kemirmenin, içten çökertmenin arayış ve sevdasına kapıldılar.

Neymiş, her şeye hayır demişiz, iktidarı elimizin tersiyle itmişiz.

Neymiş, milletvekili sayımız 80'den 40'a inmiş.

Neymiş, paradigma değişmeli, büyük kurultay toplanmalıymış.

Neymiş, MHP'de yönetim değişirse iktidar yakınmış.

Milletvekili adayı olmayan veya olsa bile seçilemeyen ya da milletvekili olup da sorumluluktan kaçan kim varsa birden bire aynı mevzide toplanmışlardır.

Bunların hepsi değişim korosunda buluşmuşlardır.

Kimisi Okyanus ötesine umut bağlamış, kimisi de müzmin ve malum muhaliflerle ve MHP hasmı kalemşörlerle söz ve ağız birliği etmişlerdir.

Bu sırada imza toplama furyası başlatılmış, partimiz ve dava arkadaşlarımız aylarca meşgul edilmiştir.

Samimiyetle ifade ediyorum, Tüzük Kurultayı için imza veren her kardeşim benim için değerlidir.

Hepsinin iradesine saygı duyuyor, taleplerini biliyor ve anlıyorum.

Anlamadığım, asla da anlamayacağım ön plandaki çığırkanlar, MHP'yi bir plan çerçevesinde etkisizleştirmek, bağımlı ve pasif hale getirmek isteyenlerdir.

Bunlar kırk fırın ekmek yeseler, ağızlarıyla kuş tutup dağları titretseler yine de MHP'yi kafalarına göre tanzim edemeyeceklerdir.

Çünkü bu davanın hamuru şehit kanıyla yoğrulmuştur. Ve ülkü sancağı emin ve ehil eldedir.

Çünkü bu dava var olmanın bedelini çileyle, mahkûmiyet ve yokluklarla ödemiş, şükürler olsun ki, ülkü fidesi bu sayede çınarlaşmıştır.

Sonunda olan olmuş ve Milliyetçi Hareket Partisi mahkemeye verilmiştir.

Ankara 12. Sulh Hukuk Mahkemesi 8 Nisan'da kararını açıklamış, üç kişiden oluşan kayyum heyetini atamış, sözde kurultayın önünü açmıştır.

Öncelikle doğru, adil, tarafsız, bağımsız olması kaydıyla hukuca hürmet ve her zaman da riayet ederiz.

Bundan sonra sırayı bizim müracaatımızla Yargıtay safhası alacak, temyiz işlemi yapılacaktır.

Bize AKP'nin stepnesi, yedek lastiği, bastonu, kurtarıcı meleği diyen müfteriler şimdi ne diyecek, hangi bahaneyi üreteceklerdir?

Hani iktidar bizim menfaatimize olmak üzere yargıya müdahale edecekti?

Hani mahkemenin lehimizde karar vermesi için gerekli girişim ve teşebbüslerde bulunulmuştu?

Bu ucubeler, MHP'yi defalarca sırttan hançerleyen, başka başka kapılarda gezip de hak iddia edenler nereye gitmiştir?

Saraya 25 bin kişiyle yürüme iddiasında bulunanlar, düne kadar partimizin başarısı için kılını dahi kıpırdatmayanlar dilini mi yutmuştur?

Bizim paralele teslim edecek bir partimiz yoktur.

Bizim Milliyetçi-Ülkücü Hareket'in ülkü ve hissiyatını yürekten sahiplenmeyenlere teslim edeceğimiz bir bayrak da yoktur.

Eğer istenen büyük kurultay ise, bu yılın Ocak ayında Merkez Yönetim Kurulumuzun kararıyla belirlenen 18 Mart 2018 tarihini herkes sabırla beklemelidir.

Bir iddiası olan, ben daha iyi yaparım diyen, kendine güvenen ve inanan kim varsa 18 Mart 2018'de demokrasinin imkanlarından istifade ederek iradenin sahibi Milliyetçi-Ülkücü Hareket'in karşısına çıkabilecektir.

Bu süreçte şartları taşıyan her Ülkücü aday olma hakkına sahiptir.

Buna diyeceğim bir şey yoktur.

Bunun dışında olağanüstü kurultay yoktur, yapılmayacaktır.

Olağan büyük kurultay takviminin işlemlerini beklemek yerine telaşla olağanüstü kurultay talep edilmesinde samimiyet ve iyi niyet arayamayız.

Şimdiden sevinç çığlıkları atanları görüyorum.

Şimdiden bayat zafer turlarına, yapay bayram havalarına tevessül edenleri tek tek fark ediyorum.

Hele hele MHP'ye nüfuz etmek, yuvalanmak ve operasyon partisi olarak kullanmak isteyen okyanus ötesi kaçgınlarının, paralel artıklarının mutluluğunu da ibretle izliyorum.

Kendi kurum ve kuruluşlarına kayyum atandığında kıyameti kopartan, kayyumun gölgesi MHP'ye değince güvercin taklaları atan zevat ve zümreye diyorum ki, bugüne kadar ne yaşamışsanız müstahaktır.

Bunlar ikiyüzlü ve Türkiye'nin karşısındaki husumet kutbudur.

Bunlar dini paraya dönüştüren, imamlığı şirkete çeviren, ABD'nin kuklası, İslamiyet'in yüz karalarıdır.

Kimse boşuna heveslenmesin.

Hiç kimse boş yere el ovuşturmasın, bulanık suda balık avlamasın.

Bizde inecek sancak, devredecek miras, üzeri çizilecek hatıra yoktur.

Biz de tertiplere tamam diyecek acziyet görülemeyecek, kale-mizi içten düşürecek adımlara geçit de verilmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin onca yoğun gündemine rağmen tartışmaların odağında MHP'nin yer alması; partimizin siyasette ne kadar önemli ve kilit bir rol üstlendiğini ortaya koymaktadır.

Söz konusu tartışmalar, partimize yönelik küresel ve gayri milli bir operasyon çabasının yansımalarını da gözler önüne sermektedir.

Ankara, Washington ve Pensilvanya arasında MHP düşmanlığının üçgeni kurulmuştur.

Vaktiyle Merhum Başbuğumuz Türkeş Bey'i reddeden kafanın temsilcileri bu defa da "kurultay tacirleri" kılığında işbaşındadır.

Geçmişte Başbuğumuzu devre dışı bırakmak ve MHP'yi ele geçirmek üzere harekete geçen bir grup başarısızlığa uğramış ve sinmiştir.

Bunlar, konjonktür ve vasatı uygun bularak harekete geçmiş, iktidar partisiyle kavgalı paralelin de desteğini alarak sahneye yeni aktörler sürmüşlerdir.

Kurultay tacirlerinin kullandığı en ilginç taktiklerden biri, geçmişte Türkeş Bey'e karşı bayrak açanların gerekçe gösterdikleri gibi; bunun bir taban hareketi olduğunu iddia etmeleridir.

“Şu kadar delegenin imzası var” diyenler, imza vermeyen, gelişmeleri esefle takip eden ülküdaşlarımızın hakkını nasıl ödeyeceklerdir?

Onlar neden göz ardı edilmektedir? Bu acele nedendir?

Bir diğer taktik ve yöntem de yargı süreci devam ederken karar vericileri etki altında bırakma gayretidir.

Kurultay tacirlerinin hedefi; sanıldığı gibi MHP'yi selamete çıkarmak, iktidara taşımak değil, aksine MHP'yi ele geçirerek güçten düşürmektir.

Geleceğimizi mahkeme kararlarına ipotek ettirmek isteyenlerin safiyane ve samimi olduğunu hiç kimse söyleyemeyecektir.

MHP'nin varacağı yer, alacağı tavır doğrudan Türkiye'nin geleceğini, ülkenin birlik ve bütünlüğünü ilgilendirmektedir.

Özellikle ülkemizin en hayati sorunu olan terörle mücadelede MHP'nin tutumu çok belirleyicidir.

İşte küresel aktörler bundan rahatsızdır ve bu itibarla MHP'nin zayıflatılması öngörülmektedir.

Varılmak istenen hedefin arka planında partimizin oynadığı bu milli ve tarihi sorumluluğun elinden alınması yatmaktadır.

Olağanüstü Kurultay komplosu; düpedüz MHP'yi geriletme, AKP'nin işini kolaylaştırma ve paralel örgütü siyasallaştırma stratejisidir.

Birileri tersini iddia etse de gerçek tablo budur.

Partimizin dinamiklerini yok sayan, yetkili kurullarının aldığı kararları görmezden gelen, geleceğini tehlikeye sokan, elini kolunu bağlamak isteyen kirlili bir süreç devrededir.

Ve biz buna asla suskun, seyirci kalmayacağız, müsaade de etmeyeceğiz.

Parti bünyesinde her şeyin normal mecrasında işlemesi, hareketimizin istikbali açısından önem taşımaktadır.

Şüphesiz eşyanın tabiatına aykırı siyasi girişimler, MHP'nin dokusuna ve mücadelesine zarar verecektir.

MHP; Türk milletinin şu badireli günlerinde çölde bir vaha, bir ümit ışığı gibi parlamaktadır.

Bir ve bütün hâldeki MHP'ye ülkenin her zamankinden fazla ihtiyacı vardır.

Küsecek, küstürecek, darılacak, dargın bırakacak hiçbir dava arkadaşım olmamalı ve de olmayacaktır.

Milliyetçi Ülkücü Hareket bir ve bütündür.

Şahsi ikballeri gereğince başkalarının projelerinde ara eleman gibi kullanılanlara fırsat vermeyiz, buyur etmeyiz.

Unutmayınız ki, büyük olan davadır, kişiler sonra gelecektir.

Keremeti kendilerinde görenler, davanın büyüklüğünü unutup kendilerini büyük addedenler eninde sonunda hüsrana uğramışlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin yegâne ümidi, son kalesidir.

Biz başarmaya azmettik, biz ulvi emaneti korumaya yemin ettik; bunun dışında tek kişinin verdiği kararla da 47 yıllık hatıra ve kutlu ülküyü çiğnetmemeye de ant içtik.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken sizleri bir kez daha saygılarımla selamlıyor, hepimizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

